

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 13. syyskuuta 2023
(OR. en)

12965/23

Toimielinten välinen asia:
2023/0321(CNS)

FISC 191
ECOFIN 870
IA 224

EHDOTUS

Lähettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	13. syyskuuta 2023
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2023) 532 final
Asia:	Ehdotus – NEUVOSTON DIREKTIIVI yritysten tuloverotusta Euroopassa koskevasta kehyksestä (BEFIT)

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2023) 532 final.

Liite: COM(2023) 532 final

Bryssel 12.9.2023
COM(2023) 532 final

2023/0321 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

yritysten tuloverotusta Euroopassa koskevasta kehyksestä (BEFIT)

{SWD(2023) 308 final} - {SWD(2023) 309 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yritysten tuloverotusta Euroopassa koskevasta kehyksestä eli ns. BEFIT-kehyksestä (Business in Europe: Framework for Income Taxation) laadittavasta ehdotuksesta ilmoitettiin 2000-luvun yritysverotusta koskevassa tiedonannossa¹ toukokuussa 2021. Ehdotus mainitaan myös komission vuoden 2023 työohjelmassa², minkä lisäksi sillä on merkitystä omien varojen näkökulmasta, kuten EU:n talousarvion uusia omia varoja koskevasta vuoden 2021 tiedonannosta³ käy ilmi.

Ajatus yhteisen yhteisöverokehyksen kehittamisestä sisämarkkinoiden tueksi on ollut esillä unionin alusta alkaen. Se mainittiin ensimmäisen kerran jo 1960-luvulla Euroopan talousyhteisön poliittisissa asiakirjoissa. Sisämarkkinoiden täyttäessä 30 vuotta yhteiset säännöt unionissa toimivien yritysten verotettavan tulon laskemiseksi kuitenkin puuttuvat edelleen. Sen vuoksi yritysten on noudatettava jopa 27:ää erilaista kansallista verojärjestelmää, minkä vuoksi niiden on vaikeaa ja kallista harjoittaa liiketoimintaa eri puolilla unionia. Eri verojärjestelmien vuorovaikutuksen monimutkaisuus ja erot johtavat epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin, lisäävät verotuksellista epävarmuutta sekä nostavat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiville yrityksille verosäännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia. Tämä vaikuttaa haitallisesti sisämarkkinoiden toimintaan estämällä rajatylittäviä investointeja ja heikentämällä unionin yritysten kilpailuasemaa verrattuna samankokoisilla markkinoilla muualla maailmassa toimiviin yrityksiin.

Lisäksi siirtohinnoittelua koskeva markkinaehtoperiaate, jota käytetään keskenään etuyhteydessä olevien yritysten välisten liiketoimien arvon määrittämiseen, paitsi johtaa korkeampiin kustannuksiin ja pitkällisiin riitoihin myös edellyttää, että saatavilla on tietoja vertailukelpoisista liiketoimista, minkä vuoksi se ei ole tarkin mahdollinen menetelmä etenkin aineettomaan omaisuuteen (kuten patenteihin, tavaramerkkeihin ja liikearvoon) liittyvissä liiketoimissa, koska ne ovat luonteeltaan ainutlaatuisia. Tämä puolestaan heikentää jäsenvaltioiden veropohjan vakautta, minkä lisäksi yrityksiin kohdistuu riski, että niiden toiminnan arvo määritetään merkittävältä osin mielivaltaisesti.

Havaittujen ongelmien ratkaisemiseksi voidaan nyt hyödyntää vuosien mittaan käydyistä neuvotteluista saatua arvokasta tietoa ja neuvottelujen yhteydessä tehtyjä, verotusaiheisia asiakokonaisuuksia koskevia analyyseja, joita on käytetty BEFIT-kehymisen suunnittelussa. Erityisesti vuosina 2011⁴ ja 2016⁵ esitetyt ehdotukset yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta käynnistivät perusteellisen näkemystenvaihdon, ja jäsenvaltiot lähentyivät toisiaan huomattavasti teknisten lähestymistapojensa osalta näiden neuvottelujen aikana. Tämä ehdotus korvaa yhteistä yhteisöveropohjaa ja yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevat komission ehdotukset, jotka peruutetaan. BEFIT-kehyksessä on

¹ COM(2021) 251 final.

² COM(2022) 548 final.

³ COM(2021) 566 final.

⁴ KOM(2011) 121 lopullinen.

⁵ COM(2016) 685 final ja COM(2016) 683 final.

otettu huomioon ajan mittaan kertynyt tieto sekä muutokset, joita taloudessa on tapahtunut globalisaation ja digitalisaation lisääntyessä entisestään.

Unionin veropolitiikkaa ympäröivät puitteet ovat muuttuneet merkittävästi viime vuosina. Yhteisöverotusta koskeviin aloitteisiin sisältyviä keskeisiä käsitteitä on ryhdytty tarkastelemaan, ja ne ovat poikineet keskusteluja myös muissa, aiempaa laajemmissa yhteyksissä. Neuvosto, parlamentti ja komissio sopivat vuonna 2020, että komissio voisi ehdottaa yhteiseen yhteisöveropohjaan perustuvia uusia omia varoja.⁶ Vuonna 2021 yli 135 maata sopi osana OECD:n ja G20-maiden julistusta, joka koski osallistavan kehyksen kahden pilarin ratkaisua⁷, suurten monikansallisten konsernien tosiasiallisen veroasteen laskemisesta konsernin konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella (pilari 2) sekä verotettavien voittojen osittaisesta uudelleenkohdentamisesta jakokaavan perusteella (pilari 1). Jäsenvaltiot hyväksyivät pilaria 2 koskevan sopimuksen, ja joulukuussa 2021 ne hyväksyivät yksimielisesti monikansallisten konsernien ja suurten kotimaisten konsernien maailmanlaajuisen vähimmäisverotason varmistamista unionissa koskevan direktiivin⁸ (pilaria 2 koskeva direktiivi). Unionin politiikan laatimisessa voidaan siis hyödyntää paitsi omia kokemuksia myös kansainvälisellä tasolla tapahtunutta kehitystä yhteisöverotuksen alalla.

Teknologisen kehityksen ja jäsenvaltioiden veroviranomaisten hallinnollisten valmiuksien paranemisen ansiosta unionin laajuisen verokehyksen täytäntöönpano ja hallinnointi ovat nyt myös helpommin ja tehokkaammin toteutettavissa. Covid-19-kriisin jälkeen ja Venäjän Ukrainassa käymän hyökkäyssodan aiheuttaman taloudellisen epävarmuuden vallitessa luotettavat säännöt ja vakaat julkiset tulot ovat nyt tärkeämpiä kuin koskaan. Megatrendit, kuten globalisaatio, digitalisaatio, ilmastonmuutos, ympäristön pilaantuminen, väestön ikääntyminen ja työmarkkinoiden muutos, aiheuttavat kuitenkin muutoksia jäsenvaltioiden veropohjiin. Erityisesti globalisaatio ja digitalisaatio ovat mahdollistaneet voittojen siirtämisen hyödyntämällä verosuunnittelukäytäntöjä, joihin unioni ja jäsenvaltiot ovat tähän mennessä puuttuneet toteuttamalla veron kiertämisen ja veropetosten vastaisia toimenpiteitä. Näillä toimenpiteillä on onnistuttu puuttumaan tiettyihin erityisongelmiin, mutta ne ovat myös tehneet verojärjestelmistä monimutkaisempia ja siten vaikeaselkoisempia yritysten kannalta. Sen vuoksi nyt on kiireellinen tarve varmistaa unionin veropolitiikalla, että jäsenvaltioilla on vakaat ja kestävät veropohjat, jotka on suojattu väärinkäytöksiltä, samalla kun vähennetään sisämarkkinoiden monimutkaisuutta.

Tässä ehdotuksessa ratkaisuksi kaikkiin näihin kysymyksiin esitetään unionin yhteisen yhteisöverokehyksen käyttöönottoa. Yhteinen kehys yksinkertaistaa sisämarkkinoiden

⁶ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi.

⁷ ”Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy”, veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskeva OECD:n ja G20-maiden hanke, 8.10.2021.

⁸ Neuvoston direktiivi (EU) 2022/2523, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, monikansallisten konsernien ja suurten kotimaisten konsernien maailmanlaajuisen vähimmäisverotason varmistamisesta unionissa (EUVL L 328, 22.12.2022, s. 1).

verotusympäristöä korvaamalla nykyiset 27 erilaista tapaa määrittää sellaisten konsernien veropohjat, joiden yhteenlasketut vuosituotot ylittävät 750 miljoonaa euroa. Siten tämä yhteinen kehys luo tasapuoliset toimintaedellytykset, parantaa oikeusvarmuutta, vähentää sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, kannustaa yrityksiä harjoittamaan rajatylittävää toimintaa sekä edistää investointeja ja kasvua unionissa.

Komissio hyväksyi yhdessä tämän ehdotuksen kanssa erillisen siirtohinnoittelua koskevan ehdotuksen, jota käsitellään samassa vaikutustenarvioinnissa.

• **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tämä direktiivi täydentää useita komission viimeaikaisia ehdotuksia, joista ilmoitettiin niin ikään 2000-luvun yritysverotusta koskevassa tiedonannossa, ja on yhdenmukainen niiden kanssa. Näitä ehdotuksia ovat erityisesti vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelua tasavertaistavaa vähennystä koskeva ehdotus⁹, jolla pyritään edistämään kasvua ja innovointia puuttamalla vieraan pääoman suosimiseen yhteisöverotuksessa verovähennysjärjestelmän avulla, sekä ehdotus, jonka tavoitteena on torjua kuoriyhtiöiden väärinkäyttöä verotustarkoituksiin uusien veron kiertämisen vastaisten toimenpiteiden avulla¹⁰.

Tämä aloite on täysin yhdenmukainen myös unionin nykyisten välitöntä verotusta koskevien sääntöjen kanssa. Emo-tytäryhtiödirektiivin¹¹, korko- ja rojaltidirektiivin¹² sekä sulautumisia koskevan direktiivin¹³ tavoitteena oli ehkäistä yritysten kaksinkertaista verotusta. BEFIT-kehys rakentuu näiden toimien pohjalle, mutta sillä pyritään tarjoamaan kokonaisvaltaisempi ratkaisu. Hallinnollisesta yhteistyöstä annetulla direktiivillä¹⁴ varmistetaan lisäksi yhteistyö ja erityyppisten tietojen vaihto jäsenvaltioiden verohallintojen välillä. DAC4-direktiivin¹⁵ (hallinnollisesta yhteistyöstä annetun direktiivin tarkistus) myötä monikansallisten konsernien perimmäisten emoyksikköjen on pitänyt vuodesta 2017 alkaen laatia maakohtaisia raportteja, jotka sisältävät tiedot tuotoista, voitoista, veroista, työntekijöiden määrästä ja aineellisesta omaisuudesta sekä emoyksiköihin kuuluvista osayksiköistä. Nämä tiedot jaetaan

⁹ Ehdotus neuvoston direktiiviksi vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelua tasavertaistavaa vähennystä ja korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista yhteisöverotuksessa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (COM(2022) 216 final).

¹⁰ Ehdotus neuvoston direktiiviksi kuoriyhtiöiden verotustarkoituksiin tapahtuvan väärinkäytön estämistä koskevista säännöistä ja direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta (COM(2021) 565 final).

¹¹ Neuvoston direktiivi 2011/96/EU, annettu 30 päivänä marraskuuta 2011, eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 345, 29.12.2011, s. 8).

¹² Neuvoston direktiivi 2003/49/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä (EUVL L 157, 26.6.2003, s. 49).

¹³ Neuvoston direktiivi 2009/133/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, jakautumisiin, osittaisjakautumisiin, varojensiirtoihin ja osakkeiden vaihtoihin sekä eurooppayhtiön (SE) tai eurooppaosuuskunnan (SCE) sääntömääräisen kotipaikan siirtoon jäsenvaltioiden välillä sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä.

¹⁴ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹⁵ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/881, annettu 25 päivänä toukokuuta 2016, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 146, 3.6.2016, s. 8).

jäsenvaltioiden kesken. BEFIT-kehykseen kuuluvassa hallinnointijärjestelmässä hyödynnetään tätä nykyistä yhteistyötä, joka tehostaa kehyksen hallinnointia.

Tämä ehdotus on yhdenmukainen myös vuonna 2016 hyväksytyn veron kiertämistä estävän direktiivin¹⁶ kanssa, jolla pyritään torjumaan veron kiertämiseen liittyviä käytäntöjä. BEFIT ei ole ristiriidassa näiden sääntöjen kanssa. BEFIT-kehyksen soveltamisalaan kuuluville yrityksille voi olla tältä osin jopa hyötyä verotuksen oikeusvarmuuden parantumisesta. Niiden verotilanne tulee olemaan avoimempi ja selkeämpi verrattuna siihen, että niiden olisi järjestettävä toimintansa useiden kansallisten lainsäädäntökehysten mukaan ja varmistettava samalla, että ne noudattavat kunkin kehyksen päätarkoitusta ja välttävät eri kehysten eroista johtuvat ongelmat. Ainoa säännös, jonka osalta BEFIT-ehdotuksen yhdenmukaisuus veron kiertämistä estävän direktiivin kanssa on varmistettava erikseen, on koron vähennysoikeutta rajoittava sääntö (veron kiertämistä estävän direktiivin 4 artikla). Tätä varten ehdotukseen sisältyy erityinen säännös tämän toimenpiteen mukauttamiseksi rajatyöttävien konsernien tilanteeseen sen sijaan, että sääntöä sovellettaisiin yrityskohtaisesti (13 artikla).

Tämä ehdotus on linjassa myös OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen kahden pilarin ratkaisun täytäntöönpanon kanssa. OECD:n ja G20-maiden osallistava kehys luotiin OECD:n ja G20-maiden johtaman veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (BEPS) koskevan vuoden 2015 hankkeen ja erityisesti BEPS-toimenpiteestä 1 laaditun, digitaalitalouden verohaasteiden ratkaisemista käsittelevän raportin jatkotoimena digitalisaation aiheuttamien verohaasteiden ratkaisemiseksi. Kehyksessä keskityttiin kahteen erilliseen mutta toisiinsa liittyvään toimintalinjaan, ja vuonna 2021 lukuisat lainkäyttöalueet eri puolilla maailmaa pääsivät historialliseen sopimukseen kahden pilarin ratkaisusta. Pilari 1 käsittää verotusoikeuksien osittaisen uudelleenkohdentamisen yritysten markkina-alueille (määrä A) sekä markkinaehtoperiaatteen yksinkertaistamisen tiettyjen toimintojen osalta (määrä B). Pilari 2 koostuu maailmanlaajuisista veropohjan rapautumisen estämistä koskevista säännöistä (GloBE-mallisäännöt), jotka ovat kaksi toisiinsa yhteydessä olevaa kansallista sääntöä 15 prosentin tosiasiallisen vähimmäisveroasteen varmistamiseksi, sekä veronalaisuuden vaatimusta koskevasta säännöstä (Subject to Tax Rule tai STTR), joka perustuu verosopimuksiin ja mahdollistaa yhdeksän prosentin vähimmäisverotuksen soveltamisen tiettyihin maksuihin. Unioni hyväksyi 15. joulukuuta 2022 pilaria 2 koskevan direktiivin, jotta GloBE-säännöt voidaan panna yhdenmukaisesti täytäntöön unionissa. OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen muista toimista loppujen kahden pilarin ratkaisuun liittyvien kysymysten ratkaisemiseksi sovittiin 138 maan ja lainkäyttöalueen kesken 11. heinäkuuta 2023¹⁷. Tämä ehdotus perustuu näihin kahteen pilariin liittyviin aikaansaannoksiin, ja sen tarkoituksena on tarjota unionin yrityksille yksinkertaiset, varmat ja kattavat säännöt.

• **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen ilmoitti Euroopan unionin tilasta vuonna 2022 pitämässään puheessa, että komissio aikoo esittää pk-yritysten apupaketin.

¹⁶ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1).

¹⁷ [OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project Outcome Statement on the Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy of 11 July 2023.](#)

Apupaketilla on tarkoitus tarjota kipeästi kaivattua tukea kassavirran turvaamiseksi, sääntöjen yksinkertaistamiseksi sekä investointien ja kasvun edistämiseksi. Näin pyritään helpottamaan pk-yritysten liiketoimintaa sisämarkkinoilla. Valmisteilla on myös toinen asiaan liittyvä direktiiviehdotus, joka koskee sellaisia pk-yrityksiä, joilla on vain rajallisesti veronalaista toimintaa ulkomailla (vain muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojen kautta). Kyseinen ehdotus täydentää yhteisöverotuksen yksinkertaistamista koskevia komission aloitteita. Ehdotuksella varmistetaan, että myös pk-konserneja kannustetaan laajentamaan toimintaansa rajojen yli ja että verosäännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset eivät ole niin suuria, että ne estäisivät pk-yrityksiä hyödyntämästä täysin sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia.

BEFIT-kehys ja pk-yritysten apupaketti täydentävät toisiaan. Molempien tarkoituksena on yksinkertaistaa yritysten toimintaympäristöä. Verotuksen osalta pk-yritysten apupaketilla pyritään yksinkertaistamaan sellaisten pk-yritysten toimintaympäristöä, joilla on vain rajallisesti veronalaista toimintaa ulkomailla, kun taas BEFIT-kehyksessä keskitytään suuriin konserneihin, joilla on jo laajaa rajatylittävää toimintaa. Myös sellaiseen konserniin kuuluvat pk-yritykset, joka laatii konsolidoidun tilinpäätöksen, voivat kuitenkin noudattaa BEFIT-kehysten sääntöjä vapaaehtoisesti. Vapaaehtoisen soveltamisen ansiosta tällaiset yritykset voivat valita yksinkertaisimman ja kustannustehokkaimman vaihtoehdon yksilöllisten tarpeidensa perusteella.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Tämä ehdotus kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 115 artiklan soveltamisalaan. Ehdotuksessa esitettyjen sääntöjen tarkoituksena on jäsenvaltioiden sellaisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentäminen, jotka suoraan vaikuttavat sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan. Sen vuoksi ehdotus on hyväksyttävä kyseisen artiklan mukaisesti erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen direktiivinä. Unionin toimivalta tällä osa-alueella on jaettu jäsenvaltioiden kanssa.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Unionin yritykset toimivat yhä enemmän rajojen yli sisämarkkinoilla, mutta unionin nykyinen verokehys koostuu 27 erilaisesta yhteisöverojärjestelmästä. Tämä sääntöjen moninaisuus johtaa hajanaisuuteen ja muodostaa vakavan esteen liiketoiminnalle sisämarkkinoilla. Rajojen yli toimiville yrityksille aiheutuu sisämarkkinoilla verosäännösten noudattamisesta suuria kustannuksia, koska niiden on noudatettava erilaisia säännöstöjä. Lisäksi jäsenvaltioiden väliset erot aiheuttavat eroavaisuuksia verokohtelussa, mikä voi johtaa kaksinkertaiseen verottamatta jättämiseen ja tahattomiin verohyötyihin.

Nämä ongelmat ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille, eikä niihin voida tosiasiallisesti puuttua kansallisilla toimilla. Koska ne johtuvat pohjimmiltaan erilaisista kansallisista verojärjestelmistä, koordinoimattomien kansallisten toimien vaikutukset olisivat riittämättömiä. Vastaavasti vaikka myös yhteistyön parantamisesta voi olla hyötyä, tätä lähestymistapaa on toteutettu pääasiassa kahdenvälisesti ja rajallisesti, erityisesti sellaisten konsernien osalta, jotka toimivat useammassa kuin kahdessa jäsenvaltiossa.

Tässä tilanteessa ongelma voidaan ratkaista vain unionin laajuisella aloitteella, jolla luodaan yhteiset säännöt. Monimutkaisuus vähenisi ja sen seuraukset lievenisivät merkittävästi, jos konserneja varten otettaisiin käyttöön yhteiset unionin laajuiset yhteisöverosäännöt. Lisäksi

kun ongelmaan puututaan yhteisillä säännöillä, verojärjestelmien erot voidaan poistaa kokonaan sen sijaan, että ne vain korjattaisiin.

Toimien toteuttaminen EU:n tasolla toisi selvää lisäarvoa. Esimerkiksi yhdistämällä konsernin jäsenten veropohjat yhdeksi veropohjaksi ja kohdentamalla sen jälkeen voitot konsernin sisällä selkeän menetelmän avulla konsernien verovelvollisuudet voitaisiin määrittää objektiivisemmin ja edullisemmin. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan voi yksittäin käyttää tätä menetelmää tehokkaasti, koska kaksinkertaisen verotuksen ja riitojen riski olisi edelleen olemassa, jos käytössä ei ole koko konserniin sovellettavaa yhdenmukaista voittojen kohdentamismenetelmää eikä konsernin kohdennettavaa veropohjaa lasketa samojen sääntöjen mukaisesti.

Yhteisellä kehyksellä voidaan myös hallinnoida yhteisiä aineellisia sääntöjä, mistä olisi selvästi hyötyä unionin yrityksille ja verohallinnoille. Sen sijaan, että konsernit ilmoittavat tiedot kussakin jäsenvaltiossa erikseen, yhden luukun järjestelmän ansiosta ne voisivat täyttää vaatimukset yhden ja saman tahon kautta. Verohallinnot, jotka tällä hetkellä arvioivat samojen, rajojen yli toimivien yritysten verovelvollisuuden erikseen mutta kukin vain omien voimavarojensa puitteissa, voisivat käyttää näitä voimavaroja yhdessä tehokkaammin ja kohdennetummin. Rajatylittävät kysymykset voivat lisäksi edellyttää sopimuksia jäsenvaltioiden välillä, ja ne johtavat usein pitkällisiin riitoihin tai menettelyihin. Yhteisen hallinnollisen kehyksen ansiosta myös unionin yritykset saisivat etukäteen tietynasteisen varmuuden tiettyjen kysymysten osalta.

Tämä aloite on näin ollen SEUT-sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukainen, sillä jäsenvaltiot eivät yksin voi saavuttaa tavoitteita riittävällä tavalla, vaan kaikkien jäsenvaltioiden yhteisellä lähestymistavalla olisi parhaat mahdollisuudet saavuttaa asetetut tavoitteet.

- **Suhteellisuusperiaate**

Suunnitellut toimenpiteet eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, ja ne ovat näin ollen suhteellisuusperiaatteen mukaisia. Ehdotuksessa ei säädetä yhteisöverojärjestelmien täydellisestä yhdenmukaistamisesta, vaan siinä ainoastaan vahvistetaan yhteiset säännöt (suurten) unionissa toimivien konsernien verotettavan tulon määrittämiseksi. Tämä on välttämätöntä, jotta aloitteen tavoitteet voidaan saavuttaa, ja säännöt on rajattu tarkasti siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä.

Verokantaa ja täytäntöönpanon valvontaa koskevat toimet kuuluvat edelleen kaikilta osin jäsenvaltioiden toimivaltaan. Ehdotettujen toimenpiteiden soveltamisala koskee ainoastaan veropohjaa. Tarkemmin sanottuna ehdotuksessa esitetään vain sellaisia sääntöjä, jotka ovat tarpeen, jotta unionin yritykset voivat laskea veropohjansa koko unionin osalta samojen sääntöjen mukaan. Tämä tarkoittaa, että uusi BEFIT-veropohja perustuu ensisijaisesti olemassa oleviin unionin lainsäädännössä jo hyväksyttyihin tilinpäätössääntöihin eli joko jäsenvaltioiden kansallisiin yleisesti hyväksyttyihin kirjanpidon periaatteisiin (generally accepted accounting principles eli GAAP) tai kansainvälisiin tilinpäätösstandardeihin (International Financial Reporting Standards eli IFRS). Ehdotuksessa ei yhdenmukaisteta veropohjaa koskevia sääntöjä yleisesti vaan ainoastaan niiltä osin kuin on tarpeen, ja ehdotus mahdollistaa myös muiden oikaisujen tekemisen BEFIT-veropohjan kohdentamisen jälkeen kansallisten poliittisten tarpeiden mukaan.

Jotta varmistetaan, että aloite ei ylitä sitä, mikä on tarpeen, säännöt ovat lisäksi useimmille yrityksille vapaaehtoisia, eli nämä voivat jatkossakin soveltaa jäsenvaltioiden nykyisiä sääntöjä. Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat pakollisesti vain ne unionissa toimivat suuret konsernit, jotka kuuluvat myös pilaria 2 koskevan direktiivin soveltamisalaan, lukuun

ottamatta suuria konserneja, joiden päätoimipaikka on unionin ulkopuolella ja joilla on toimintaa sisämarkkinoilla vain rajallisesti (olennaisuusraja). Tämä kohdennettu lähestymistapa valittiin, jotta varmistetaan yhdenmukaisuus ja yhtenäisyys unionissa ja koska tämän direktiivin yhteiset säännöt hyödyttäisivät erityisesti edellä kuvattuja yrityksiä. Nämä ovat toisin sanoen yrityksiä, joilla on todennäköisimmin merkittävää rajatylittävää toimintaa, ja uudet säännöt on yhdenmukaistettu mahdollisimman tarkasti kahden pilarin lähestymistavan kanssa.

Kun BEFIT-sääntöjä sovelletaan yhdenmukaisesti näihin konserneihin, varmistetaan yhdenmukaisuus pilaria 2 koskevan direktiivin kanssa. Tällä tavalla voidaan hyödyntää näiden kehysten keskinäistä vuorovaikutusta ja pidetään täytäntöönpanon kustannukset mahdollisimman pieninä. Sekä BEFIT-veropohjaa että pilariin 2 kuuluvaa tosiasiallista vähimmäisveroastetta tarkasteltaisiin samalla tasolla eli unionin konsernin tasolla. Niihin liittyvät prosessit voidaan myös sovittaa yhteen – esimerkiksi molemmissa lähtökohtana ovat tilinpäätökset ja yritysten on sovellettava unionin laajuisia vero-oikaisuja. Tämä on siis oikeasuhteinen askel verosääntöjen yksinkertaistamiseksi ja verotuksen oikeusvarmuuden parantamiseksi unionissa.

Unionin yrityksiä koskevan uuden verokehyksen käyttöönotto aiheuttaisi joitakin alkuvaiheen mukautumiskustannuksia ja jonkin verran hallinnollista rasitetta. Näiden kustannusten arvioidaan kuitenkin jäävän pienemmiksi kuin säästöt säännösten noudattamisesta aiheutuvissa kustannuksissa sekä hyödyt, joita saadaan yksinkertaistettujen hallinnollisten menettelyjen ja pitkällä aikavälillä yritysten ja verohallintojen voimavarojen paremman jakautumisen myötä.

Näin ollen tämä aloite on myös SEUT-sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska se ei sisällöltään ja muodoltaan ylitä sitä, mikä on tarpeen ja oikeassa suhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

- **Toimintatavan valinta**

Kyseessä on ehdotus direktiiviksi, joka on oikeusperustan (SEUT-sopimuksen 115 artiklan) nojalla ainoa sallittu säädös.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tähän aloitteeseen liittyvä sidosryhmien kuulemisstrategia koostui sekä julkisista että kohdennetuista kuulemisista. Julkista kuulemista varten julkaistiin 13. lokakuuta 2022 kannanottopyyntö¹⁸ ja verkkokysely, joita seurannut 12 viikon pituinen kuulemisjakso kesti 26. tammikuuta 2023 asti. Julkisen kuulemisen tarkoituksena oli kerätä sidosryhmien näkemyksiä keskeisistä periaatteista, jotka määrittävät unionin yhteisen yhteisöveropohjan piirteet. Kuulemiseen saatiin yhteensä 123 vastausta. Niistä 46 oli kannanottoja ja 77 vastauksia julkiseen kuulemiseen, mukaan lukien 29 kirjallista lausuntoa, jotka joko toimitettiin yhdessä kannanoton kanssa tai lähetettiin sähköpostitse. Kuulemiseen saaduista

¹⁸ Kannanottopyyntö vaikutustenarviointia varten (Ares(2022)7086603).

123 vastauksesta 54 saatiin elinkeinoyhdistyksiltä, jotka edustivat elinkeinoelämän yleisiä etuja, veroneuvoja, asianajajia tai tiettyjä liiketoiminta-aloja, kuten vakuutusala. Vastaajien joukossa oli myös kansalaisia, sekä suuria että pienempiä yrityksiä, korkeakouluja ja tutkimuslaitoksia, kansalaisjärjestöjä ja ammattiliittoja. Kansallisilta viranomaisilta ei saatu näkemyksiä.

Kaikki saadut vastaukset otettiin huomioon vaikutustenarvioinnissa. Kuulemisesta laadittu tiivistelmäraportti on vaikutustenarvioinnin liitteenä, ja komissio myös julkaisi sidosryhmien vastaukset ja yhteenvetoraportin kuulemisivulla. Yhteenvetoraportissa kuvataan yksityiskohtaisesti vastaajien profiilit ja saadut vastaukset.

Lisäksi järjestettiin kohdennettuja kuulemisia ja kahdenvälisiä tapaamisia asiaankuuluvien sidosryhmien (BEFIT-kehyksen soveltamisalaan todennäköisesti kuuluvien yhteisöverovelvollisten, tutkijoiden ja jäsenvaltioiden) kanssa. Vaikutustenarvioinnin liitteeseen on koottu raportit kohdennettujen kuulemisten yhteydessä toteutetuista haastatteluista. Jäsenvaltiot pidettiin ajan tasalla myös komission työryhmän IV (välitön verotus) ja neuvoston korkean tason työryhmän kokousten kautta.

Kaikkien näiden eri sidosryhmien kanssa käytyjen keskustelujen ja niiltä saatujen näkemysten perusteella voidaan päätellä, että vaikka näkemykset eroavat toisistaan, sidosryhmät ovat laajasti yhtä mieltä kansallisten verojärjestelmien erojen aiheuttamista ongelmista ja siitä, että unionissa on toteutettava toimia, joilla puututaan hajanaiseen tilanteeseen ja tehottomuuteen.

Uuden järjestelmän tärkeimmistä piirteistä ei oltu yhtä yksimielisiä. Ehdotus kuitenkin sisältää ne vaihtoehdot, joita julkiseen kuulemiseen vastanneet pitivät parhaimpina. Niitä ovat esimerkiksi yhdistelmämuotoinen soveltamisala, kirjanpitolaitoihin tehtävien oikaisujen rajoittaminen minimiin veropohjaa laskettaessa, tappioiden hyvitys rajojen yli sekä ilmoitusvelvollisuuksien yksinkertaistaminen. BEFIT-konsernin ulkopuolisten etuyhteydessä olevien yritysten kanssa toteutettaviin liiketoimiin sovelletaan edelleen siirtohinnoittelusääntöjä, mutta ehdotuksessa esitetään vertailuarvoja, jotka mahdollistavat yksinkertaistetun riskinarviointikehyksen. Tätä kannattivat useimmat vastaajat.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio hyödynsi Yhteisen tutkimuskeskuksensa asiantuntemusta ehdotusta valmistellessaan. Yhteinen tutkimuskeskus käytti aloitteen mahdollisten vaikutusten arvioimiseksi CORTAX-mallia. CORTAX-malli on yleisen tasapainon malli, jonka tarkoituksena on arvioida yhteisöverouudistusten vaikutuksia 27 jäsenvaltiossa. Mallissa käytetään erilaisista tietolähteistä saatavia yksityiskohtaisia tietoja.

Komissio ei käyttänyt ehdotuksen valmistelussa ulkopuolista asiantuntemusta.

- **Vaikutustenarviointi**

Tämän aloitteen valmistelemiseksi tehtiin vaikutustenarviointi, joka kattoi myös siirtohinnoittelua koskevan direktiiviehdotuksen. Vaikutustenarvioinnin luonnos toimitettiin 26. huhtikuuta 2023 komission sääntelyntarkastelulautakunnalle, joka kokoontui 24. toukokuuta 2023. Sääntelyntarkastelulautakunta antoi 26. toukokuuta 2023 myönteisen

lausunnon¹⁹ tietyin varauksin ja ehdotti lisäparannuksia. Tärkeimpinä parannuskohteina ehdotettiin selkeämmän yhteyden osoittamista aloitteen sekä aiempien ehdotusten ja verotuksen alalla meneillään olevan kansainvälisen kehityksen välillä, sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia koskevien arvioiden kuvaamista yksityiskohtaisemmin, kustannusten ja hyötyjen selittämistä paremmin sekä seurantajärjestelyjen kuvaamista selkeämmin.

Vaikutustenarviointia tarkistettiin näiden varausten käsittelemiseksi. Esimerkiksi aiemmista yhteisöveroaloitteista saatuja kokemuksia on selvennetty, ja ehdotukseen on lisätty tietoa aloitteen yhteydestä OECD:n kahden pilarin lähestymistapaan. Myös arvioita sääntöjen noudattamisesta aiheutuvista kustannuksista on mahdollisuuksien mukaan täydennetty saatavilla olevien tietojen pohjalta.

Katsottiin välttämättömäksi, että ne arvioidut aloitteet, joista sääntelyntarkastelulautakunta antoi varauksia sisältävän myönteisen lausunnon, esitetään erillisinä ehdotuksina. Tästä syystä vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan vain neuvoston BEFIT-direktiiviehdotuksen ja siirtohinnoittelua koskevan neuvoston direktiiviehdotuksen vaikutuksia.

Tähän ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa toistetaan uskollisesti BEFIT-kehystä ja siirtohinnoittelua koskeva analyysi, joka sisältyi tutkittuun vaikutustenarviointiluonnokseen, ja siinä on otettu huomioon sääntelyntarkastelulautakunnan niiden osalta antamat suositukset.

Vaikutustenarvioinnissa arvioidaan useiden erilaisten toimintavaihtoehtojen vaikutuksia. BEFIT-kehysten soveltamisalan osalta vaihtoehtoina ovat pakollinen ja vapaaehtoinen soveltaminen sekä niiden yhdistelmä, jossa soveltaminen olisi joillekin konserneille pakollista, joillekin taas vapaaehtoista. Veropohjan laskennan osalta vaihtoehtoina ovat rajalliset oikaisut tilinpäätöksiin ja kattava verosäännöstö. Veropohjan kohdentamisen osalta vaihtoehtoina ovat jakokaava, joka ei sisällä aineetonta omaisuutta, jakokaava, joka sisältää myös aineettoman omaisuuden, sekä siirtymäkauden kohdentamismenetelmä. BEFIT-konsernin ulkopuolisten etuyhteydessä olevien osapuolten kanssa toteutettavien liiketoimien osalta vaihtoehtoina ovat nykytilanteen säilyttäminen ja niin sanotun liikennevalojärjestelmän käyttöönotto riskinarviointia varten. Hallinnoinnin osalta vaihtoehdot ovat kattava, rajoitettu ja yhdistelmämuotoinen yhden luokun järjestelmä.

Näiden vaihtoehtojen arvioimiseksi vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan kolmea versiota BEFIT-kehyksestä eli kolmea yhdistelmää edellä esitetyistä vaihtoehdoista. Siirtohinnoitteluvaihtoehtoja arvioidaan erillisen ehdotuksen yhteydessä, joten niitä koskevaa yhteenvetoa ei esitetä tässä direktiivissä.

¹⁹ Ares(2023)3669156, 26.5.2023.

Versio 1 – Kattava BEFIT:

Soveltamisala	Veropohjan laskeminen	Veropohjan kohdentaminen	Siirtohinnoittelua koskeva riskinarviointi	Hallinnointi
Pakollinen kaikille konserneille	Kattavat säännöt	Aineettoman omaisuuden sisältävä kaava	Liikennevalojärjestelmä	Kattava yhden luukun järjestelmä

Tässä versiossa esitettäisiin kaikille verovelvollisille pakollisia sääntöjä ja edellytettäisiin eniten yhdenmukaistamista. Sen soveltaminen alkaisi välittömästi. Tällä vaihtoehtojen yhdistelmällä varmistettaisiin mahdollisimman laaja soveltamisala, ja siten se yksinkertaistaisi järjestelmää unionin yritysten ja jäsenvaltioiden veroviranomaisten kannalta eniten, sillä se korvaisi nykyiset kansalliset säännöt, joilla säännellään konsernien verotusta unionissa.

Versio 2 – Kevyt BEFIT:

Soveltamisala	Veropohjan laskeminen	Veropohjan kohdentaminen	Siirtohinnoittelua koskeva riskinarviointi	Hallinnointi
Vapaaehtoinen kaikille konserneille	Rajallisesti vero-oikaisuja	Siirtymäkauden kohdentamismenetelmä	Sääntöjen säilyttäminen nykyisellään	Rajoitettu yhden luukun järjestelmä

Tässä versiossa esitettävät säännöt olisivat pääosin vapaaehtoisia. Siinä edellytettäisiin vähiten yhdenmukaistamista, ja se on suunniteltu niin, että soveltaminen alkaisi asteittain. Tämä vaihtoehtojen yhdistelmä toisi mukanaan joitakin muutoksia nykytilanteeseen, mutta muutokset olisivat soveltamisalaltaan suppeampia ja vähemmän kattavia ja niitä olisi mahdollisuus soveltaa asteittain.

Versio 3 – Yhdistelmä-BEFIT:

Soveltamis-ala	Veropohjan laskeminen	Veropohjan kohdentaminen	Siirtohinnoittelua koskeva riskinarviointi	Hallinnointi
Yhdistelmä	Rajallisesti vero-oikaisuja	Siirtymäkauden kohdentamismenetelmä	Liikennevalojärjestelmä	Yhdistelmämuotoinen yhden luukun järjestelmä

Tässä yhdistelmävaihtoehdossa yhdistyy pakolliseen yhdenmukaistamiseen ja asteittaiseen soveltamiseen liittyviä piirteitä. BEFIT-kehityksen yhdistelmäversiossa soveltamisen ja soveltamisalan osalta yhdistellään kahta muuta versiota. Yhdistelmäjäestymistavassa otettaisiin käyttöön yhteiset pakolliset säännöt, joiden kohteina olisivat sellaiset suuret konsernit, joilla on todennäköisimmin rajatylittäviä rakenteita ja toimintoja ja joiden voitaisiin siten odottaa hyötyvän eniten BEFIT-kehityksen mukanaan tuomasta yksinkertaistamisesta.

Vaikutustenarvioinnissa todetaan, että versio 3 on suositeltavin toimenpidepaketti. Sen lisäksi, että sillä voidaan saavuttaa aloitteen erityistavoitteet, se on myös tehokas, sillä sen soveltamisala on rajattu siten, että sen soveltaminen on pakollista ainoastaan sellaisille konserneille, jotka hyötyvät yhteisistä säännöistä eniten ja joilla on varaa siirtymään, ja vapaaehtoista konserneille, joihin tämä ei päde.

Vaikutustenarviointiin sisältyy aloitteen kustannus-hyötyanalyysi, jonka odotetaan olevan myönteinen. Tästä vaihtoehdosta unionin yrityksille koituvista **hyödyistä** voidaan todeta, että aloitteen mukanaan tuoma yksinkertaistaminen voi vähentää yksittäiselle yritykselle verosäännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja sen odotetaan edistävän investointeja ja kasvua sekä varmistavan osaltaan kestävämmät verotulot jäsenvaltioille.

BEFIT-ehdotuksen kustannuksia ei voida arvioida tarkasti, koska ehdotuksella ei ole vastaavaa edeltäjää eikä ole olemassa dataa, jota voitaisiin luotettavasti käyttää konkreettisten estimaattien laatimiseen. Vaikutustenarvioinnin mukaan tässä ehdotuksessa esitettyjen yhteisten sääntöjen täytäntöönpanosta odotetaan kuitenkin aiheutuvan säännöllisiä hallinnollisia toimintakustannuksia sekä lyhytaikaisia (mahdollisesti kertaluonteisia) mukautumiskustannuksia, jotka liittyvät tietojärjestelmien päivittämiseen ja yritysten ja verohallintojen henkilöstön koulutukseen uuteen järjestelmään mukauduttaessa. Nämä estimaatit esitetään vaikutustenarvioinnin liitteessä 3.

• **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotuksen tavoitteena on vähentää sekä verovelvollisten että verohallintojen sääntelytaakkaa. Verosäännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ovat rasite yrityksille, ja niiden alentaminen on aloitteen huomattava etu. Säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten arvioitu väheneminen tulee esiin vaikutustenarvioinnissa.

Jotta verosääntöjen yksinkertaistamista, kasvun ja investointien edistämistä ja oikeudenmukaisten ja kestävien verotulojen varmistamista koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa oikeasuhteisesti, aloitteen parhaaksi arvioituun toteuttamisvaihtoehtoon sisältyy yhdistelmämuotoinen soveltamisala, johon kuuluu unionissa rajojen yli toimivia yrityksiä. Ne unionin yritykset, jotka eivät kuulu suurimpiin unionissa toimiviin konserneihin ja pilaria 2 koskevan direktiivin soveltamisalaan, on vapautettu aloitteen pakollisesta soveltamisalasta. Johdonmukaisuuden ja yhdenmukaisuuden varmistamiseksi BEFIT-kehysten säännöt ovat pakollisia suurimmille yrityksille. Muut, vahvistetun kynnyksarvon alittavat konsernit, myös pk-yrityskonsernit, voivat soveltaa BEFIT-sääntöjä vapaaehtoisesti liiketoimintansa rakenteesta riippuen. Tämän vapaaehtoisen soveltamisen pitäisi varmistaa, että ehdotus varmasti keventää sääntelytaakkaa. On todennäköistä, että yritykset päättävät soveltaa tätä järjestelmää, jos niille on hyötyä sääntöjen tarjoamasta yksinkertaistamisesta. Jos näin ei ole, ne voivat jatkaa voimassa olevien sääntöjen soveltamista. Tällä tavoin ehdotuksen soveltamisalalla varmistetaan, että pk-yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset pysyvät alhaisina. Koska ehdotuksella pyritään ensisijaisesti vastaamaan sellaisten rajatylittävien yritysten tarpeisiin, joilla on veronalaista toimintaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, monet mikroyritykset jäävät tosiasiallisesti soveltamisalan ulkopuolelle.

Verohallintojen odotetaan hyötyvän myös siitä, että käsiteltävien siirtohinnoittelutapausten pitäisi vähentyä, kun BEFIT-säännöt vähentävät tarvetta markkinaehtoperiaatteen noudattamisen perusteelliselle arvioimiselle konsernin sisäisten liiketoimien osalta. Siirtymäkauden jälkeen markkinaehtoperiaatteen noudattaminen tällaisten konsernin sisäisten liiketoimien hinnoittelun yhteydessä ei välttämättä ole enää verotuksen kannalta

välttämätöntä. Myös käsiteltävien riita-asioiden odotetaan vähentyvän, kun verohallinnot pystyvät BEFIT-tiimien perustamisen ansiosta saavuttamaan etukäteen tietyn varmuuden ja ratkaisemaan esiin tulevat ongelmat tehokkaammin keskinäisen kuulemisen ja koordinoinnin avulla.

- **Perusoikeudet**

Perusoikeuksiin ei odoteta kohdistuvan merkittäviä vaikutuksia, ja ehdotetut toimenpiteet ovat yhteensopivia Euroopan unionin perusoikeuskirjan²⁰ oikeuksien, vapauksien ja periaatteiden kanssa. Ehdotuksella tasapuolistetaan toimintaedellytyksiä, poistetaan rajatylittävän toiminnan esteitä ja lisätään verotuksen oikeusvarmuutta. Näin voidaan myös estää kaikenlainen syrjintä tai perusteettomat rajoitukset, jotka koskevat liiketoiminnan harjoittamiseen liittyviä vapauksia.

Perusoikeuskirjan ja yleisen tietosuoja-asetuksen²¹ soveltamisalaan kuuluvat henkilötietojen suojaa koskevat oikeudet turvataan. Verohallinnot voivat käsitellä henkilötietoja, esimerkiksi tietoja BEFIT-konsernin omistussuhteista, mutta ainoastaan IV luvun soveltamiseksi, BEFIT-ilmoitusten sisällön tutkimiseksi ja yksimielisyyteen pääsemiseksi siitä sekä V luvun mukaisten yksilöllisten veroilmoitusten käsittelemiseksi ja arvioimiseksi. Henkilötietoja voidaan siirtää ainoastaan saman BEFIT-konsernin hallinnointiin osallistuvien verohallintojen välillä. Siirrettävien henkilötietojen määrä rajoitetaan yleisen tietosuoja-asetuksen vaatimusten mukaisesti siihen, mikä on tarpeen noudattamisen varmistamiseksi ja veropetosten, verovilpin ja veron kiertämisen havaitsemiseksi. Henkilötietoja säilytetään vain niin kauan kuin on tarpeen tähän tarkoitukseen, mutta joka tapauksessa enintään kymmenen vuotta.

- **Muut vaikutukset**

Toimenpiteellä ei ole muita merkittäviä vaikutuksia. Ehdotus koskee kaikkien alojen konserneja, joihin sovelletaan yhteisöveroa jossakin jäsenvaltiossa. Ehdotus ei sinänsä vaikuta nykyiseen liiketoiminnan harjoittamiseen, eikä sillä odoteta olevan suoria vaikutuksia Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteisiin eikä Euroopan ympäristölainsäädäntöön. Epäsuorasti voidaan katsoa, että yritykset voivat halutessaan investoida verosäännösten noudattamiskustannuksista säästyvät resurssit ympäristön kannalta kestävämpiin tuotantomenetelmiin.

Ehdotuksessa noudatetaan digitalisaatio oletusarvona -periaatetta, ja se edistää Euroopan matkaa kohti digitaalista yhteiskuntaa ja taloutta.

Ehdotuksessa käsitellään osittain kestävän kehityksen tavoitteita 8 (ihmisarvoinen työ ja talouskasvu) ja 9 (teollisuus, innovaatiot ja infrastruktuuri), kuten vaikutustenarvioinnin liitteessä 3 esitetään.

²⁰ Euroopan unionin perusoikeuskirja (EUVL C 326, 26.10.2012, s. 391).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Aloitteesta koituu komission talousarvioon vaikutuksia, jotka liittyvät BEFIT-yhteistyövälineeseen. Aloitteessa edellytetään, että verohallinnot koordinoivat toimintaansa tiiviisti ja käyttävät viestintävälineitä BEFIT-tiimien yhteydenpitoon. Komissio toteuttaa tarvittavat käytännön järjestelyt BEFIT-tiimien toiminnan ja viestinnän helpottamiseksi, mukaan lukien toimenpiteet BEFIT-tiimien jäsenten välisen tietojenvaihdon yhdenmukaistamiseksi BEFIT-yhteistyövälineen avulla. Komissio vastaa tämän välineen kehittämisestä (kertaluonteinen kustannus) sekä sen isännöinnistä, sisällönhallinnasta, salauksesta ja vuotuisesta ylläpidosta. BEFIT-yhteistyövälineen kertaluonteisiksi kustannuksiksi (ensimmäisenä vuonna) arvioidaan noin 300 000 euroa ja vuotuisiksi ylläpitokustannuksiksi noin 600 000 euroa. Nämä kustannukset rahoitetaan Fiscalis-ohjelman suunnitelluista määrärahoista. Lisätietoja on ehdotukseen liitetystä rahoitus selvityksessä.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Direktiivin täytäntöönpanon seuranta ja arviointia varten on aluksi tarpeen antaa jäsenvaltioille aikaa ja kaikki tarvittava apu, jotta EU:n säännöt voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön. Komissio arvioi tämän direktiivin soveltamista viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja laatii direktiivin toiminnasta kertomuksen neuvostolle. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina sekä kaikki hallussaan olevat tiedot, joita komissio voi tarvita arviointia varten.

Arvioinnin lisäksi aloitteen vaikuttavuutta ja tehokkuutta seurataan säännöllisesti ja jatkuvasti käyttäen seuraavia ennalta määriteltyjä indikaattoreita: täytäntöönpano ja BEFIT-kehyksen alkuvaiheen soveltamiskustannukset, niiden konsernien lukumäärä, joille ehdotetun kehyksen soveltaminen on pakollista, sekä sitä vapaaehtoisesti soveltavien yritysten lukumäärä, sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kustannusten kehitys sekä kaksinkertaiseen verotukseen liittyvien riita-asioiden lukumäärä. Tätä käsitellään yksityiskohtaisemmin ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksessa vahvistetaan yhteiset säännöt sellaisten konserniin kuuluvien yritysten veropohjan määrittämiseksi, jotka laativat konsolidoidun tilinpäätöksen ja joihin sovelletaan yhteisöveroa jossakin jäsenvaltiossa.

Ehdotuksen pääsisältö on seuraava:

Yhdistetty soveltamisala (pakollinen/vapaaehtoinen soveltaminen)

Ehdotuksen I luvun yleisissä säännöksissä määritellään tämän direktiivin sääntöjen soveltamisala, joka on yhdistelmä pakollista ja vapaaehtoista soveltamista. Direktiivin **soveltaminen on pakollista** samoille konserneille, joiden on sovellettava pilaria 2 (nämä ovat konserneja, joiden yhteenlasketut vuosituotot ovat vähintään 750 miljoonaa euroa), mutta soveltamisala on rajoitettu unionissa toimiviin yksiköihin, jotka täyttävät omistususuutta koskevan 75 prosentin kynnysarvon (5 ja 6 artikla). Jos konsernin päätoimipaikka sijaitsee kolmannessa maassa, konserniin kuuluvien unionissa toimivien yritysten yhteenlaskettujen vuositulojen on lisäksi oltava vähintään 50 miljoonaa euroa ainakin kahtena niistä neljästä verovuodesta, jotka välittömästi edeltävät sitä verovuotta, jona konserni alkoi soveltaa tätä direktiiviä, ja näiden tulojen on oltava vähintään viisi prosenttia konsernin kokonaistuotoista

(2 artiklan 4 kohta). Tällä olennaisuusrajalta varmistetaan osaltaan, että ehdotuksessa asetetut vaatimukset ovat oikeassa suhteessa hyötyihin.

Se yritysjoukko, jolle soveltaminen on pakollista, määritettiin pilarin 2 soveltamisalan mukaisesti siksi, että nämä verovelvolliset noudattavat jo nyt useita tämän direktiivin keskeisiä sääntöjä, esimerkiksi verotettavan tuloksen laskemista koskevia sääntöjä, osana pilaria 2 koskevaa direktiiviä. Tällä tavoin saavutetaan tasapaino kahden näkökohdan välillä: toisaalta tarvittavien muutosten on oltava yhdenmukaisia olemassa olevien sääntöjen kanssa, ja toisaalta järjestelmä on pidettävä yksinkertaisena.

Muut konsolidoidun tilinpäätöksen laativat, pienemmät konsernit voivat noudattaa sääntöjä halutessaan. Mahdollisuus sääntöjen **vapaaehtoiseen soveltamiseen** voi kiinnostaa erityisesti pienempiä rajojen yli toimivia konserneja, sillä niillä on vähemmän resursseja käytettäviksi useiden erilaisten kansallisten yhteisöverojärjestelmien noudattamisen varmistamiseksi.

Kun konserni soveltaa tämän direktiivin sääntöjä joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti, kehystä sovelletaan koko tähän niin sanottuun **BEFIT-konserniin** eli konsernin kaikkiin sellaisiin yrityksiin, joiden verotuksellinen kotipaikka on unionissa, sekä konsernin kaikkiin unionissa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihin, jotka täyttävät omistusosuutta koskevan 75 prosentin kynnyksarvon. Näitä yrityksiä kutsutaan BEFIT-konsernin jäseniksi. Soveltamisala on rajattu näihin yksiköihin.

Ehdotuksen soveltamisalaan kuuluvat kaikki sektorit. **Sektoreiden erityispiirteet** otetaan huomioon ehdotuksen sektorikohtaisissa osissa. Tämä koskee erityisesti kansainvälistä liikennettä ja kaivostoimintaa. Esimerkiksi merenkulkualalta saatuihin tuloihin sovelletaan usein erityisiä verojärjestelmiä, jotka on räätälöity kyseisen alan tosiasiallisten käytäntöjen mukaan. Tämä on otettu ehdotuksessa huomioon, ja sen vuoksi merenkulusta saatavat tulot, joihin sovelletaan tonnistoverojärjestelmää, on rajattu BEFIT-veropohjan ulkopuolelle.

Yksinkertaistettu menetelmä BEFIT-konsernin kunkin jäsenen alustavan verotuloksen laskemiseksi

Ehdotuksen II luvussa esitetään säännöt BEFIT-konsernin kunkin jäsenen alustavan verotuloksen määrittämiseksi. Verotulos määritetään soveltamalla 2 ja 3 jaksossa esitettyjä oikaisuja sekä 4 jaksossa vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat ajoitusta ja määrällistä ilmaisemista, kirjanpidon mukaiseen nettotulokseen tai -tappioon.

Kuten pilarissa 2, lähtökohtana on kirjanpidon tulos, joka on määritettävä koko BEFIT-konsernin osalta saman tilinpäätösstandardin mukaan. Tätä varten BEFIT-konsernin kaikkien jäsenten kirjanpito on sovitettava yhteen perimmäisen emoyksikön käyttämän tilinpäätösstandardin kanssa, tai jos konsernin päätoimipaikka sijaitsee unionin ulkopuolella, ilmoittavan yksikön tilinpäätösstandardin kanssa. Tilinpäätösstandardin on oltava hyväksytty Euroopan unionin lainsäädännössä, eli käytännössä standardina on käytettävä joko jonkin jäsenvaltion kansallisia yleisesti hyväksytyjä kirjanpidon periaatteita (GAAP) tai kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja (IFRS), kuten 7 artiklassa esitetään.

Yksinkertaisuuden vuoksi oikaisu on rajoitettu vain välttämättömiin oikaisuihin sen sijaan, että kyseessä olisi yksityiskohtainen yhteisöverokehys. Sen vuoksi BEFIT-kehukseen sisältyy vähemmän vero-oikaisuja kuin pilariin 2, jolla on eri tarkoitus (maksettavaa veroa vastaavan määritellyn tuloksen laskeminen).

BEFIT-kehukseen sisältyvät oikaisu luetellaan 2 jaksossa. **Seuraavat erät sisällytetään tulokseen** eli lisätään takaisin, jos ne on vähennetty tai jos ne eivät valmiiksi sisälly tilinpäätökseen: kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät rahoitusvarat (11 artikla), BEFIT-konsernin ulkopuolisille osapuolille maksetut veron kiertämisen estämistä koskevan

direktiivin mukaisen vähennyskelpoisen koron ylimenevät vieraan pääoman menot (13 artikla), henkivakuutusyritysten sijoitus-/indeksisidonnaisiin sopimuksiin liittyvät käyvän arvon oikaisut ja niiden tällaisten sopimusten yhteydessä saamat pääomavoitot (14 artikla), sakot, seuraamukset ja laittomat maksut, kuten lahjukset (16 artikla), sekä pilarin 2 nojalla jo maksetut yhtiö- tai täydennysverot (17 artikla).

Seuraavia erii ei sisällytetä tulokseen, eli ne vähennetään nettotuloksesta tai -tappiosta, jos ne sisältyvät kirjanpitoon: osingot ja pääomavoitot tai -tappiot muista kuin kaupankäyntitarkoituksessa pidettävistä tai henkivakuutusyritysten hallussa olevista osakkeista tai omistusosuuksista, mikäli kyseessä on merkittävä omistusosuus (8–11 ja 14 artikla), kiinteiden toimipaikkojen voitot tai tappiot (12 artikla), kansallisen tonnistoverojärjestelmän piiriin kuuluvat merenkulusta saatavat tulot (15 artikla), korvattavista omaisuuseristä saatuihin tuloihin liittyvä jälleenhankintavaraus (18 artikla), poistokelpoisten omaisuuserien hankintaan, valmistukseen tai perusparannukseen liittyvät menot, koska nämä kustannukset sisältyvät jo poistopohjaan, sekä tähän suoraan liittyvät tuet, koska tukien ei pitäisi sisältyä poisto- eikä veropohjaan (19 artikla), sekä käyttöomaisuuteen liittyvät, valuuttakurssivaihteluista johtuvat realisoitumattomat voitot tai tappiot (20 artikla). Direktiivin 21 artiklan säännön mukaan tulokseen ei sisällytetä myöskään 48 artiklassa lueteltuihin kohdentamisen jälkeen tehtäviin oikaisuihin liittyviä määriä (ks. jäljempänä). Koska nämä erät eivät kuulu alustavaan verotulokseen, ei ole olemassa riskiä siitä, että ne otettaisiin huomioon kahdesti.

Direktiivin 3 jaksossa vahvistetaan lisäksi yhteiset **poistoja koskevat verosäännöt**. Poistot ovat tärkeä vero-oikaisu, mutta niiden osalta ehdotus on lähempänä kirjanpitosääntöjä kuin poistoja koskevia kansallisia verosääntöjä. Alle 5 000 euron arvoinen aineellinen käyttöomaisuus kirjataan välittömästi kuluksi. Muut omaisuuserät poistetaan aina tasasuuruusina erinä, eli poisto jaetaan tasaisesti omaisuuserän käyttöiälle. Periaatteessa käyttöikä vastaa kirjanpidossa vaikutusaikaa. Kiinteän omaisuuden käyttöikä, teollisuusrakennukset mukaan lukien, on kuitenkin pääsääntöisesti 28 vuotta. Aineettoman käyttöomaisuuden, esimerkiksi teollis- ja tekijänoikeuksien, tapauksessa tämä vastaa oikeussuojan kestoa, tai jos oikeussuojaa ei ole, vaikutusaika on viisi vuotta. Myös liikearvo poistetaan, jos kyseessä on hankittu liikearvo eli se sisältyy kirjanpitoon.

Ehdotuksen 4 jaksossa käsitellään **ajoitukseen ja määrälliseen ilmaisemiseen liittyviä kysymyksiä**, jotka on otettava verotuksen yhteydessä huomioon väärinkäytösten välttämiseksi. Esimerkiksi erot varastojen ja keskeneräisten töiden menoissa olisi arvostettava johdonmukaisesti käyttäen first in, first out -menetelmää tai painotetun keskihinnan menetelmää (29 artikla). Varauksia ei sisällytetä tulokseen, jolleivät ne ole lakisääteisiä tai jollei niitä voida arvioida luotettavasti (30 artikla). Luottotappiot voidaan vähentää vain, jos kaikki kohtuulliset toimenpiteet maksun saamiseksi velalliselta on käytetty loppuun tai jos menetettävä määrä voidaan arvioida luotettavasti, mutta ei koskaan silloin, kun velallinen on etuyhteydessä oleva yritys (31 artikla). Pitkäaikaishankkeisiin liittyvät tuotot ja menot sisällytetään tulokseen vain sinä vuonna, jona ne ovat kertyneet tai aiheutuneet (32 artikla). Suojausinstrumentteja kohdellaan verotuksen osalta samalla tavalla kuin suojauskohdetta (33 artikla).

Ehdotuksen 5 jaksossa vahvistetaan lisäksi säännöt, jotka koskevat **BEFIT-konserniin liittyviä ja siitä poistuvia** yksikköjä. Esimerkiksi tappioita, jotka ovat syntyneet ennen kuin uusi jäsen liittyi BEFIT-konserniin, ei pitäisi sisällyttää tulokseen niiden muiden jäsenvaltioiden veropohjan kustannuksella, joissa BEFIT-konsernilla on jäseniä. Tällaiset tappiot olisi kuitattava jäsenelle kohdennetusta osuudesta tulosten yhteenlaskemisen ja kohdentamisen jälkeen (38 artikla yhdessä 48 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa). Säännöissä käsitellään myös **yritysten uudelleenorganisointeja** esimerkiksi sen

selventämiseksi, että ensisijaisesti sovelletaan sulautumisia koskevaa direktiiviä (40 artikla). Lisäksi säädetään väärinkäytösten vastaisesta säännöstä, jolla varmistetaan, että omaisuuseristä saadut pääomavoitot sisällytetään alustavaan verotulokseen, kun omaisuuseriä siirretään konsernin sisällä ilman veroseuraamuksia toiselle konsernin jäsenelle, joka sitten myydään konsernista pois. Tavallisesti tällaisessa tapauksessa sovellettaisiin verovapautusta omistusoikeuksien luovutuksen seurauksena, mutta tätä ei pitäisi sallia, jollei omaisuuserien siirtoa voida perustella kaupallisella perusteella (41 artikla).

Alustavien verotulosten yhdistäminen yhdeksi veropohjaksi ja yhdistetyn veropohjan kohdentaminen kriteerit täyttävälle BEFIT-konsernin jäsenille

Ehdotuksen III luvussa esitetään yhdistämistä ja veropohjan kohdentamista koskevat säännöt. Ensin kaikkien BEFIT-konsernin jäsenten alustavat verotulokset kootaan unionin konsernitasolla yhteen pooliin, jota kutsutaan **BEFIT-veropohjaksi**. Verotulosten yhdistäminen kuvataan 42–44 artiklassa, ja siihen liittyy useita tärkeitä etuja:

- **Tappioiden hyvitys rajojen yli:** Tappioiden hyvitys rajojen yli mahdollistaa tappioiden kuitaamisen konsernin sisällä. Tällä hetkellä tämä on mahdollista vain harvoin, minkä vuoksi riskinä on konsernin voittojen liiallinen verotus, ja lisäksi tämä vähentää yritysten kiinnostusta toimia rajojen yli sisämarkkinoilla.
- **Siirtohinnoittelun noudattamisen helpottuminen:** Siirtymäkauden aikana BEFIT-konsernin sisäisten liiketoimien lopputulos määrää, miten (yhdistetty) BEFIT-veropohja kohdennetaan BEFIT-konsernin jäsenille. Koska BEFIT-konsernin sisäisten liiketoimien hinnoittelu on tärkeässä roolissa verotuksen kannalta, vaatimus markkinaehtoperiaatteen noudattamisesta näiden liiketoimien yhteydessä säilytetään, mutta samalla BEFIT-konsernin jäsenten verotuksellinen oikeusvarmuus paranee tilanteessa, jossa niiden kulut tai tulot konsernin sisäisistä liiketoimista nousevat alle kymmenen prosenttia kolmen edellisen verovuoden keskiarvoon verrattuna. Tämä tarjoaa tietynasteisen varmuuden ja tasoittaa tietä sille, että BEFIT-konsernin sisäisten liiketoimien hinnoittelussa ei jatkossa tarvitsisi enää noudattaa markkinaehtoperiaatetta, jos BEFIT-veropohjan pysyväksi kohdentamistavaksi sovitaan eri tekijöihin perustuva kaava.
- Esimerkiksi korko- ja rojaltimaksujen kaltaisista BEFIT-konsernin sisäisistä transaktioista ei myöskään jatkossa kanneta **lähdevero**a, kunhan maksun tosiasiallinen edunsaaja on saman BEFIT-konsernin jäsen. Näitä liiketoimia ei periaatteessa tarvitse verottaa yksittäin BEFIT-konsernin sisällä, koska ne sisältyvät yhdistettyyn BEFIT-veropohjaan, mutta samalla on ratkaisevan tärkeää varmistaa, että näitä maksuja ei käytetä voittojen siirtämiseksi pois konsernista alhaisella verolla. Tästä syystä kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla säilyy oikeus tarkastaa, onko maksun saaja maksun tosiasiallinen edunsaaja.

Verotulosten yhdistämisessä sovelletaan kuitenkin **kahta poikkeusta**. Kaivostoiminnasta saadut tulot ja siitä syntyneet tappiot erotetaan BEFIT-veropohjasta, koska ne kohdennetaan aina niiden alkuperäiselle oikeudenkäyttöalueelle. OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen kahden pilarin lähestymistavan mukaisesti perusteena tälle on se, että näiden toimintojen verotuksen olisi perustuttava alkuperään eli louhintapaikkaan (46 artikla). Myöskään sellaisia merenkulusta saatuja tuloja tai syntyneitä menoja, joihin ei sovelleta tonnistoverojärjestelmää, ja lentoliikenteestä saatuja tuottoja tai siitä syntyneitä kuluja ei sisällytetä kohdennettaviin osuuksiin. OECD:n malliverosopimuksen 8 artiklassa esitetyn lähestymistavan mukaisesti tällaisesta toiminnasta kannetaan vero vain siinä valtiossa, jossa aluksia tai ilma-aluksia liikennöivä yritys sijaitsee (47 artikla).

Seuraavaksi yhdistetty veropohja kohdennetaan kullekin BEFIT-konsernin jäsenelle siirtymäkauden kohdentamissäännön mukaisesti, jonka mukaan BEFIT-konsernin kunkin jäsenen prosenttiosuus yhdistetystä veropohjasta lasketaan kolmen edellisen verovuoden verotettavien tulosten keskiarvon perusteella. Tämä voi luoda pohjan pysyväälle, mahdollisesti kaavamaiseen jakoon perustuvalle kohdentamismenetelmälle. Ehdotuksessa esitettävän siirtymäkauden sisältävän ratkaisun etuna on se, että pysyvän kohdentamismenetelmän suunnittelussa voidaan käyttää tuoreempia ilmoitettuja maakohtaisia tietoja sekä BEFIT-kehyksen soveltamisen ensimmäisiltä vuosilta kerättyjä tietoja. Tämän ansiosta voidaan myös arvioida perusteellisemmin vaikutuksia, joita OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen kahden pilarin lähestymistavan täytäntöönpanolla odotetaan olevan kansallisiin ja BEFIT-veropohjiin.

Ehdotuksessa otetaan huomioon myös **voitonjaon verotukseen perustuvat verojärjestelmät**. Tätä varten ehdotuksessa säädetään tarvittavista oikaisuksista, jotta tällaisten järjestelmien piiriin kuuluvat yritykset voivat osallistua BEFIT-konserniin. Tällaisessa tapauksessa yritysten tuloja ei veroteta vuosittain vaan voittoa jaettaessa. Yhdistetystä veropohjasta kohdennettavasta osuudesta siirretään siis kunakin vuonna seuraavalle vuodelle niitä tuloja vastaava osa, joita ei ole jaettu kyseisenä vuonna (49 artikla).

Lopuksi kullekin BEFIT-konsernin jäsenelle kohdennetaan oma osuutensa veropohjasta. Konsernin jäsenten on tehtävä omaan osuuteensa **lisäoikaisuja** (48 artiklan 1 kohta). Nämä ovat lähinnä järjestelmän yhdenmukaisuuden johdosta tehtäviä teknisiä korjauksia. On esimerkiksi monia eriä (muun muassa ennen BEFIT-konserniin liittymistä syntyneet tappiot), joita ei pitäisi sisällyttää alustavaan verotulokseen, jotta vältettäisiin se, että ne jaetaan kaikkien jäsenvaltioiden kesken, mutta nämä erät olisi kuitenkin kirjattava. Jotkin määrät, kuten lahjat, lahjoitukset ja eläkevaraukset, ovat hyvin riippuvaisia kansallisen lainsäädännön vaatimuksista, joten ne on asianmukaisinta sisällyttää kohdennettuihin osuuksiin.

On tärkeää huomata, että jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden täysi toimivalta omien verokantajensa suhteen, jäsenvaltiot voivat soveltaa niille kohdennettuihin osuuksiin rajoituksetta myös muita vähennyksiä, verokannustimia tai veropohjan lisäyksiä (48 artiklan 2 kohta). Ainoa vaatimus, jota jäsenvaltioiden on noudatettava tältä osin, ovat pilaria 2 koskevan direktiivin säännöt maailmanlaajuisesta tosiasiallisesta vähimmäisverotasosta.

Liikennevalojärjestelmä helpottaa siirtohinnoittelun noudattamista BEFIT-konsernin ulkopuolisten etuyhteydessä olevien yritysten kanssa toteutettavissa liiketoimissa

Ehdotuksen IV luvun tarkoituksena on helpottaa sääntöjen noudattamista BEFIT-konsernin ulkopuolisten etuyhteydessä olevien yritysten (konserniin kuuluvat yksiköt, jotka sijaitsevat unionin ulkopuolella tai jotka eivät täytä omistusosuutta koskevaa 75 %:n kynnysarvoa) kanssa toteutettavien liiketoimien osalta säätämällä riskinarviointivälineestä, jossa käytetään vertailuarvoja (niin sanottu liikennevalojärjestelmä).

Tämän BEFIT-kehyksen osan tarkoituksena on yksinkertaistaa siirtohinnoittelun noudattamista, eikä se vaikuta aineellisiin sääntöihin, joiden perusteella määritetään, onko tietty liiketoimi hinnoiteltu markkinaehtoisesti. Lisäksi sen aineellinen soveltamisala rajoittuu vähäriskisiin toimintoihin, joiden hinnoitteluun ei yleensä liity laajaa harkintavaltaa, koska ne eivät tuota suuria jäännösvoittoja. Tämä erottaa selvästi käsillä olevan ehdotuksen siirtohinnoittelua koskevasta direktiivistä, joka liittyy aineellisiin sääntöihin. Kyseisellä direktiivillä on laajempi soveltamisala, joka käsittää kaikki siirtohinnoitteluun liittyvät kysymykset, sekä eri tarkoitus. Siirtohinnoittelua koskevalla direktiivillä vahvistetaan OECD:n siirtohinnoitteluohjeet, ja se tarjoaa jäsenvaltioille välineen, jonka kautta ne voivat sopia yhteisistä lähestymistavoista erityisiin siirtohinnoittelua koskeviin kysymyksiin,

erityisesti sellaisiin, joiden osalta eri puolilla EU:ta on tähän mennessä noudatettu erilaisia hallinnollisia käytäntöjä.

Liikennevalojärjestelmää sovelletaan 50 artiklassa määriteltyihin **vähäriskisiin toimintoihin**, joita ovat i) vähäriskisten jakelijoiden harjoittama jakelutoiminta ja ii) sopimusvalmistajien harjoittama valmistustoiminta. Jotta järjestelmää voidaan soveltaa jakelijaan tai valmistajaan, tämän on käytettävä OECD:n siirtohinnoitteluohjeisiin perustuvaa luotettavaa yksipuolista menetelmää. Järjestelmää ei voida koskaan soveltaa jakelijaan tai valmistajaan, jos tällä on hallussaan tuotteiden teollis- ja tekijänoikeudet tai jos tämä kantaa osan tuotteisiin liittyvistä riskeistä. Tämä johtuu siitä, että aineettomalle omaisuudelle ja riskeille ei useinkaan ole olemassa vertailukelpoisia liiketoimia.

Edellä lueteltujen toimintojen osalta ehdotuksessa esitetään **niin sanottujen julkisten vertailuarvojen** käyttämistä (53 artikla). Julkisilla vertailuarvoilla tarkoitetaan asiantuntijaryhmän avustuksella unionin tasolla määritettäviä voittoindikaattoreita. Tämä tarkoittaa liiketoiminnassa sitä, että jos vähäriskisen jakelijan tai sopimusvalmistajan tulos on alhainen tämän vertailuarvon keskimääräiseen vaihteluväliin verrattuna, sen liiketoimet arvioidaan suuririskisiksi ja päinvastoin. Liiketoimet voidaan luokitella **kolmeen riskiluokkaan (vähäinen, kohtalainen tai suuri riski)**. Jäsenvaltioiden verohallintojen olisi tarkoitus keskittää toimensa suuren riskin luokkaan (51 artikla). Tästä syystä järjestelmää kutsutaan liikennevalojärjestelmäksi.

Tämän välineen avulla jäsenvaltiot voivat käyttää voimavarojaan tehokkaammin, ja se tarjoaa yrityksille enemmän ennustettavuutta sen suhteen, ovatko niiden siirtohinnat hyväksyttäviä, kunhan yritykset pysyvät ennalta määritettyjen marginaalien sisällä.

Järjestelmän hallinnointi: yhden luukun järjestelmä ja BEFIT-tiimit

Järjestelmän hallinnointi kuvataan V luvussa. Yhteiset aineelliset säännöt edellyttävät myös yhteistä hallintokehystä. Tämä mahdollistaa nykyisten järjestelmien yksinkertaistamisen entisestään, ja sen pitäisi vähitellen vapauttaa hallintojen ja yritysten voimavaroja muihin tehtäviin.

Yhden luukun järjestelmän ansiosta yritykset voivat hoitaa tietojen ilmoitusvelvoitteisiin liittyvät asiat yhden unionissa sijaitsevan viranomaisen kautta aina, kun mahdollista. Ilmoittava yksikkö, joka on periaatteessa perimmäinen emoyksikkö, toimittaa koko BEFIT-konsernin osalta yhden ilmoituksen, jäljempänä 'BEFIT-ilmoitus', vain omalle verohallinnolleen, jäljempänä 'ilmoitusviranomaisen', joka jakaa ilmoituksen muille jäsenvaltioille, joissa konserni toimii (57 artikla). Lisäksi jokainen BEFIT-konsernin jäsen antaa paikalliselle verohallinnolleen yksilöllisen veroilmoituksen, jotta jäsenelle kohdennettuun osuuteen voidaan tehdä kotimaassa säädetyt oikaisut (62 artikla). Tämän veroilmoituksen ja BEFIT-ilmoituksen avulla kukin verohallinto voi arvioida omissa jäsenvaltioissaan toimivien BEFIT-konsernin jäsenten verovelvollisuuden mahdollisimman tehokkaasti (64 artikla).

Kutakin BEFIT-konsernia varten perustetaan myös niin sanottu **BEFIT-tiimi**, joka koostuu kaikkien niiden jäsenvaltioiden verohallintojen edustajista, joissa konserni toimii (60 artikla). Sen sijaan, että kukin jäsenvaltio käyttäisi erikseen henkilöresursseja saman rajatylittävän konsernin verovelvollisuuden arvioimiseksi, BEFIT-tiimien jäsenet jakavat tietoja ja koordinoivat toimintaansa keskenään, mahdollistavat ennakkoon tietynasteisen varmuuden erityisten kysymysten osalta ja ratkaisevat ongelmia verkkopohjaisen yhteistyövälineen kautta (61 artikla).

Tarkastukset suoritetaan edelleen jäsenvaltioiden tasolla, ja jäsenvaltioiden on mahdollista pyytää yhteistarkastuksia, jolloin toisella osapuolella on velvollisuus hyväksyä tarkastus. BEFIT-tiimin tehtävänä on myös helpottaa korjausten tekemistä tarkastuksen tulosten valmistuttua (65 artikla).

Ehdotuksessa varmistetaan myös, että BEFIT-ilmoituksen sisältöön voidaan **hakea muutosta** ilmoitusviranomaisen jäsenvaltion hallintoelimeltä. Myös yksilöllisiin verotuspäätöksiin voidaan hakea muutosta sen jäsenvaltion hallintoelimeltä, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka. Jos muutoksenhaku vaikuttaa BEFIT-veropohjaan, tarvittavat muutokset voidaan tehdä koko konsernin osalta asianomaisen BEFIT-tiimin koordinoitulla menettelyllä (66–70 artikla).

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

yritysten tuloverotusta Euroopassa koskevasta kehyksestä (BEFIT)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun ehdotus lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon²²,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²³,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionissa ei tällä hetkellä ole yhteistä lähestymistapaa yritysten veropohjan laskemiseen. Sen vuoksi unionin yritysten on noudatettava erilaista yhteisöverojärjestelmää kussakin jäsenvaltiossa, jossa ne toimivat.
- (2) Unionin 27 erilaista yhteisöverojärjestelmää aiheuttavat monimutkaisuutta verosäännösten noudattamisessa ja asettavat yritykset epätasapuoliseen kilpailuasemaan. Tämä on tullut entistä ilmeisemmäksi, kun talouden globalisaatio ja digitalisaatio ovat merkittävästi muuttaneet käsitystä maiden rajoista sekä liiketoimintamalleja. Hallitusten pyrkimykset sopeutua tähän uuteen todellisuuteen ovat johtaneet jäsenvaltioiden toimien hajanaisuuteen, mikä on vääristänyt sisämarkkinoita. Erilaiset oikeudelliset kehykset johtavat väistämättä myös verohallintojen erilaisiin käytäntöihin eri jäsenvaltioissa. Tämä merkitsee usein pitkiä menettelyjä, joille ovat ominaisia ennakoimattomuus ja epä johdonmukaisuus sekä säännösten noudattamisesta aiheutuvat korkeat kustannukset.
- (3) Vaikka yhteisöverojärjestelmien yksityiskohdat vaihtelevat, niiden peruseriaatteen ovat samat – niissä vahvistetaan säännöt, joilla pyritään samaan tavoitteeseen eli määrittämään yritysten veropohjat. Näin ollen sisämarkkinoilla toimiville yrityksille olisi tärkeää, että jäsenvaltiot ottaisivat käyttöön yhteisen oikeudellisen kehyksen, jolla yhteisöverojärjestelmien peruseriaatteen yhdenmukaistettaisiin verosääntöjen yksinkertaistamiseksi ja oikeudenmukaisen kilpailun varmistamiseksi.

²² EUVL C , , s. .

²³ EUVL C , , s. .

- (4) Kaikkiaan 139 OECD:n ja G20-maiden osallistavaan kehykseen kuuluvaa lainkäyttöaluetta oli 9. kesäkuuta 2023 mennessä hyväksynyt lokakuussa 2021 annetun julistuksen kahden pilarin ratkaisusta talouden digitalisaatiosta aiheutuvien verohaasteiden ratkaisemiseksi²⁴. Julistuksen myötä jäsenvaltiot sopivat i) arvioinnista, jossa lasketaan suurten monikansallisten konsernien verovelvollisuuden mahdollinen vähimmäistaso kirjanpidon perusteella osana pilaria 2, sekä ii) verotettavien voittojen osittaisesta uudelleenkohdentamisesta jakokaavan perusteella osana pilaria 1. Arvioinnin tulosten pohjalta suunniteltaisiin yhteinen kehys digitalisaatiosta ja globalisaatiosta johtuvien verohaasteiden ratkaisemiseksi. Koska jäsenvaltiot ovat hyväksyneet pilarin 2 täytäntöönpanon yksimielisesti neuvoston direktiivillä (EU) 2022/2523²⁵, unionin yhteisen yhteisöverokehyksen olisi perustuttava käsitteisiin, jotka sekä yritykset että jäsenvaltiot jo tuntevat. Tällaisia käsitteitä ovat esimerkiksi veropohjan muodostaminen ja laskeminen.
- (5) Liiketoimintaympäristöstä sisämarkkinoilla olisi tehtävä houkuttelevampi, jotta edistetään kasvua ja investointeja unionissa. Tätä varten olisi asetettava ensisijaiseksi tavoitteeksi yhteisen yhteisöverosääntökehyksen laatiminen, jotta yritysten olisi helpompi noudattaa verosääntöjä toimiessaan valtion rajojen yli ja jotta voitaisiin kannustaa niitä yrityksiä, jotka ovat kiinnostuneita laajentamaan toimintaansa ulkomaille, toteuttamaan laajentumisen. Kansainvälistä toimintaa koskevan yhteisen yhteisöverosäännösten odotetaan parantavan verotuksen oikeusvarmuutta ja vähentävän veroriitoja, sillä se ehkäisisi vääristymiä ja vähentäisi kaksinkertaiseen ja liialliseen verotukseen liittyviä tapauksia. Lisäksi koska kestävät verotulot ovat avainasemassa jäsenvaltioiden talousarvioissa, jotta voidaan muun muassa investoida infrastruktuuriin, tutkimukseen ja kehitykseen sekä tuottaa julkisia palveluja, olisi ratkaisevan tärkeää varmistaa tulevaisuudessa, että tuotot kohdennetaan sellaisiin luotettaviin parametreihin perustuvan välineen avulla, joita ei voi väärinkäyttää.
- (6) On ratkaisevan tärkeää luoda järjestelmä, joka varmistaa tietynasteisen yhdenmukaisuuden kaikkialla unionissa, ainakin niiden verovelvollisten osalta, joille järjestelmä on pääasiassa tarkoitettu. Näin ollen ja ottaen huomioon sekä verohallintojen että yritysten ponnistelut maailmanlaajuisen vähimmäisverotason täytäntöönpanemiseksi olisi tärkeää hyödyntää näitä aikaansaannoksia ja suunnitella säännöt siten, että ne noudattavat mahdollisimman tarkasti OECD:n ja G20-maiden mallisääntöjä sekä direktiiviä (EU) 2022/2523. Tämän perusteella yhteisen sääntökehyksen olisi oltava pakollinen niille konserneille, joilla on veronalaista toimintaa unionissa ja joiden yhteenlasketut vuosituotot ovat konsolidoidun tilinpäätöksen mukaan yli 750 000 000 euroa. Siten kehyksen soveltamisala olisi kohdistettu yrityksiin, joilla on todennäköisimmin rajatylittävää toimintaa ja jotka siten hyötyisivät yhteisen oikeudellisen kehyksen tarjoamasta yksinkertaistamisesta. Tämä kynnsarvo olisi myös yhdenmukainen direktiivin (EU) 2022/2523 kanssa, jolloin varmistetaan johdonmukainen lähestymistapa unionissa.

²⁴ ”Statement on a Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy”, veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskeva OECD:n ja G20-maiden hanke, 8.10.2021.

²⁵ Neuvoston direktiivi (EU) 2022/2523, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, monikansallisten konsernien ja suurten kotimaisten konsernien maailmanlaajuisen vähimmäisverotason varmistamisesta unionissa (EUVL L 328, 22.12.2022, s. 1).

- (7) Vaikka kynnysarvo määriteltäisiin konsernin maailmanlaajuisten yhteenlaskettujen tuottojen perusteella, säännösten soveltamisala olisi rajoitettava sisämarkkinoilla toimiviin konsernin jäseniin, koska unionin lainsäädäntöä sovelletaan ainoastaan unionissa eikä se sido unionin ulkopuolisia valtioita. Sen vuoksi kehystä sovellettaessa olisi otettava huomioon ainoastaan konsernien unionissa sijaitsevat jäsenet. Tähän sisältyvät yritykset, joiden verotuksellinen kotipaikka on jossakin unionin jäsenvaltiossa, tällaisten yritysten jäsenvaltioissa sijaitsevat kiinteät toimipaikat sekä samaan konserniin kuuluvien kolmansien maiden yritysten kiinteät toimipaikat unionissa. Kiinteän toimipaikan käsitettä käsitellään kahdenvälisissä verosopimuksissa ja kansallisessa lainsäädännössä, ja – vaikka sitä koskevat määritelmät sisältävät joitakin yhteisiä periaatteita – käsitteessä on maailmanlaajuisesti edelleen jonkin verran eroja. Sen vuoksi olisikin käytännön kannalta järkevää noudattaa tältä osin nykyisiä kaksinkertaista verotusta koskevia sopimuksia ja jäsenvaltioiden kansallisia sääntöjä sen sijaan, että pyritäisiin täydelliseen yhdenmukaistamiseen unionin johdetun oikeuden avulla.
- (8) Yhteisen kehyksen oikeasuhteisuuden ja moitteettoman toiminnan varmistamiseksi sellaisten konsernien jäsenet – yritykset, joiden kotipaikka on jossakin unionin jäsenvaltiossa, niiden kiinteät toimipaikat sekä sellaiseen konserniin kuuluvat unionissa sijaitsevat kiinteät toimipaikat, jonka päätoimipaikka on unionin ulkopuolella –, joilla on vain vähäistä toimintaa sisämarkkinoilla, olisi rajattava soveltamisalan ulkopuolelle olennaisuuskynnyksen avulla.
- (9) Koko suunnitellun aloitteen pohjana on tavoite yksinkertaistaa nykyisiä sääntöjä. Sen vuoksi veropohjan laskentaa koskevat säännöt olisi laadittava siten, että konsernin kunkin jäsenen tilinpäätökseen sovellettavia vero-oikaisuja olisi vain rajoitettu joukko. Tähän rajalliseen joukkoon oikaisuja sisältyisi yleisiä oikaisuja, jotka ovat tarpeen tilinpäätöksen muuttamiseksi veropohjaksi. Käsillä olevan ehdotuksen on tärkeää olla linjassa direktiivin (EU) 2022/2523 kanssa, ja siksi oikaisujen olisi oltava yhdenmukaisia kyseisessä direktiivissä esitetyn kehyksen kanssa. Tämän pitäisi myös helpottaa täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden ja yritysten kannalta, sillä nämä yleiset periaatteet ovat niille jo ennestään tuttuja.
- (10) Koska konsernin kunkin jäsenen veropohjan laskemisessa käytetään yksinkertaistamisen vuoksi lähtökohtana kirjanpitolaitteita, verosäännöt on tarpeen laatia siten, että ne ovat mahdollisimman lähellä kirjanpitosääntöjä. Mikäli mahdollista, omaisuususerän tai velan kohtelu kirjanpidossa ei muuttuisi verotuksen yhteydessä, jolloin ei myöskään tarvittaisi oikaisuja. Vastaavasti on myös tarpeen, että verotuksen tarkoituksen mukaisesti muita veropohjan osia kohdellaan verotuksessa eri tavalla kuin kirjanpidossa.
- (11) Sen vuoksi on olennaisen tärkeää käsitellä erikseen tiettyjä toimialoja, erityisesti kansainvälistä merenkulkua, jotka edellyttävät tiettyjä alakohtaisia oikaisuja. Tämän alan konsernien jäsenten kirjanpitoa olisi oikaistava poistamalla siitä määrä (voitto tai tappio), johon sovelletaan tonnistoverojärjestelmää. Kansainvälistä merenkulkua koskevat erityiset verojärjestelmät, joita kutsutaan yleensä tonnistoverojärjestelmiksi, mahdollistaisivat tavallisesti verotuksen konsernin jäsenen liikennöimien alusten vetoisuuden (eli kuljetuskapasiteetin) perusteella niiden tosiasiallisten voittojen tai tappioiden sijaan, joita kyseinen konsernin jäsen on saanut tai joita sille on aiheutunut tonnistoverotettavasta toiminnasta. Tämän määrän poistaminen perustuisi näin ollen erilaisiin veropohjan laskemista koskeviin hyväksyttyihin lähestymistapoihin, ja siten varmistettaisiin tarvittava yhdenmukaisuus sisämarkkinoilla noudatettavien erilaisten politiikkojen tavoitteiden kanssa.

- (12) Yksinkertaistetun yhteisöverokehysten luomista koskevan ydintavoitteen saavuttamiseksi konsernin kaikkien jäsenten alustavat verotulokset olisi yhdistettävä yhdeksi yhteiseksi veropohjaksi, joka sitten kohdennetaan kriteerit täyttävälle konsernin jäsenille. Konsernin kunkin jäsenen alustava verotulos saataisiin tekemällä kyseisen jäsenen tilinpäätökseen tarvittavat vero-oikaisut. Nämä tulokset koottaisiin yhteen, mikä mahdollistaisi tappioiden hyvityksen rajojen yli BEFIT-konsernin jäsenten välillä. Tämän jälkeen yhdistetty veropohja kohdennettaisiin konsernin jäsenille siirtymäkauden kohdentamissäännön mukaisesti, mikä loisi pohjan pysyväille mekanismeille. Tämä pysyvä mekanismi voisi perustua kaavamaiseen jakoon, ja sen myötä BEFIT-konsernin sisäisten liiketoimien hinnoittelussa ei tarvitsisi enää noudattaa markkinaehtoperiaatetta. Tämän etuna olisi se, että menetelmässä käytettäisiin tuoreempia ilmoitettuja maakohtaisia tietoja sekä siirtymäkauden aikana kerättyjä tietoja. Tämän ansiosta voidaan myös arvioida perusteellisemmin vaikutuksia, joita kahden pilarin lähestymistavan täytäntöönpanolla odotetaan olevan kansallisiin ja BEFIT-konsernien veropohjiin. Tällä tavoin voitaisiin edelleen saavuttaa verotuksen neutraalius sisämarkkinoilla, joka on keskeinen tavoite. Tämä vähentäisi kaksinkertaiseen ja liialliseen verotukseen liittyvien tapausten määrää ja parantaisi verotuksen oikeusvarmuutta, jotta saataisiin vähennettyä veroriitojen määrää.
- (13) Konsernin jäsenten verotulosten yhdistäminen ei soveltuisi tietyille aloille, kuten kaivostoimintaan tai kansainväliseen merenkulkuun, sisävesiliikenteeseen ja lentoliikenteeseen. Sen vuoksi nämä alat olisi tärkeää jättää veropohjien yhdistämisen ulkopuolelle, sille niiden ominaispiirteet eivät sovellu tähän tarkoitukseen. Kansainvälisen liikenteen alalla toimivien yritysten voiton tai tappion se määrä, johon ei sovelleta tonnistoverojärjestelmää (ja jota ei näin ollen sisällytetä alustavaan verotulokseen), olisi jätettävä veropohjien yhdistämisen ulkopuolelle laskettaessa tulos yhteisten yhteisöverosääntöjen mukaisesti.
- (14) Kasvun ja investointien mahdollistamiseksi jäsenvaltiot voisivat myös itse soveltaa muita oikaisuja kohdentamisen jälkeen (esimerkiksi eläkemaksujen verokohtelu) sellaisten osa-alueiden osalta, jotka eivät kuulu yhteisen kehysten soveltamisalaan. Jäsenvaltiot voisivat myös tehdä niille kohdennettuihin osuuksiin vapaasti lisäoikaisuja ilman ylärajaa, jotta varmistetaan, että jäsenvaltiot voivat tehdä omia kansallisia poliittisia valintojaan verotuksen alalla. Tärkeä seikka on direktiivissä (EU) 2022/2523 asetettu alaraja, jolla varmistettaisiin, että tosiasiallinen vähimmäisveroaste on 15 prosenttia.
- (15) Joissakin jäsenvaltioissa on käytössä yhteisöverojärjestelmiä, jotka perustuvat erilaisiin periaatteisiin kuin yleisin lähestymistapa. Tällaisia järjestelmiä ovat esimerkiksi voitonjaon verotukseen perustuvat verojärjestelmät. Sen vuoksi on ensiarvoisen tärkeää säätää tarvittavista oikaisuista toimivan vuorovaikutuksen varmistamiseksi tällaisten järjestelmien kanssa. Ratkaisun voisivat tarjota tietyt kohdentamisen jälkeen tehtävät oikaisut. Tämä tarkoittaisi, että sitä osaa, joka kohdennetaan voitonjaon verotukseen perustuvan verojärjestelmän piiriin kuuluvalla konsernin jäsenelle, olisi oikaistava suhteessa kyseisen verovuoden aikana jaettuihin voittoihin. Voitonjaon verotukseen perustuvan verojärjestelmän keskeinen toiminta-ajatus toteutuisi edelleen täysin – voitonjako määrittäisi kohdennetun osuuden verotuksen ajankohdan ja sitä kautta myös sen, kuinka suurta osaa kohdennetusta osuudesta verotettaisiin. Tältä osin ehdotukseen olisi sisällytettävä siirtomekanismi, jolla varmistetaan, että kohdennetun osuuden siitä osasta, josta ei kanneta veroa kuluvana vuonna, kannettaisiin vero seuraavina vuosina.

- (16) Konsernin sisäiset suhteet edustavat vain osaa konsernin liiketoiminnasta; toisen olennaisen tarkasteltavan näkökohdan muodostavat konsernin jäsenten ja konsernin ulkopuolisten etuyhteydessä olevien yritysten väliset liiketoimet. Siirtohinnoitteluun liittyvien kiistojen määrä on lisääntynyt viime aikoina huomattavasti erityisesti rutiininomaisten toimintojen hinnoitteluun liittyvien kysymysten osalta. Sen vuoksi tämän ulkoisen näkökohdan käsittelemiseksi olisi erittäin hyödyllistä säätää yksinkertaistetusta lähestymistavasta siirtohinnoittelun noudattamiseen, mikä vähentäisi sääntöjen noudattamisesta yrityksille aiheutuvia kustannuksia ja tehostaisi verohallintojen inhimillisen pääoman käyttöä. Tätä varten olisi tärkeää ottaa käyttöön yhteinen siirtohinnoittelua koskeva riskinarviointikehys, joka perustuisi yhteisesti hyväksyttyyn vertailuanalyysiin. Tässä riskinarviointikehyksessä tutkittaisiin sisämarkkinoilla toimivien riippumattomien yritysten tulosta ennen korkoja ja veroja. Tämän perusteella saadut voittoindikaattorit julkaistaisiin, jolloin niitä voitaisiin käyttää riskien itsearviointin välineenä. Tällä tavoin sisämarkkinoilla toimivat konsernit tietäisivät etukäteen, millaisia ovat markkinaehtoiset tuotot, joita niiden odotetaan saavuttavan etuyhteydessä olevien yritysten kanssa toteutettavissa liiketoimissa. Kaikki järjestelmän piiriin kuuluvat liiketoimet olisi luokiteltava tiettyyn riskiluokkaan (vähäinen, kohtalainen tai suuri riski) liiketoimen ja voittoindikaattorien vertailun perusteella. Voittoindikaattorit vahvistetaan täytäntöönpanosäädöksellä ja julkaistaan komission verkkosivustolla.
- (17) Yhteistä yhteisöverokehystä varten tarvitaan välttämättä myös hallinnointijärjestelmä, jonka olisi ihannetapauksessa mahdollistettava tietynasteinen verotuksen oikeusvarmuus ja yksinkertaistaminen. Yhdenmukaisuuden edistämiseksi hallinnointijärjestelmän lähtökohtana olisi oltava keskitetty asiointipiste, jonka kautta voitaisiin hoitaa useita yhteisiä asioita, kuten tietojen ilmoittaminen koko konsernin osalta, ja jonka avulla varmistettaisiin asianmukainen koordinointi ja yhteistyö kansallisten verohallintojen välillä. Samalla hallinnointijärjestelmässä olisi kunnioitettava täysin kansallista verotuksellista itsemääräämisoikeutta, sillä paikallisten veroilmoitusten, tarkastusten ja riitojenratkaisun olisi jatkossakin kuuluttava ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan.
- (18) Yhteisen kehyksen sääntöjen moitteettoman täytäntöönpanon ja noudattamisen valvonnan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (19) Jotta tästä yhteisöveropohjan laskemiseksi sisämarkkinoilla tarkoitettusta yhteisestä oikeudellisesta kehyksestä saataisiin mahdollisimman paljon hyötyä, sellaisten konsernien, myös pk-yrityskonsernien, joiden yhteenlasketut vuosituotot ovat alle 750 000 000 euroa, olisi voitava soveltaa näitä sääntöjä vapaaehtoisesti edellyttäen, että ne laativat konsolidoidun tilinpäätöksen ja niillä on veronalaista toimintaa unionissa. Mahdollistamalla sääntöjen soveltaminen myös pienemmille konserneille useammat konsernit, jolla on rajatylittäviä rakenteita ja toimintoja, voivat hyötyä yhteisen kehyksen mahdollistamasta yksinkertaistamisesta.
- (20) Tiettyjen tämän direktiivin muiden kuin olennaisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä i) liitteiden I ja II muuttamiseksi tarvittaessa sekä ii) direktiivin täydentämiseksi vahvistamalla vakuutusyrityksiä koskevia lisäsääntöjä, erityisesti uutta kansainvälistä tilinpäätösstandardia IFRS 17 (Vakuutus sopimukset) silmällä pitäen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa

asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että ne toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa²⁶ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle on toimitettava kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oltava oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (21) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset tämän direktiivin nojalla perustettavien BEFIT-tiimien täytäntöönpanoa ja toimintaa varten (BEFIT-tiimit muodostetaan kaikkien niiden jäsenvaltioiden verohallintojen edustajista, joissa konserni toimii) ja jotta voidaan määrittää voittomarginaalit tietyille BEFIT-konsernin jäsenten ja niihin etuyhteydessä olevien BEFIT-konsernin ulkopuolisten yritysten välisille rutiininomaisille liiketoimille, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²⁷ mukaisesti.
- (22) Tämän direktiivin mukaisessa henkilötietojen käsittelyssä olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679²⁸. Jäsenvaltiot voivat käsitellä henkilötietoja tämän direktiivin nojalla ainoastaan IV luvun soveltamiseksi, BEFIT-ilmoitusten sisällön tutkimiseksi ja yksimielisyyteen pääsemiseksi siitä sekä V luvun mukaisten yksilöllisten veroilmoitusten käsittelemiseksi ja arvioimiseksi.
- (23) Lisäksi säädetään kymmenen vuoden säilytysajasta, jotta jäsenvaltiot voivat noudattaa suurinta osaa vanhentumisajoista.
- (24) Jotta pk-yritykset voisivat hyötyä suoraan sisämarkkinoiden eduista ilman tarpeetonta hallinnollista lisärasitetta, tiedot tässä direktiivissä vahvistetuista verosäännöksistä olisi asetettava saataville yhteisen digitaalisen palveluväylän kautta asetuksen (EU) 2018/1724²⁹ mukaisesti. Yhteisen digitaalisen palveluväylän kautta rajatylittävät käyttäjät voivat yhden luukun periaatteella saada verkossa tietoja, hoitaa menettelyjä ja käyttää neuvontapalveluja, jotka ovat sisämarkkinoiden toiminnan kannalta olennaisia.
- (25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, vaan se voidaan 27 erilaisen yhteisöverojärjestelmän keskinäisestä vaikutuksesta johtuvien tämänhetkisten haasteiden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa

²⁶ Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välinen toimielinten sopimus paremmasta lainsäädännöstä (EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1).

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

- (26) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja se antoi epävirallisen lausuntonsa 18 päivänä elokuuta 2023,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yhteinen kehys tiettyjen konsernien yhteisöverotusta varten unionissa.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt
 - a) konsernien rajaamisesta tätä direktiiviä sovellettaessa, jäljempänä 'BEFIT-konserni';
 - b) BEFIT-konserniin kuuluvien yritysten ja kiinteiden toimipaikkojen, jäljempänä 'BEFIT-konsernin jäsen', yhdistetyn veropohjan, jäljempänä 'BEFIT-veropohja', laskemista varten;
 - c) BEFIT-veropohjan kohdentamista varten kriteerit täyttävälle BEFIT-konsernin jäsenille;
 - d) siirtohinnoittelun riskinarvioinnin yksinkertaistamiseksi konsernin ulkopuolisten etuyhteydessä olevien yritysten kanssa toteutettavien liiketoimien osalta;
 - e) tämän yhteisen oikeudellisen kehyksen hallinnointia varten.
3. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin yrityksiin ja kiinteisiin toimipaikkoihin ei enää sovelleta niiden sijoittautumisjäsenvaltioiden kansallista yhteisöverolainsäädäntöä missään tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvassa asiassa, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan yrityksiin, joiden verotuksellinen kotipaikka on jossakin unionin jäsenvaltiossa, mukaan lukien tällaisten yritysten muissa jäsenvaltioissa sijaitsevat kiinteät toimipaikat, sekä sellaiseen yhteisöön kuuluviin, jäsenvaltioissa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihin, jonka verotuksellinen kotipaikka on kolmannessa maassa, jäljempänä 'kolmannen maan yhteisöt', ja jotka täyttävät seuraavat kriteerit:
 - a) yritys tai kiinteä toimipaikka kuuluu kotimaiseen tai monikansalliseen konserniin, joka laatii konsolidoidun tilinpäätöksen ja jonka yhteenlasketut vuositulot ovat olleet vähintään 750 000 000 euroa ainakin kahtena viimeksi kuluneista neljästä verovuodesta;

- b) yritysten osalta lisäksi:
 - i) yrityksen yhtiömuoto on jokin liitteessä I luetelluista yhtiömuodoista;
 - ii) yritykseen sovelletaan jotakin liitteessä II luetelluista yhteisöveroista tai myöhemmin käyttöön otettua samanlaista veroa;
 - iii) yritys on konsernin perimmäinen emoyksikkö, tai perimmäinen emoyksikkö konsolidoi yrityksen varat, velat, tulot, kulut ja kassavirrat rivi riviltä;
 - c) kiinteiden toimipaikkojen osalta lisäksi:
 - i) kiinteään toimipaikkaan sovelletaan jotakin liitteessä II luetelluista yhteisöveroista tai myöhemmin käyttöön otettua samanlaista veroa;
 - ii) kiinteä toimipaikka on konsernin perimmäisen emoyksikön kiinteä toimipaikka tai sellaisen yksikön kiinteä toimipaikka, jonka varat, velat, tulot, kulut ja kassavirrat perimmäinen emoyksikkö konsolidoi rivi riviltä.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tätä direktiiviä ei sovelleta yrityksiin tai kiinteisiin toimipaikkoihin, jos seuraavat ehdot täyttyvät: konsernin perimmäinen emoyksikkö on sijoittautunut unionin ulkopuolelle ja konsernin unionissa toimivien jäsenten yhteenlasketut tuotot olivat konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella joko enintään viisi prosenttia konsernin kokonaistuotoista tai enintään 50 miljoonaa euroa vähintään kahtena viimeksi kuluneista neljästä verovuodesta. Tämä ei rajoita 7 kohdassa säädettyä mahdollisuutta soveltaa järjestelmää vapaaehtoisesti.
3. Jos vähintään kaksi konsernia sulautuu yhdeksi konserniksi, 1 kohdassa tarkoitetun 750 000 000 euron kynnysarvon katsotaan täyttyneen miltä tahansa sulautumista edeltäneeltä verovuodelta, jos sulautuvien konsernien konsolidoituihin tilinpäätöksiin sisältyvien tuottojen summa kyseiseltä verovuodelta on 750 000 000 euroa tai enemmän. Tätä direktiiviä sovelletaan muodostuneeseen konserniin kuuluihin yrityksiin ja kiinteisiin toimipaikkoihin, jos tämä kynnysarvo on täyttynyt vähintään kahtena viimeksi kuluneista neljästä verovuodesta.
4. Jos yksikkö tai konserni, jäljempänä 'vastaanottava yksikkö', hankkii toisen yrityksen, joka ei ole konsernin jäsen, jäljempänä 'kohde', eikä kohteella tai vastaanottavalla yksiköllä ollut konsolidoitua tilinpäätöstä minään neljästä hankintaverovuotta välittömästi edeltäneestä verovuodesta, 1 kohdassa tarkoitetun yhteenlaskettujen vuosituohtojen 750 000 000 euron kynnysarvon katsotaan täyttyneen kyseiseltä verovuodelta, jos kohteen ja vastaanottavan yksikön tilinpäätökseen tai konsolidoituun tilinpäätökseen sisältyvien tuottojen summa kyseiseltä verovuodelta on 750 000 000 euroa tai enemmän. Tätä direktiiviä sovelletaan vastaanottavaan yksikköön, jos tämä kynnysarvo on täyttynyt vähintään kahtena sitä verovuotta välittömästi edeltäneistä neljästä verovuodesta, jona tätä direktiiviä alettiin soveltaa vastaanottavaan yksikköön.
5. Jos konserni jakautuu kahteen tai useampaan konserniin, jäljempänä 'jakautuneet konsernit', 1 kohdassa tarkoitetun 750 000 000 euron kynnysarvon katsotaan täyttyneen jakautuneen konsernin osalta
- a) jakautumisen jälkeen päättyneenä ensimmäisenä verovuonna, jos jakautuneella konsernilla on kyseisenä verovuonna yhteensä vähintään 750 000 000 euron vuotuiset tuotot;

- b) jakautumisen jälkeen päättyneenä toisena, kolmantena ja neljäntenä verovuonna, jos jakautuneella konsernilla on yhteensä vähintään 750 000 000 euron vuotuiset tuotot vähintään kahtena kyseisistä verovuosista.
6. Jos yksi tai useampi tässä artiklassa tarkoitetuista neljästä verovuodesta on pidempi tai lyhyempi kuin 12 kuukautta, tuottojen kynnysarvoa oikaistaan suhteellisesti kunkin verovuoden osalta.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset, joiden verotuksellinen kotipaikka on jossakin unionin jäsenvaltiossa ja jotka täyttävät 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytykset, mukaan lukien niiden muissa jäsenvaltioissa sijaitsevat kiinteät toimipaikat ja kolmannen maan yhteisöjen jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevat kiinteät toimipaikat, jotka täyttävät 1 kohdan c alakohdan edellytykset, voivat halutessaan soveltaa tätä direktiiviä, jos ne kuuluvat monikansalliseen tai kotimaiseen konserniin, joka laatii konsolidoidun tilinpäätöksen mutta ei täytä 1 kohdan a alakohdassa säädettyä 750 000 000 euron kynnysarvoa koskevia edellytyksiä.
8. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 74 artiklan mukaisesti liitteiden I ja II muuttamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon yhtiömuotoja ja yhteisöveroja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön muutokset.

3 artikla **Määritelmät**

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'konsernilla'
- a) sellaisten yksiköiden joukkoa, jotka ovat etuyhteydessä omistuksen tai määräysvallan kautta, sellaisena kuin se on määritelty hyväksyttävässä tilinpäätösstandardissa, jonka mukaan perimmäinen emoyksikkö laatii konsolidoidun tilinpäätöksen, mukaan lukien yksiköt, jotka on mahdollisesti jätetty pois perimmäisen emoyksikön konsolidoidusta tilinpäätöksestä yksinomaan niiden pienen koon, olennaisuusperusteiden tai sen vuoksi, että ne ovat myytävänä; tai
- b) yksikköä, jonka tilinpäätökseen on sisällytetty yhden tai useamman kiinteän toimipaikan nettotulos tai -tappio, jäljempänä 'päätoimipaikka', edellyttäen, että yksikkö ei kuulu toiseen a alakohdassa määriteltyyn konserniin;
- 2) 'kotimaisella konsernilla' konsernia, jonka kaikki yksiköt sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;
- 3) 'monikansallisella konsernilla' monikansallista konsernia, johon kuuluu vähintään yksi yksikkö tai kiinteä toimipaikka, joka ei sijaitse perimmäisen emoyksikön lainkäyttöalueella;
- 4) 'verovuodella' tilikautta, jolta perimmäinen emoyksikkö laatii konsolidoidun tilinpäätöksensä;
- 5) 'konsolidoidulla tilinpäätöksellä' tilinpäätöstä, jossa yksikön ja sen tytäryritysten, jotka ovat kyseisen yksikön määräysvallassa, varat, velat, tulot, kulut ja kassavirrat esitetään ikään kuin kyseessä olisi yksi taloudellinen yksikkö;
- 6) 'yksiköllä' oikeudellista järjestelyä, joka laatii erillisen kirjanpidon, tai oikeushenkilöä;
- 7) 'perimmäisellä emoyksiköllä'

- a) yksikköä, joka omistaa suoraan tai välillisesti määräysvallan tuottavan osuuden toisessa yksikössä ja joka ei ole suoraan tai välillisesti toisen sellaisen yksikön omistuksessa, jolla on siinä määräysvallan tuottava osuus; tai
- b) 1 alakohdan b alakohdassa määriteltyä konsernin päätoimipaikkaa;
- 8) 'omistusosuudella' mitä tahansa oman pääoman ehtoista osuutta, johon liittyy oikeuksia yksikön tai kiinteän toimipaikan voittoihin, pääomaan tai varauksiin;
- 9) 'määräysvallan tuottavalla osuudella' yksikön omistusosuutta, jossa osuudenhaltijaa vaaditaan konsolidoimaan yksikön varat, velat, tulot, kulut ja kassavirrat rivi riviltä;
- 10) 'ilmoittavalla yksiköllä' jotakin seuraavista:
 - a) perimmäistä emoyksikköä, jos tämä sijaitsee jossakin unionin jäsenvaltiossa; tai
 - b) jos perimmäinen emoyksikkö ei sijaitse unionin jäsenvaltiossa, sellaista jäsenvaltiossa sijaitsevaa yksikköä, jonka BEFIT-konserni on nimennyt täyttämään 57 artiklassa säädetyt BEFIT-konsernin tietojen ilmoittamiseen liittyvät velvollisuudet BEFIT-konsernin puolesta;
- 11) 'unionissa hyväksyttävällä tilinpäätösstandardilla' kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja, sellaisina kuin unioni on ne hyväksynyt Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002³⁰ nojalla, ja jäsenvaltioiden yleisesti hyväksytyjä kirjanpitoperiaatteita;
- 12) 'kirjanpidon nettotuloksella tai -tappiolla' 7 artiklan mukaista yhden yhteisen unionissa hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti määritettyä BEFIT-konsernin jäsenen nettovoittoa tai -tappiota ennen BEFIT-konsernin sisäisten liiketoimien poistamista koskevia oikaisuja;
- 13) 'vakuutusyriyksellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY³¹ 13 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä vakuutusyriyistä;
- 14) 'sijoitus-/indeksisidonnaisella henkivakuutuksella' henkivakuutusta, jossa kohde-etuutena olevista vakuutusyriyksen tekemistä sijoituksista kertyneet sijoitusvoitot ja -tappiot, korot tai osingot jaetaan ajan mittaan kokonaisuudessaan vakuutuksenottajille;
- 15) 'taloudellisella haltijalla' henkilöä, joka vastaanottaa kaikki käyttöomaisuuteen liittyvät oleelliset edut ja kantaa riskit riippumatta siitä, onko kyseinen henkilö laillinen haltija; verovelvollista, jolla on oikeus omistaa ja käyttää käyttöomaisuutta sekä luopua siitä ja joka kantaa vastuun sen menetyksestä tai tuhoutumisesta, pidetään joka tapauksessa taloudellisena haltijana;

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

- 16) 'perustason määrittävällä kohdentamisella' menetelmää, jolla BEFIT-veropohja jaetaan 45 artiklan mukaisesti BEFIT-konsernin jäsenten kesken siirtymäkauden kunakin verovuonna;
- 17) 'ilmoitusviranomaisella' sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jossa on ilmoittavan yksikön verotuksellinen kotipaikka tai, kun kyseessä on unionin ulkopuolella verotuksellista kotipaikkaansa pitävän verovelvollisen kiinteä toimipaikka, jossa kyseinen kiinteä toimipaikka sijaitsee.

II LUKU

ALUSTAVAN VEROTULOKSEN MÄÄRITTÄMINEN

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

4 artikla

Yleiset periaatteet

1. BEFIT-konsernin kunkin jäsenen alustava verotulos määritetään kunkin verovuoden osalta kyseisen jäsenen kirjanpidon nettotuloksen tai -tappion perusteella, johon on tehty tämän direktiivin 8–41 artiklan mukaiset oikaisut.
2. BEFIT-konsernin jäsenen nettotulokseen tai -tappioon sisältyvät kulut voidaan vähentää kyseisen jäsenen alustavasta verotuloksesta ainoastaan siltä osin kuin ne ovat aiheutuneet jäsenen suoran liiketoiminnallisen edun perusteella.

5 artikla

BEFIT-konsernin rakenne

1. Kun vähintään kaksi tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa yritystä tai kiinteää toimipaikkaa täyttää seuraavat ehdot, ne muodostavat BEFIT-konsernin:
 - a) yritys on joko konsernin perimmäinen emoyksikkö tai muu sellainen konserniin kuuluva yritys, jossa perimmäisellä emoyksiköllä on suoraan tai välillisesti vähintään 75 prosentin omistusoikeus tai vähintään 75 prosenttia voitonjakoon oikeuttavista oikeuksista;
 - b) kiinteän toimipaikan päätoimipaikka on joko konsernin perimmäinen emoyksikkö tai muu konsernin jäsen (yritys tai yksikkö), jossa perimmäisellä emoyrityksellä on suoraan tai välillisesti vähintään 75 prosentin omistusoikeus tai vähintään 75 prosenttia voitonjakoon oikeuttavista oikeuksista.
2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua kynnysarvoa laskettaessa omistusoikeudet ja voitonjakoon oikeuttavat oikeudet konserniin kuuluvassa yrityksessä on laskettava kertomalla suorat ja välilliset omistusosuudet kullakin tasolla.

6 artikla

Pitoaikaa koskevat vaatimukset

1. BEFIT-konsernin jäsenen on täytettävä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kynnysarvot keskeytyksettä koko verovuoden ajan.

2. Yrityksestä tai kiinteästä toimipaikasta tulee BEFIT-konsernin jäsen sinä päivänä, kun 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kynnysarvot täyttyvät. Kynnysarvojen on oltava täytettyinä vähintään yhdeksän peräkkäisen kuukauden ajan. Jos yritys tai tapauksen mukaan kiinteä toimipaikka ei täytä kynnysarvoja vaaditun ajanjakson ajan, sitä on kohdeltava ikään kuin se ei olisi koskaan ollut kyseisen BEFIT-konsernin jäsen.
3. Yritys tai kiinteä toimipaikka lakkaa olemasta BEFIT-konsernin jäsen sitä päivää seuraavana päivänä, jona se ei enää täytä 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja.

7 artikla

Alustavan verotuloksen laskeminen kirjanpidon perusteella

1. BEFIT-konsernin jäsenen alustava verotulos on laskettava tekemällä 8–41 artiklassa tarkoitetut oikaisut sen kyseisen verovuoden kirjanpidon nettotulokseen tai -tappioon, joka on määritetty yhden yhteisen unionissa hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti, ennen BEFIT-konsernin sisäisten liiketoimien poistamista koskevia oikaisuja.
2. Jos perimmäisen emoyksikön verotuksellinen kotipaikka on jossakin unionin jäsenvaltiossa, BEFIT-konsernin jäsenten on käytettävä 1 kohdan soveltamiseksi sitä unionissa hyväksyttävää tilinpäätösstandardia, jonka mukaisesti perimmäinen emoyksikkö laatii konsolidoidun tilinpäätöksen.

Jos perimmäisen emoyksikön verotuksellinen kotipaikka on muualla kuin jossakin unionin jäsenvaltiossa, unionissa hyväksyttävä tilinpäätösstandardi on siinä jäsenvaltiossa voimassa oleva standardi, jossa on ilmoittavan yksikön verotuksellinen kotipaikka.
3. Kun BEFIT-konsernin jäsen on kiinteä toimipaikka, sen kirjanpidon nettotulos tai -tappio on joko
 - a) kyseisen jäsenen 1 ja 2 kohdan mukaisesti määritettyyn erilliseen kirjanpitoon sisältyvä nettotulos tai -tappio; tai
 - b) jos kyseisellä jäsenellä ei ole erillistä kirjanpitoa, sen kirjanpidon nettotulos tai -tappio, joka olisi sisältynyt sen erilliseen kirjanpitoon, jos se olisi laadittu erillisenä ja 1 ja 2 kohdan mukaisesti määritetyn unionissa hyväksyttävän standardin mukaisesti.
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltio soveltaa kansallista lainsäädäntöä, jonka nojalla konsernit voivat laatia, tarkastaa ja julkaista tilinpäätöksen lainkäyttöaluekohtaisesti, myös niiden BEFIT-konsernin jäsenten, joiden verotuksellinen kotipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, alustava verotulos ja osuudet BEFIT-veropohjasta voidaan laskea lainkäyttöaluekohtaisesti edellyttäen, että konserni pystyy yksilöimään erikseen kunkin BEFIT-konsernin jäsenen osalta ne tiedot, jotka tarvitaan alustavien verotulosten ja kohdentamisen jälkeisten oikaisujen laskemiseksi tämän direktiivin mukaisesti.

2 JAKSO

KIRJANPIDON NETTOTULOKSEEN TAI -TAPPIOON TEHTÄVÄT OIKAISUT

8 artikla

Osingot ja muut jaettavat erät

Lukuun ottamatta 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä rahoitusvaroja ja 14 artiklassa tarkoitettujen sijoitus-/indeksisidonnaisten henkivakuutusten yhteydessä sellaisten henkivakuutuksenottajien hyväksi tehtyjä sijoituksia, jotka kantavat sijoitukseen liittyvän riskin, BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla siitä 95 prosenttia verovuoden aikana saatujen tai kertyneiden osinkojen tai muiden voittojen määrästä edellyttäen, että BEFIT-konsernin jäsenen omistusoikeus on voitonjakopäivänä jatkunut yli vuoden ajan ja että tämä omistusoikeus oikeuttaa yli kymmeneen prosenttiin voitoista, pääomasta, varauksista tai äänioikeuksista.

9 artikla

Osakkeiden luovutusvoitot ja -tappiot

Lukuun ottamatta 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä rahoitusvaroja ja 14 artiklassa tarkoitettujen sijoitus-/indeksisidonnaisten henkivakuutusten yhteydessä sellaisten henkivakuutuksenottajien hyväksi tehtyjä sijoituksia, jotka kantavat sijoitukseen liittyvän riskin, BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla siitä 95 prosenttia omistusoikeuden luovutuksesta saatujen voittojen tai siitä syntyneiden tappioiden määrästä edellyttäen, että BEFIT-konsernin jäsenen omistusoikeus on voitonjakopäivänä jatkunut yli vuoden ajan ja että tämä omistusoikeus oikeuttaa yli kymmeneen prosenttiin voitoista, pääomasta, varauksista tai äänioikeuksista.

10 artikla

Käyvän arvon muutokset

Lukuun ottamatta 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä rahoitusvaroja ja 14 artiklassa tarkoitettujen sijoitus-/indeksisidonnaisten henkivakuutusten yhteydessä sellaisten henkivakuutuksenottajien hyväksi tehtyjä sijoituksia, jotka kantavat sijoitukseen liittyvän riskin, BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla siitä omistusoikeuden käyvän arvon muutoksesta saatujen voittojen tai siitä syntyneiden tappioiden määrä edellyttäen, että BEFIT-konsernin jäsenen omistusoikeus on voitonjakopäivänä jatkunut yli vuoden ajan ja että tämä omistusoikeus oikeuttaa yli kymmeneen prosenttiin voitoista, pääomasta, varauksista tai äänioikeuksista.

11 artikla

Kaupankäyntitarkoituksessa pidettävät rahoitusvarat

1. Rahoitusvaroja tai -velkoja on kohdeltava BEFIT-konsernin jäsenen kaupankäyntitarkoituksessa pitäminä rahoitusvaroina tai velkoina, jos ne täyttävät jommankumman seuraavista edellytyksistä:
 - a) ne on hankittu tai ne ovat syntyneet pääasiallisena tarkoituksena myydä ne tai ostaa ne takaisin lyhyen ajan kuluessa;

- b) ne ovat osa sellaisten yksilöityjen rahoitusvälineiden muodostamaa salkkua, johdannaiset mukaan lukien, joita hallinnoidaan yhdessä ja joita on todistettavasti viime aikoina toistuvasti käytetty lyhyen aikavälin voiton tavoitteluun.
2. Jos BEFIT-konsernin jäsenen hallussa olevat rahoitusvarat tai -velat siirtyvät kaupankäyntitarkoituksessa pidettäväksi rahoitusvaroiksi tai -veloiksi tai päinvastoin, kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava sisällyttämällä siihen mahdollinen ero rahoitusvarojen tai -velkojen verovuoden alussa tai ostopäivänä, jos se on myöhäisempi, lasketun käyvän arvon ja niiden saman verovuoden lopussa lasketun käyvän arvon välillä.
- Rahoitusvarojen tai -velkojen käypä arvo sen verovuoden lopussa, jona rahoitusvarat tai -velat siirtyivät kaupankäyntitarkoituksessa pidettäväksi varoiksi tai veloiksi tai toisinpäin, on myös rahoitusvarojen tai -velkojen käypä arvo siirtymisen jälkeisen vuoden alussa.
3. Edellä 9 artiklassa tarkoitettu pitoaika alkaa, kun rahoitusvaroja tai -velkoja ei enää pidetä kaupankäyntitarkoituksessa, ja keskeytyy, kun ne siirtyvät kaupankäyntitarkoituksessa pidettäväksi varoiksi tai veloiksi.

12 artikla

Kiinteän toimipaikan tulos tai tappio

BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla siitä kyseisen jäsenen kiinteistä toimipaikoista johtuvan tuloksen tai tappion määrä.

13 artikla

Koron vähennysoikeutta rajoittava sääntö

1. BEFIT-konsernin jäsenen on oikaistava kirjanpidon nettotulostaan tai -tappiotaan sisällyttämällä siihen sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 12 päivänä heinäkuuta 2016 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164³² 2 artiklassa tarkoitettujen ylimenevien vieraan pääoman menojen määrä, joka ei ole verovähennyskelpoinen sen jäsenvaltion kansallisessa yhteisöverolainsäädännössä vahvistettujen koron vähennysoikeutta rajoittavien sääntöjen mukaisesti, jossa kyseisellä jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta BEFIT-konsernin jäsenten välisestä liiketoimesta aiheutuviin ylimeneviin vieraan pääoman menoihin.

³² Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1).

14 artikla

Vakuutusyritykset

1. Jos BEFIT-konsernin jäsen on vakuutusyritys, jolla on direktiivin 2009/138/EY mukainen toimilupa toimia jossakin jäsenvaltiossa, sovelletaan 2–4 kohdassa vahvistettuja sääntöjä.
2. Neuvoston direktiivin 91/674/ETY³³ mukaisesti perustettujen vakuutusyritysten vakuutusteknisen vastuunvelan määrää, joka on vähennetty BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotuloksesta tai -tappiosta, on tarkasteltava uudelleen ja tarkistettava kunkin verovuoden lopussa. Tulevien vuosien alustavaa veropohjaa laskettaessa on otettava huomioon jo vähennetyt määrät.
3. Komissio voi hyväksyä 74 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän direktiivin täydentämiseksi vahvistaakseen uuden kansainvälisen tilinpäätösstandardin IFRS 17 (Vakuutus sopimukset) johdosta yksityiskohtaisempia sääntöjä vakuutusyritysten alustavan verotuloksen mukauttamisesta.
4. Henkivakuutuksenantajien on sijoitus-/indeksisidonnaisten henkivakuutusten yhteydessä arvostettava omaisuuserät markkina-arvoon ja muodostettava rahasto kohde-etuutena olevien omaisuuserien määritetyn arvon mukaisesti.

15 artikla

Tonnistoverojärjestelmän piiriin kuuluva merenkulkutoiminta

Merenkulkutoimintaa harjoittavan BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappioita on oikaistava poistamalla siitä tonnistoverojärjestelmän piiriin kuuluvasta merenkulkutoiminnasta johtuvat tuotot, kulut ja muut vähennyskelpoiset erät.

16 artikla

Sakot, seuraamukset ja laittomat maksut

BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava sisällyttämällä siihen kulut, jotka ovat syntyneet toimivaltaisen viranomaisen tekemässä tarkastuksessa tai tutkimuksessa laittomiksi todetuista maksuista, sekä sakot ja seuraamukset, viivästysmaksut mukaan lukien, jotka jokin viranomainen on määrännyt lainsäädännön rikkomisesta.

17 artikla

Yhteisövero

BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava sisällyttämällä siihen asianomaiselta verovuodelta kertyneet yhteisövero, vastaavat voitoista kannettavat verot ja laskennalliset verot sekä kaikki kirjanpitoon juokseviksi veroiksi kirjatut verot, jotka liittyvät direktiivin (EU) 2022/2523 mukaisesti maksettavaan täydennysveroon tai kyseisen

³³ Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

direktiivin 11 artiklassa tarkoitetun ehdot täyttävän kotimaisen täydennysveron soveltamiseen.

18 artikla

Korvaavien omaisuuserien jälleenhankintavaraus

1. Kun poistokelpoisen käyttöomaisuuden tai maa-alueen luovutuksesta saatu tuotto, vahingonkorvaus mukaan lukien, on määrä sijoittaa uudelleen ennen luovutusverovuotta seuraavan toisen verovuoden loppua samanlaiseen omaisuuserään, jota käytetään samaan tai vastaavaan liiketoimintatarkoitukseen, omaisuuserän verotusarvon ylittävä tuoton määrä voidaan vähentää luovutusvuonna. Omaisuuserän, joka luovutetaan vapaaehtoisesti, on oltava ollut omistuksessa vähintään kolmen vuoden ajan ennen luovutusta.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu korvaava omaisuuserä voidaan ostaa luovutusta edeltävänä verovuonna. Jos korvaavaa omaisuuserää ei osteta ennen luovutusvuotta seuraavan toisen verovuoden loppua, luovutusvuonna vähennetty määrä korotettuna kymmenellä prosentilla on lisättävä alustavaan verotulokseen luovutusvuotta seuraavana toisena verovuonna, lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse ylivoimaisesta esteestä.

19 artikla

Poistokelpoiseen käyttöomaisuuteen liittyvät tuotot ja kulut

1. BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla siitä seuraavat määrät:
 - a) käyttöomaisuuden hankinta- tai rakennuskustannukset sekä sen perusparannukseen liittyvät kustannukset, jotka ovat 3 jaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti poistokelpoisia; ja
 - b) tällaisen omaisuuden hankintaan, rakentamiseen tai perusparannukseen suoraan liittyvät tuet.
2. BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava siten, että siihen sisällytetään ainoastaan 22–28 artiklassa määritettyihin käyttöomaisuudesta tehtäviin poistoihin liittyvät vähennykset.

20 artikla

Valuuttakurssivoitot ja -tappiot

BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla siitä seuraavat:

- a) käyttöomaisuuteen ja velkoihin liittyvien toteutumattomien valuuttakurssivoittojen tai -tappioiden määrä;
- b) toteutumattomia valuuttakurssitappioita koskevan varauksen määrä.

21 artikla

Tiettyihin eriin liittyvät oikaisut, jotka jäsenvaltio voi tehdä kohdentamisen jälkeen

BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla alustavasta verotuloksesta 48 artiklan 1 kohdan a–j alakohdassa lueteltuihin eriin liittyvät määrät.

3 JAKSO POISTOT

22 artikla

Poistomenetelmä ja -aika

1. BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla siitä hankintavuonna sellainen aineellinen käyttöomaisuus, jonka kirjanpitoarvo ennen poistoja on alle 5 000 euroa.
2. Jos 1 kohtaa ei sovelleta, käyttöomaisuudesta on tehtävä poistot yksittäin niiden vaikutusaikana tasasuuruksina erinä. Käyttöomaisuuden vaikutusajat ovat seuraavat:
 - a) kaikki liiketoimintakäytössä olevat rakennukset ja kaikenlainen muu liiketoimintakäytössä oleva kiinteä omaisuus: 28 vuotta;
 - b) kaikki muu aineellinen käyttöomaisuus: 7 artiklassa tarkoitetun unionissa hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti arvioitu vaikutusaika;
 - c) aineettomat käyttöomaisuushyödykkeet, hankittu liikearvo mukaan lukien: se aika, jona omaisuuserillä on oikeussuoja tai jolle käyttöoikeus on myönnetty, tai jos kyseistä aikaa ei voida määrittää, viisi vuotta.
3. Käytetyn käyttöomaisuuden poistot on tehtävä 2 kohdan mukaisesti, jollei BEFIT-konsernin jäsen osoita, että omaisuuserän arvioitu jäljellä oleva vaikutusaika on lyhyempi, jolloin poistot tehdään tänä lyhyempänä aikana.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, käytettyjen aineettomien käyttöomaisuushyödykkeiden poisto-aika on viisi vuotta, jollei voida määrittää, kuinka kauan on jäljellä aikaa, jona hyödyke nauttii oikeussuojaa tai jolle sen käyttöoikeus on myönnetty, jolloin poistot tehdään tänä kyseisenä aikana.
4. Poistot tehdään kuukausittain käyttöomaisuuden käyttöönotto-kuukaudesta alkaen. Käyttöomaisuuden luovutuskuukaudesta ei tehdä poistoa.
5. Jos käyttöomaisuudesta luovutaan tai se vahingoittuu siinä määrin, ettei sitä enää voida käyttää liiketoiminnassa, käyttöomaisuuden verotusarvo ja käyttöomaisuuteen liittyvien mahdollisten perusparannusmenojen verotusarvo vähennetään alustavasta verotuloksesta luovutus- tai vahingoittumiskuukautena.

23 artikla

Poisto-oikeus

1. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, taloudellisen haltijan on tehtävä poistot.
2. Kun kyseessä on sopimus, jossa taloudellinen ja laillinen omistusoikeus eivät ole samat, taloudellisella haltijalla on oltava oikeus vähentää maksujen korko-osuus alustavasta verotuloksesta, paitsi silloin, kun tämä tekijä ei sisälly laillisen haltijan

alustavaan verotulokseen tai tapauksen mukaan veropohjaan (riippuen siitä, onko taloudellinen haltija toinen BEFIT-konsernin jäsen).

3. Jos omaisuuserän taloudellista haltijaa ei voida määrittää, laillisella haltijalla on oltava oikeus tehdä poistot. Kun kyseessä on leasingopimus, sekä vuokramaksun korko-osuus että pääoman osuus on sisällytettävä laillisen haltijan alustavaan verotulokseen, ja jos vuokralle ottaja on BEFIT-konsernin jäsen, nämä maksut on poistettava sen alustavasta verotuloksesta.
4. Enintään yksi verovelvollinen voi tehdä käyttöomaisuudesta poistoja samana verovuonna, jollei joko laillinen tai taloudellinen omistusoikeus ole jaettu useamman verovelvollisen kesken tai ellei käyttöomaisuuden taloudellinen tai laillinen haltija ole muuttunut.
5. BEFIT-konsernin jäsen ei voi kieltäytyä poistoista.

24 artikla **Poistopohja**

1. Poistopohja sisältää käyttöomaisuuden hankintaan, valmistukseen tai perusparannukseen suoraan liittyvät menot. Näihin menoihin eivät sisälly vähennyskelpoinen arvonalisävero, korot tai mahdollisen uudelleenarvostuksen tai arvonalentumisen arvioinnin tulos.
2. Lahjana saadun omaisuuserän poistopohja on lahjan markkina-arvo, sellaisena kuin se on kirjattu BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpitoon.
3. Poistokelpoisen käyttöomaisuuden poistopohjasta on vähennettävä 19 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserän hankintaan, valmistukseen tai perusparannukseen suoraan liittyvien mahdollisten julkisten tukien määrä.
4. Käyttöomaisuudesta, joka ei ole käytettävissä tai jota ei ole käytetty yli 12 kuukauteen syistä, jotka ovat asianomaisesta BEFIT-konsernin jäsenestä riippuvaisia, tehtäviä poistoja ei oteta huomioon.

Poistojen tekeminen on keskeytettävä sitä kuukautta seuraavana kuukautena, jona ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ajanjakso päättyi, ja sitä jatketaan sitä kuukautta seuraavana kuukautena, jona omaisuuserää alettiin käyttää uudelleen.
5. Jos poistokelpoinen käyttöomaisuus luovutetaan ja korvataan 18 artiklan sääntöjen mukaisesti, korvaavan omaisuuserän poistopohjaa on alennettava samalla määrällä, joka vähennettiin luovutusvuonna.

25 artikla **Käyttöomaisuusrekisteri**

1. Kutakin käyttöomaisuutta koskevat hankinta-, valmistus- ja perusparannusmenot on merkittävä erikseen käyttöomaisuusrekisteriin yhdessä hankinta-, valmistus- tai perusparannuspäivämäärän kanssa.
2. Kun käyttöomaisuudesta luovutaan, luopumista koskevat tiedot, kuten luopumispäivä ja kaikki luopumisesta saadut tuotot tai korvaukset, on merkittävä käyttöomaisuusrekisteriin.
3. Käyttöomaisuusrekisteriä on pidettävä tavalla, joka tarjoaa riittävät tiedot, poistoja koskevat tiedot mukaan lukien, alustavan verotuloksen laskentaa varten, ja siihen on sisällytettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) omaisuuserän tunnistetiedot;
- b) käyttöönottokuukausi;
- c) poistopohja;
- d) 22 artiklan mukainen vaikutusaika;
- e) kuluvan verokauden aikana kertyneet poistot;
- f) kertyneet poistot yhteensä;
- g) poistopohja, josta on vähennetty kertyneiden poistojen yhteismäärä ja poikkeukselliset arvonalennukset;
- h) kuukausi, jona poistojen tekeminen on keskeytetty tai jona sitä on jatkettu;
- i) luovutuskuukausi.

26 artikla

Perusparannusmenoista tehtävät poistot

1. Perusparannusmenoista on tehtävä poistot parannettuun käyttöomaisuuteen sovellettavien sääntöjen mukaisesti samalla tavalla kuin jos ne koskisivat äskettäin hankittua käyttöomaisuutta noudattaen myös käyttöomaisuuden 22 artiklan 2 kohdan mukaista vaikutusaikaa.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, vuokrattuun käyttöomaisuuteen liittyvistä perusparannusmenoista on tehtävät poistot 22 artiklan 3 kohdan ja 23 artiklan mukaisesti.
2. Kun verovelvollinen osoittaa, että poistokelpoisen käyttöomaisuuden arvioitu jäljellä oleva vaikutusaika on lyhyempi kuin omaisuuserän 22 artiklan 2 kohdassa määritetty vaikutusaika, perusparannusmenot poistetaan lyhyemmän ajan osalta.

27 artikla

Poistokelvottomat omaisuuserät

Seuraavat omaisuuserät eivät ole poistokelpoisia:

- a) kulumaton ja vanhentumaton aineellinen käyttöomaisuus, kuten maa, taide, antiikki ja korut;
- b) rahoitusvarat.

28 artikla

Poikkeuksellinen arvonalennus

1. Jos BEFIT-konsernin jäsen osoittaa, että 27 artiklan a alakohdassa tarkoitetun poistokelvottoman aineellisen käyttöomaisuuden arvo on ylivoimaisen esteen tai kolmansien osapuolten rikollisen toiminnan johdosta alentunut verovuoden lopussa, se voi vähentää arvonalennusta vastaavan määrän alustavasta verotuloksestaan.
2. Jos käyttöomaisuudesta on tehty 1 kohdassa tarkoitettu poisto aiempänä verovuonna ja käyttöomaisuuden arvo nousee myöhemmin, tätä nousua vastaava määrä on lisättävä alustavaan verotulokseen sinä vuonna, jona nousu tapahtuu.

Tällaisten lisäysten yhteismäärä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin alun perin myönnetty vähennys.

4 JAKSO

AJOITUSTA JA MÄÄRÄLLISTÄ ILMAISEMISTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

29 artikla

Varastot ja keskeneräiset työt

1. BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava sisällyttämällä siihen varastojen ja keskeneräisten töiden kyseisen verovuoden alun ja lopun arvon erotus, lukuun ottamatta 32 artiklassa määriteltyihin pitkäaikaishankkeisiin liittyviä varastoja ja keskeneräisiä töitä.
2. Varastojen ja keskeneräisten töiden menot on arvostettava johdonmukaisesti käyttäen first in, first out -menetelmää tai painotetun keskihinnan menetelmää.
3. Sellaisten varastojen ja keskeneräisten töiden menot, jotka eivät tavallisesti ole vaihdettavissa keskenään, sekä tiettyjä hankkeita varten tuotettujen tai toimitettujen ja erotettujen tavaroiden tai palvelujen menot on arvostettava erikseen.
4. BEFIT-konsernin jäsenen on käytettävä samaa menetelmää kaikkien luonteeltaan ja käyttötarkoitukseltaan samanlaisten varastojen ja keskeneräisten töiden arvostamisessa.
5. Varastojen ja keskeneräisten töiden menoihin on sisällytettävä kaikki ostomenot, suorat valmistusmenot sekä muut suorat menot, jotka ovat aiheutuneet varastojen ja keskeneräisten töiden saattamisesta siihen sijaintipaikkaan ja kuntoon, jossa ne ovat asianomaisena verovuonna. Menoista on vähennettävä vähennyskelpoinen arvonlisävero.
6. Varastot ja keskeneräiset työt on verovuoden viimeisenä päivänä arvostettava menoon tai nettorealisointiarvoon sen mukaan, kumpi niistä on pienempi. Nettorealisointiarvo on tavanomaisessa liiketoiminnassa saatava arvioitu myyntihinta, josta on vähennetty arvioidut valmiiksi saattamisesta johtuvat menot sekä arvioidut myynnin toteutumiseksi välttämättömät menot.

30 artikla

Varaukset

1. BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla siitä varausten määrät.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, varaus voidaan sisällyttää tulokseen tai tappioon, jos seuraavat edellytykset täyttyvät verovuoden lopussa:
 - a) BEFIT-konsernin jäsenellä on tai sillä voidaan kohtuudella odottaa olevan oikeudellinen velvoite;
 - b) tämä velvoite johtuu kyseisenä verovuonna tai sitä edeltävinä verovuosina harjoitetusta toiminnasta tai toteutetuista liiketoimista;
 - c) velvoitteesta johtuvan varauksen määrä voidaan arvioida luotettavasti;
 - d) varauksen määrän maksaminen aiheuttaa kulun, joka on tämän direktiivin mukaisesti vähennyskelpoinen.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on aina oikaistava siten, että siinä ei oteta

huomioon mahdollisten tulevien tappioiden tai tulevien kustannusten nousujen varalta kirjattuja varauksia.

3. Kun 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu velvoite koskee toimintaa tai liiketoimea, joka jatkuu tulevana verovuosina, varauksen määrä on jaettava suhteessa toiminnan tai liiketoimen arvioituun keston.

Tämän artiklan mukaisia varauksia on tarkasteltava uudelleen ja tarkistettava kunkin verovuoden lopussa. Tulevien vuosien alustavaa verotulosta laskettaessa on otettava huomioon tämän artiklan nojalla jo vähennetyt määrät.

31 artikla ***Luottotappiot***

1. BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla siitä mahdolliset luottotappioista johtuvat vähennykset, paitsi jos kyseinen BEFIT-konsernin jäsen ei ole vuoden lopussa hakenut vähennystä 28 artiklan mukaisesti ja jompikumpi seuraavista vaatimuksista täyttyy:
 - a) kyseinen konsernin jäsen on toteuttanut kaikki 2 kohdassa tarkoitettut kohtuulliset toimenpiteet periäkseen maksun ja on todennäköistä, että velkaa ei makseta kokonaisuudessaan tai osittain; tai
 - b) kyseisellä konsernin jäsenellä on useita vastaavanlaisia saatavia, jotka kaikki ovat peräisin saman alan liiketoiminnasta, ja se pystyy luotettavasti arvioimaan luottotappioiden määrän prosentuaalisesti edellyttäen, että kunkin vastaavanlaisen saatavan arvo on vähemmän kuin 0,1 prosenttia kaikkien vastaavanlaisten saatavien arvosta. Luotettavan arvion aikaansaamiseksi kyseisen BEFIT-konsernin jäsenen on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät, kuten aiempi kokemus.
2. Määrittäessään, onko kaikki kohtuulliset toimet toteutettu maksun perimiseksi, konsernin jäsenen on otettava huomioon jokin tai kaikki seuraavista seikoista edellyttäen, että ne perustuvat puolueettomiin todisteisiin:
 - a) ovatko perimismenot suhteettomat velkaan nähden;
 - b) onko odotettavissa, että maksu saadaan perittyä menestyksekkäästi, esimerkiksi tapauksissa, joissa velallinen on julistettu maksukyvyttömäksi, on aloitettu oikeudelliset toimenpiteet tai velka on siirretty perintään;
 - c) onko olosuhteisiin nähden kohtuullista olettaa, että verovelvollinen jatkaa maksun perintää.
3. Kun luottotappio liittyy myyntisaamiseen, 1 kohdassa säädettyjen edellytysten lisäksi velkaa vastaava määrä on sisällytettävä alustavaan verotulokseen tuottona.
4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava poistamalla siitä mahdollisen luottotappion määrä, kun velallinen on toinen BEFIT-konsernin jäsen, jokin muu etuyhteydessä oleva yritys tai sellainen yksityishenkilö, joka itse tai jonka puoliso tai ylenevässä tai alenevassa polvessa oleva sukulainen osallistuu kyseisen BEFIT-konsernin jäsenen johtamiseen tai valvontaan tai omistaa suoraan tai välillisesti osuuden tämän pääomasta.

5. Jos BEFIT-konsernin jäsen on aiemmin vähentänyt luottotappion, joka on sittemmin maksettu myöhempanä verovuonna, maksettu määrä lisätään kyseisen jäsenen kirjanpidon nettotulokseen tai -tappioon velan maksuvuonna.

32 artikla

Pitkäaikaishankkeet

1. Pitkäaikaishankkeella tarkoitetaan tässä artiklassa sopimusta, joka täyttää seuraavat edellytykset:
- a) se on tehty tuotantoa, asennusta tai valmistusta varten tai palvelujen suorittamiseksi;
 - b) se on voimassa tai sen odotetaan olevan voimassa yli 12 kuukautta.
2. BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava sisällyttämällä siihen ainoastaan sellaiset pitkäaikaishankkeeseen liittyvät tuotot, jotka ovat kertyneet siihen määrään saakka, joka vastaa asianomaisena verovuonna päätökseen saatua pitkäaikaishankkeen osaa.
- Tätä varten on määritettävä pitkäaikaishankkeen päätökseen saattamisen prosentuaalinen osuus, joka määritetään pitkäaikaishankkeeseen liittyvien kyseisen verovuoden menojen ja arvioitujen kokonaismenojen välisenä suhteena.
3. BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava sisällyttämällä siihen kaikki verovuoden aikana aiheutuneet pitkäaikaishankkeisiin liittyvät menot.

33 artikla

Suojaus

1. BEFIT-konsernin jäsenen on kohdeltava suojausinstrumentista arvostamisen ja luovutuksen seurauksena syntyviä voittoja ja tappioita samalla tavalla kuin vastaavia suojauskohteesta syntyviä voittoja ja tappioita.
- Suojaussuhde syntyy silloin, kun molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:
- a) suojaussuhde on määritetty virallisesti ja dokumentoitu etukäteen;
 - b) suojauksen odotetaan olevan erittäin tehokas, ja tehokkuus voidaan mitata luotettavalla tavalla.
2. Jos suojaussuhde keskeytyy tai jos jäsenellä jo olevaa rahoitusvälinettä pidetään myöhemmin suojausinstrumenttina ja kyseinen instrumentti siirtyy sen seurauksena eri verojärjestelmän piiriin, suojausinstrumentille verovuoden lopussa määritettävän uuden markkina-arvon ja suojausinstrumentilla saman verovuoden alussa olleen markkina-arvon välillä mahdollisesti oleva ero on sisällytettävä kyseisen BEFIT-konsernin jäsenen alustavaan verotulokseen.
- Suojausinstrumentin markkina-arvon sen verovuoden lopussa, jona kyseinen instrumentti siirtyi eri verojärjestelmään, on oltava sama kuin sen markkina-arvo siirtoa seuraavan vuoden alussa.

5 JAKSO

BEFIT-KONSERNIIN LIITTYMINEN JA SIITÄ EROAMINEN SEKÄ YRITYSTEN RAKENNEUUDISTUKSET

34 artikla

Omaisuserien ja velkojen poistojen kirjaaminen, arvostaminen ja ajoitus BEFIT-konserniin liittyessä tai siitä poistuttaessa

1. Kaikki omaisuserät ja velat on kirjattava 7 artiklassa tarkoitetun unionissa hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti laskettuna arvona sitä päivää välittömästi edeltävänä päivänä, jona tämän direktiivin sääntöjä aletaan soveltaa BEFIT-konsernin jäsenenä.
2. Jos yritykseen tai kiinteään toimipaikkaan ei enää sovelleta tämän direktiivin sääntöjä, sen omaisuserät ja velat on kirjattava tämän direktiivin sääntöjen mukaisesti laskettuna arvona.
3. BEFIT-konserniin verovuoden aikana liittyvän tai siitä poistuvan yrityksen tai kiinteän toimipaikan omaisuserien poistot on laskettava suhteessa siihen, kuinka monen kalenterikuukauden ajan yritys tai kiinteä toimipaikka on kuulunut BEFIT-konserniin verovuoden aikana.

35 artikla

Käyttöomaisuuden soveltuvuus BEFIT-konserniin liittyessä

Sen estämättä, mitä II luvun 3 jaksossa säädetään, kun yritys tai kiinteä toimipaikka siirtyy jäsenvaltion yhteisöverojärjestelmän piiristä BEFIT-konserniin, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) Jos käyttöomaisuutta, jonka kirjanpitoarvo on alle 5 000 euroa, ei ole poistettu osittain tai kokonaan siihen päivään mennessä, jona BEFIT-konserniin liitytään, BEFIT-konsernin jäsenen on oikaistava kirjanpidon nettotulostaan tai -tappiotaan poistamalla siitä käyttöomaisuuden jäljellä olevaa nettoarvoa vastaava määrä sellaisena kuin se on kirjattuna yksilölliseen kirjanpitoon liittymispäivänä.
- b) Jos yhden tai useamman käyttöomaisuushyödykkeen yksilölliseen kirjanpitoon kirjattu nettoarvo poikkeaa hyödykkeen verotuksellisesta nettoarvosta päivänä, jona BEFIT-konserniin liitytään, kaikkien tällaisten käyttöomaisuushyödykkeiden arvojen erotukset lasketaan yhteen kunkin BEFIT-konsernin jäsenen osalta sinä verovuonna, jona jäsen liittyy BEFIT-konserniin, ja jaetaan alustavassa verotuloksessa viiden vuoden jaksolle. BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulosta tai -tappiota on oikaistava vastaavasti.

36 artikla

Pitkäaikaishankkeet BEFIT-konserniin liittyessä

1. Yrityksen tai kiinteän toimipaikan, joka liittyy BEFIT-konserniin, on ajoitusta koskevien kansallisen lainsäädännön sääntöjen mukaisesti tehtävä tarvittavat oikaisut sisällyttääkseen III luvun sääntöjen mukaisesti määritettyyn osuuteensa BEFIT-veropohjasta niiden tulojen ja menojen määrä, joiden katsotaan 32 artiklan nojalla kertyneen tai syntyneen ennen kuin tätä direktiiviä alettiin soveltaa mutta jotka eivät vielä sisältyneet kyseisen yrityksen tai kiinteän toimipaikan veropohjaan aiemmin sovelletun kansallisen yhteisöverolainsäädännön mukaisesti.

2. Jos yrityksen tai kiinteän toimipaikan, joka liittyy BEFIT-konserniin, pitkäaikaishankkeista saatuja tuottoja on kansallisen yhteisöverolainsäädännön mukaisesti verotettu aiemmin suuremmalla määrällä kuin sillä, joka olisi sisällytetty kyseisen yrityksen tai kiinteän toimipaikan alustavaan verotulokseen 32 artiklan nojalla, sen on ensimmäisenä verovuonna vähennettävä III luvun sääntöjen mukaisesti määritetystä osuudestaan BEFIT-veropohjasta näiden määrien erotus.
3. Jos BEFIT-konsernin jäsenen osuus BEFIT-veropohjasta verovuonna on pienempi kuin 1 ja 2 kohdan mukaisesti määritetyt vähennyskelpoiset määrät, BEFIT-konsernin jäsenen on siirrettävä vähentämättä jäävät määrät eteenpäin ja kuitattava ne tulevana verovuosina sille BEFIT-veropohjasta kohdennettavaa osuutta vastaan.

37 artikla

Varaukset, tuotot ja vähennykset BEFIT-konserniin liittyessä

1. Edellä 30 artiklassa tarkoitetut varaukset ja 31 artiklassa tarkoitetut luottotappiot ovat vähennyskelpoisia vain sikäli kuin ne johtuvat toiminnoista tai liiketoimista, jotka on toteutettu sen jälkeen, kun tätä direktiiviä alettiin soveltaa BEFIT-konsernin jäseneen.
2. Tuotot, joiden katsotaan – sovellettavan 7 artiklan mukaisen unionissa hyväksyttävän tilinpäätösstandardin mukaisesti – kertyneen ennen kuin tätä direktiiviä alettiin soveltaa BEFIT-konsernin jäseneen mutta jotka eivät sisällyneet jäsenen veropohjaan aiemmin sovelletun kansallisen yhteisöverolainsäädännön mukaisesti, on lisättävä asianomaiselle jäsenelle kohdennettuun osuuteen asiaankuuluvaan kansalliseen yhteisöverolainsäädäntöön sisältyvien ajoitusta koskevien sääntöjen mukaisesti.
3. Kulut, jotka ovat syntyneet sen jälkeen, kun tätä direktiiviä alettiin soveltaa BEFIT-konsernin jäseneen mutta jotka liittyvät ennen sitä toteutettuihin toimintoihin tai liiketoimiin ja joista ei ole tehty sovelletun kansallisen yhteisöverolainsäädännön mukaista vähennystä, on vähennettävä kyseiselle BEFIT-konsernin jäsenelle kohdennetusta osuudesta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kulut, jotka syntyvät yli viisi vuotta sen jälkeen, kun yritys tai kiinteä toimipaikka on liittynyt BEFIT-konserniin, vähennetään sen alustavasta verotuloksesta ennen yhdistämistä ja voittojen kohdentamista.

Kansallisen yhteisöverolainsäädännön mukaisesti syntyneet kulut, joita ei ollut vielä vähennetty silloin, kun tämän direktiivin sääntöjä alettiin soveltaa BEFIT-konsernin jäseneen, voidaan vähentää ainoastaan asianomaiselle jäsenelle III luvun mukaisesti lasketusta BEFIT-veropohjasta kohdennetusta osuudesta viiden verovuoden ajalle jaettuina yhtä suurina määrinä. Vieraan pääoman menoihin liittyvät kulut ovat vähennyskelpoisia 13 artiklan mukaisesti.

Jos BEFIT-konsernin jäsenelle BEFIT-veropohjasta verovuonna kohdennettu osuus ei riitä tasaamaan kokonaan ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettuja määriä, BEFIT-konsernin jäsenen on siirrettävä vähentämättä jäävät määrät eteenpäin ja kuitattava ne tulevana verovuosina sille BEFIT-veropohjasta kohdennettavaa osuutta vastaan.

4. Määriä, jotka oli jo vähennetty ennen kuin tätä direktiiviä alettiin soveltaa BEFIT-konsernin jäseneen, ei voi vähentää uudelleen.

38 artikla

Ennen konserniin liittymistä syntyneet tappiot

Yrityksen tai kiinteän toimipaikan, joka liittyy BEFIT-konserniin, on vähennettävä sille BEFIT-veropohjasta III luvun mukaisesti kohdennetusta osuudesta mahdolliset vähentämättömät tappiot, jotka ovat syntyneet ennen liittymispäivää, sen jäsenvaltion yhteisöverolainsäädännön mukaisesti, jossa yrityksen verotuksellinen kotipaikka on tai jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee.

39 artikla

Konsernin lopettaminen

1. Kun BEFIT-konserni lopetetaan, sen verovuosi päättyy ja kyseisen verovuoden BEFIT-veropohja kohdennetaan kullekin BEFIT-konsernin jäsenelle III luvussa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.
2. BEFIT-konsernin jäsenten omaisuuserien poistot BEFIT-konsernin lopetusverovuoden aikana on laskettava suhteessa niiden kalenterikuukausien määrään, jona konserni toimi kyseisen verovuoden aikana.

40 artikla

Yritysten uudelleenorganisoinnit

1. BEFIT-konsernin jäsenen, joka luovuttaa varoja ja velkoja verovuoden aikana, on otettava luovutuksesta saatu voitto tai siitä syntynyt tappio huomioon alustavan verotuloksensa laskennassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklan soveltamista.
BEFIT-konsernin jäsenen, joka hankkii varoja ja velkoja, on määritettävä luovutushetken tulonsa tai tappionsa hankittujen varojen ja velkojen hankintahetken markkina-arvon perusteella.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos varojen ja velkojen siirto tapahtuu neuvoston direktiivin 2009/133/EY³⁴ 2 artiklassa määritellyn yrityksen uudelleenorganisoinnin yhteydessä,
 - a) BEFIT-konsernin jäsenen, joka luovuttaa varat ja velat, on jätettävä tästä saadut voitot tai syntyneet tappiot alustavan verotuloksensa laskennan ulkopuolelle;
 - b) BEFIT-konsernin jäsenen, joka hankkii varat ja velat, on määritettävä alustava verotuloksensa kyseisenä verovuonna ja sitä seuraavina verovuosina siirtoajankohdan mukaisen verotuksessa käytettävän arvon perusteella, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2009/133/EY 4 artiklassa.

³⁴ Neuvoston direktiivi 2009/133/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, jakautumisiin, osittaisjakautumisiin, varojensiirtoihin ja osakkeiden vaihtoihin sekä eurooppayhtiön (SE) tai eurooppaosuuskunnan (SCE) sääntömääräisen kotipaikan siirtoon jäsenvaltioiden välillä sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä (EUVL L 310, 25.11.2009, s. 34).

41 artikla

Verovapautuksen kieltäminen omistusoikeuksien luovutuksen seurauksena

1. Sen estämättä, mitä 9 artiklassa säädetään, jos BEFIT-konsernin jäsen poistuu BEFIT-konsernista omistusoikeuksien luovutuksen seurauksena ja kyseinen BEFIT-konsernin jäsen on kuluvan tai edellisen verovuoden aikana saanut BEFIT-konsernin sisäisessä liiketoimessa yhden tai useamman käyttöomaisuushyödykkeen, näiden käyttöomaisuushyödykkeiden BEFIT-konsernin sisällä tapahtuneesta luovutuksesta saatua voittoa tai syntynyttä tappiota vastaava määrä on sisällytettävä sen BEFIT-konsernin jäsenen kirjanpidon nettotulokseen tai -tappioon, joka omisti hyödykkeet ennen konsernin sisällä tapahtunutta luovutusta.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos asianomainen BEFIT-konsernin jäsen osoittaa, että BEFIT-konsernin sisäinen liiketoimi suoritettiin pätevistä kaupallisista syistä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua BEFIT-konsernin sisällä tapahtuneesta luovutuksesta saatua voittoa tai syntynyttä tappiota vastaava määrä on kyseisten käyttöomaisuushyödykkeiden markkina-arvo sinä hetkenä, jona asianomainen BEFIT-konsernin jäsen poistuu konsernista, vähennettynä käyttöomaisuuden verotusarvolla tai 29 artiklassa tarkoitetuilla kuluilla.
3. Sen BEFIT-konsernin jäsenen, jolla oli kyseinen käyttöomaisuus hallussaan ennen 1 kohdassa tarkoitettua BEFIT-konsernin sisäistä liiketoimea, on katsottava vastaanottaneen kyseisestä BEFIT-konsernin sisäisestä luovutuksesta syntynyt voitto tai tappio.

III LUKU

ALUSTAVIEN VEROTULOSTEN YHDISTÄMINEN JA BEFIT-VEROPOHJAN KOHDENTAMINEN

1 JAKSO

BEFIT-VEROPOHJA

42 artikla

BEFIT-veropohjan laskeminen

1. Kaikkien BEFIT-konsernin jäsenten alustavat verotulokset, jotka on määritetty II luvussa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, yhdistetään BEFIT-veropohjan muodostamiseksi.
2. Kun tietyn vuoden BEFIT-veropohjan määrä on
 - a) positiivinen, voitot on kohdennettava 45 artiklan mukaisesti;
 - b) negatiivinen, tappio on siirrettävä eteenpäin ja kuitattava seuraavaa positiivista BEFIT-veropohjaa vastaan.
3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi BEFIT-konsernin kunkin jäsenen alustava verotulos on muunnettava euroiksi (EUR) käyttäen kalenterivuoden viimeiselle päivälle vahvistettua Euroopan keskuspankin julkaisemaa valuuttakurssia tai, jos verovuosi ei ole sama kuin kalenterivuosi, verovuoden viimeiselle päivälle vahvistettua Euroopan keskuspankin julkaisemaa valuuttakurssia.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos ilmoittavan yksikön verotuksellinen kotipaikka on jäsenvaltiossa, joka ei ole ottanut euroa käyttöön, BEFIT-konsernin kunkin jäsenen alustava verotulos on muunnettava siihen valuuttaan, joka on kyseisessä jäsenvaltiossa laillisena maksuvälineenä.

43 artikla

Lähdeverot ja muut tulolähteessä kannettavat verot

1. Jäsenvaltiot eivät saa kantaa lähdeveroa eivätkä muuta tulolähteessä kannettavaa veroa BEFIT-konsernin sisäisistä liiketoimista, paitsi silloin, kun maksun tosiasiallinen edunsaaja ei ole kyseisen BEFIT-konsernin jäsen.
2. Jos jäsenvaltio soveltaa lähdeveroa rojaltil- tai korkomaksuun, jonka BEFIT-konsernin jäsen on maksanut vastaanottajalle, joka ei kuulu samaan BEFIT-konserniin, tai 1 kohdan soveltamiseksi kansallisen lainsäädännön sovellettavien sääntöjen ja kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusten mukaisesti, lähdevero jaetaan sen verovuoden osalta, jona se kannetaan, jäsenvaltioiden kesken 45 artiklassa tarkoitettua kohdentamismenetelmää käyttäen.

44 artikla

Tulolähteessä verotetuista tuloista myönnettävät verohyvitykset

1. Jos BEFIT-konsernin jäsen saa tuloja, joista on kannettu vero toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, on myönnettävä sovellettavan kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen tai kyseisen BEFIT-konsernin jäsenen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen verohyvitys, joka jaetaan BEFIT-konsernin jäsenten kesken 45 artiklassa tarkoitettua perustason määrittävää kohdentamismenetelmää käyttäen.
2. Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, verohyvitystä ei myönnetä, jos BEFIT-konsernin jäsenen saamaa tuloa ei ole sisällytetty sen kirjanpidon nettotulokseen tai -tappioon 8, 9 tai 12 artiklan mukaisesti.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu verovähennys on laskettava erikseen kunkin jäsenvaltion tai kolmannen maan sekä kunkin tulotyyppin osalta. Se ei saa olla suurempi kuin määrä, joka saadaan, kun BEFIT-konsernin jäsenelle kohdennettuun tuloon sovelletaan sen jäsenvaltion yhteisöverokantaa, jossa kyseisellä BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettua verohyvitystä laskettaessa tulon määrästä vähennetään siihen liittyvien vähennyskelpoisten kulujen määrä.

2 JAKSO

BEFIT-VEROPOHJAN KOHDENTAMINEN

45 artikla

Siirtymäkauden kohdentamissääntö

1. BEFIT-veropohja kohdennetaan BEFIT-ryhmän jäsenille kunakin verovuonna 1 päivän heinäkuuta 2028 ja 30 päivän kesäkuuta 2035 välisenä aikana, jäljempänä 'siirtymäkausi', perustason määrittävän kohdentamisprosentin mukaisesti.

Niiden konsernien osalta, joihin tätä direktiiviä aletaan soveltaa sen ensimmäisen verovuoden päätyttyä, jona tätä direktiiviä aletaan soveltaa, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu siirtymäkausi päättyy viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2035.

2. BEFIT-konsernin kunkin jäsenen perustason määrittävä kohdentamisprosentti on seuraavan laskutoimituksen tulos:

$$\text{Perustason määrittävä kohdentamisprosentti} = \frac{\text{Taxableresult of a BEFIT group member}}{\text{Total taxableresult of the BEFIT group}} \times 100$$

jossa:

- a) BEFIT-konsernin jäsenen verotettava tulos (*taxable result of a BEFIT group member*) on kolmen viimeksi kuluneen verovuoden verotettavien tulosten keskiarvo.

Ensimmäisenä verovuonna, jona tätä direktiiviä sovelletaan BEFIT-konserniin, nämä verotettavat tulokset on määritettävä sen jäsenvaltion kansallisten yhteisöverosääntöjen mukaisesti, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa.

Toisena verovuonna, jona tätä direktiiviä sovelletaan BEFIT-konserniin, verotettavat tulokset on määritettävä ensimmäisen verovuoden osalta, jona tätä direktiiviä sovelletaan BEFIT-konserniin, tämän direktiivin II luvun mukaisesti ja kahden sitä edeltäneen verovuoden osalta asianomaisen jäsenvaltion kansallisten sääntöjen mukaisesti.

Kolmantena verovuonna, jona tätä direktiiviä sovelletaan BEFIT-konserniin, verotettavat tulokset on määritettävä kahden ensimmäisen verovuoden osalta, jona tätä direktiiviä sovelletaan BEFIT-konserniin, tämän direktiivin II luvun mukaisesti ja niitä välittömästi edeltäneen verovuoden osalta asianomaisen jäsenvaltion kansallisten sääntöjen mukaisesti.

Neljännän verovuoden osalta, jona tätä direktiiviä sovelletaan BEFIT-konserniin, ja siitä eteenpäin verotettavat tulokset on määritettävä tämän direktiivin II luvun mukaisesti.

- b) BEFIT-konsernin verotettava kokonaistulos (*total taxable result of the BEFIT group*) on kaikkien BEFIT-konsernin jäsenten a alakohdassa tarkoitettujen kolmen edellisen verovuoden verotettavien tulosten keskiarvon summa.

Jos BEFIT-konsernin jäsenen verotettava tulos on negatiivinen, perustason määrittävä kohdentamisprosentti on tätä kohtaa sovellettaessa nolla.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on muotoiltava BEFIT-konsernin sisäisten liiketoimien hinnoittelua koskeva riskinarviointikehyksensä seuraavasti:

- a) Vähäinen riski: BEFIT-konsernin jäsenelle BEFIT-konsernin sisäisistä liiketoimista aiheutuneet kulut tai sen niistä saamat tulot verovuoden aikana ovat alle kymmenen prosenttia suuremmat kuin BEFIT-konsernin sisäisistä liiketoimista kolmena viimeksi kuluneena verovuonna aiheutuneiden kulujen tai saatujen tulojen keskiarvo.
- b) Suuri riski: BEFIT-konsernin jäsenelle BEFIT-konsernin sisäisistä liiketoimista aiheutuneet kulut tai sen niistä saamat tulot verovuoden aikana ovat vähintään kymmenen prosenttia suuremmat kuin BEFIT-konsernin sisäisistä liiketoimista

kolmena viimeksi kuluneena verovuonna aiheutuneiden kulujen tai saatujen tulojen keskiarvo.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet muotoillakseen lähestymistapansa riskinarviointiin seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) Vähäinen riski: Asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on oletettava, että tietyn BEFIT-konsernin jäsenen BEFIT-konsernin sisäisten liiketoimien hinnoittelu noudattaa markkinaehtoperiaatetta.
- b) Suuri riski: Asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on oletettava, että tietyn BEFIT-konsernin jäsenen BEFIT-konsernin sisäisten liiketoimien hinnoittelu ei noudata markkinaehtoperiaatetta, eikä kymmenen prosentin ylimenevää osaa kasvaneista menoista tai tuloista oteta huomioon kyseisen BEFIT-konsernin jäsenen perustason määrittävän kohdentamisprosentin laskennassa.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, BEFIT-konsernin jäsenellä on oikeus esittää sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa sillä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa, todisteet siitä, että asianomaiset BEFIT-konsernin sisäiset liiketoimet on hinnoiteltu markkinaehtoperiaatteen mukaisesti. Tässä tapauksessa kyseisistä BEFIT-konsernin sisäisistä liiketoimista, joista on esitetty todisteet, aiheutuneiden kulujen koko määrä on otettava huomioon kyseisen BEFIT-konsernin jäsenen perustason määrittävän kohdentamisprosentin laskennassa.

5. Sen estämättä, mitä 13 artiklan 2 kohdassa säädetään, BEFIT-konsernin jäsenten välisestä liiketoimesta aiheutuvien neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164 2 artiklassa tarkoitettujen ylimenevien vieraan pääoman menojen määrää ei oteta huomioon sen BEFIT-konsernin jäsenen perustason määrittävän kohdentamisprosentin laskennassa, jolle nämä menot ovat aiheutuneet.

6. Jos BEFIT-konsernin rakenne muuttuu 1 kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana sen seurauksena, että konserniin liittyy uusia jäseniä tai siitä poistuu jäseniä, perustason määrittävä kohdentamisprosentti on laskettava uudelleen 2 kohdan mukaisesti. BEFIT-veropohja on kohdennettava kunkin BEFIT-konsernin jäsenen osalta uudelleen uuden perustason määrittävän kohdentamisprosentin mukaisesti kyseisen kauden loppuun jäljellä olevalta ajalta, jolleivät BEFIT-konsernin rakenteen myöhemmät muutokset edellytä, että perustason määrittävä kohdentamisprosentti lasketaan jälleen uudelleen.

7. Jos BEFIT-konsernin rakenne muuttuu 1 kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden aikana sen seurauksena, että perustetaan yksi tai useampia yrityksiä, jotka täyttävät BEFIT-konserniin liittymisen kriteerit, 2 kohdassa vahvistettuja BEFIT-konsernin veropohjan kohdentamista koskevia sääntöjä ei sovelleta BEFIT-konsernin uusiin jäseniin ensimmäisenä verovuonna. Seuraavina verovuosina siirtymäkauden loppuun asti uusien BEFIT-konsernin jäsenten perustason määrittävä kohdentamisprosentti lasketaan 2 kohdan mukaisesti.

8. Jos tämän direktiivin sääntöjä aletaan soveltaa konserniin 1 päivän heinäkuuta 2028 jälkeen, perustason määrittävä kohdentamisprosentti lasketaan 2 kohdan mukaisesti. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, BEFIT-veropohja kohdennetaan tällöin BEFIT-konsernin jäsenille 1 kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden jäljellä olevan ajanjakson ajan.

9. Komissio laatii siirtymäsäännöstä kattavan arvioinnin, jonka osana se tekee tutkimuksen valittujen laskukaavan tekijöiden mahdollisesta koostumuksesta ja painotuksesta, sekä toimittaa neuvostolle kertomuksen 1 kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden kolmannen verovuoden loppuun mennessä. Komissio voi antaa siirtymäkauden aikana lainsäädäntöehdotuksen tämän direktiivin muuttamiseksi siten, että otetaan käyttöön menetelmä BEFIT-veropohjan kohdentamiseksi tekijäperusteisen kaavan mukaan, jos se katsoo tällaisen ehdotuksen aiheelliseksi kyseisen kertomuksen päätelmät huomioon ottaen.
10. Edellä 1–8 kohdassa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan siihen saakka, kunnes niihin mahdollisesti tehtävät muutokset tulevat voimaan.

46 artikla

Tuotantoketjun alkupään toimet

1. Poiketen siitä, mitä 42–45 artiklassa säädetään, jos BEFIT-konsernin jäsen harjoittaa pääasiallista liiketoimintaansa kaivosalalla, sen tällaisesta toiminnasta johtuvat tuotot, kulut ja muut vähennyskelpoiset erät on kohdennettava siinä jäsenvaltiossa sijaitsevalle BEFIT-konsernin jäsenelle, jossa kaivostoimintaa harjoitetaan.
- Jos useammalla kuin yhdellä asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenistä on verotuksellinen kotipaikka jäsenvaltiossa, jossa kaivostoimintaa harjoitetaan, tällaisesta toiminnasta johtuvat tuotot, kulut ja muut vähennyskelpoiset erät on kohdennettava kullekin näistä BEFIT-konsernin jäsenistä suhteessa niiden perustason määrittävään kohdentamisprosenttiin.
2. Poiketen siitä, mitä 42–45 artiklassa säädetään, jos asianomaisen BEFIT-konsernin yhdenkään jäsenen verotuksellinen kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa, jossa kaivostoimintaa harjoitetaan, tai jos kaivostoimintaa harjoitetaan kolmannen maan lainkäyttöalueella, tällaisesta toiminnasta johtuvat tuotot, kulut ja muut vähennyskelpoiset erät on kohdennettava sille BEFIT-konsernin jäsenelle, jolle ne ovat kertyneet.

47 artikla

Muuta kuin tonnistoverojärjestelmän piiriin kuuluvaa merenkulkua sekä sisävesiliikennettä ja lentoliikennettä koskeva poikkeus

1. Poiketen siitä, mitä 42–45 artiklassa säädetään, seuraavista toiminnoista johtuvia tuottoja, kuluja ja muita vähennyskelpoisia eriä ei sisällytetä BEFIT-veropohjaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklan soveltamista:
- a) kansainvälisen meriliikenteen harjoittaminen, kun verotettava tulos ei kuulu tonnistoverojärjestelmän piiriin;
 - b) kansainvälisen lentoliikenteen harjoittaminen;
 - c) sisävesiliikenteen harjoittaminen.
- Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tuotot, kulut ja muut vähennyskelpoiset erät on kohdennettava BEFIT-konsernin jäsenelle liiketoimikohtaisesti, ja niihin on tehtävä hintaoikaisu markkinaehtoperiaatteen mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut omistusosuudet BEFIT-konsernin jäsenessä ja tällaisen jäsenen omistusosuudet on otettava huomioon 5 artiklaa sovellettaessa.

Kohdennetusta osuudesta vähennettävät erät

1. BEFIT-konsernin jäsenen on lisättävä seuraavat erät sille kohdennettuun osuuteen tai vähennettävä ne osuudestaan:
 - a) 38 artiklan mukaiset vähentämättömät tappiot, jotka ovat syntyneet ennen kuin tämän direktiivin sääntöjä alettiin soveltaa kyseiseen BEFIT-konsernin jäseneseen;
 - b) 36 artiklan 1 kohdan mukaiset tuotot ja menot, jotka ovat kertyneet tai aiheutuneet ennen kuin tätä direktiiviä alettiin soveltaa kyseiseen BEFIT-konsernin jäseneseen mutta jotka eivät vielä sisällyneet sen veropohjaan aiemmin sovelletun kansallisen yhteisöverolainsäädännön mukaisesti;
 - c) jos 36 artiklan 2 kohdan mukaisia pitkäaikaishankkeista saatuja tuottoja on kansallisen yhteisöverolainsäädännön mukaisesti verotettu aiemmin suuremmalla määrällä kuin sillä, joka olisi sisällytetty kyseisen BEFIT-konsernin jäsenen alustavaan verotulokseen 32 artiklan nojalla, näiden määrien erotus;
 - d) 37 artiklan 2 kohdan mukaiset tuotot, jotka ovat kertyneet ennen kuin tätä direktiiviä alettiin soveltaa kyseiseen BEFIT-konsernin jäseneseen mutta jotka eivät sisällyneet sen veropohjaan aiemmin sovelletun kansallisen yhteisöverolainsäädännön mukaisesti;
 - e) 37 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaiset tuotot, jotka ovat syntyneet sen jälkeen, kun tämän direktiivin sääntöjä alettiin soveltaa kyseiseen BEFIT-konsernin jäseneseen mutta jotka liittyvät ennen sitä suoritettuihin toimintoihin tai toteutettuihin liiketoimiin ja joista ei ole tehty sovelletun kansallisen yhteisöverolainsäädännön mukaista vähennystä;
 - f) 37 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan mukaiset kansallisen yhteisöverolainsäädännön mukaisesti syntyneet kulut, joita ei ollut vielä vähennetty silloin, kun tätä direktiiviä alettiin soveltaa kyseiseen BEFIT-konsernin jäseneseen;
 - g) 36 artiklan 3 kohdan ja 37 artiklan 3 kohdan neljännen alakohdan mukaiset vähentämättömät siirretyt määrät;
 - h) hyväntekeväisyysyhteisöille annetut lahjat tai lahjoitukset siltä osin kuin ne ovat vähennyskelpoisia sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa;
 - i) eläkevaraukset siltä osin kuin ne ovat vähennyskelpoisia sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa;
 - j) paikalliset verot siltä osin kuin ne ovat vähennyskelpoisia sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa.
2. Edellä 1 kohdassa lueteltujen oikaisujen lisäksi jäsenvaltio voi sallia myös muiden erien lisäämisen niille BEFIT-konsernin jäsenille kohdennettuihin osuuksiin, joiden verotuksellinen kotipaikka sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa tai jotka sijaitsevat

kyseisessä jäsenvaltiossa kiinteän toimipaikan muodossa, tai muiden erien vähentämisen tällaisten jäsenten osuuksista.

49 artikla

Voitonjaon verotukseen perustuvat verojärjestelmät

1. Jos jäsenvaltio, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa, soveltaa yhteisöverojärjestelmää, jossa voitoista kannetaan tuloveroa vain silloin, kun voitto jaetaan tai se katsotaan jaettavan osakkeenomistajille tai kun yritykselle aiheutuu tiettyjä kuluja, jotka ovat veronalaisia kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jäljempänä 'voitonjaon verotukseen perustuva verojärjestelmä', kyseiselle BEFIT-konsernin jäsenelle 45 artiklan mukaisesti kohdennettua osuutta on oikaistava asianomaisen verovuoden aikana jaetuilla määrillä.
2. Kohdennettuun osuuteen tehtävä oikaisu lasketaan seuraavasti:

$$AdjustedAllocatedPart = AllocatedPart \times \left(\frac{Distributions}{FinancialIncome} \right)$$

jossa:

- a) taloudelliset tulot (*Financial Income*) tarkoittavat tuloja, jotka ovat verovuoden aikana käytettävissä voiton jakamiseksi voitonjaon verotukseen perustuvassa verojärjestelmässä, mukaan lukien varaukset;
 - b) kohdennettu osuus (*Allocated Part*) tarkoittaa BEFIT-konsernin jäsenelle 45 artiklan mukaisesti verovuoden osalta kohdennettua osuutta, mukaan lukien mahdolliset BEFIT-konsernin jäsenelle 4 kohdan mukaisesti lasketut jäännösosuudet aiemmilta verovuosilta;
 - c) jaetut voitot (*Distributions*) tarkoittavat BEFIT-konsernin jäsenen verovuoden aikana jakamia voittoja ja sille verovuonna aiheutuneita muita kuluja, jotka ovat veronalaisia voitonjaon verotukseen perustuvassa verojärjestelmässä.
3. Jos BEFIT-konsernin jäsenelle kohdennettu 2 kohdan mukaisesti laskettu oikaistu osuus on pienempi kuin sille kohdennettu osuus, näiden kahden määrän erotus siirretään seuraavalle verovuodelle ja lisätään osuuteen, joka BEFIT-konsernin jäsenelle kohdennetaan tämän artiklan mukaisesti seuraavana verovuonna.
 4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti laskettuun oikaistuun kohdennettuun osuuteen on lisättävä vähennyskeltottomat menot, jotka ovat voitonjaon verotukseen perustuvan verojärjestelmän mukaisesti verovuoden aikana välittömästi veronalaisia siinä jäsenvaltiossa, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa.

IV LUKU

Yksinkertaistettu lähestymistapa siirtohinnoitteluun

50 artikla

Soveltamisperusteet

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava seuraaviin toimintoihin yksinkertaistettua lähestymistapaa siirtohinnoittelun noudattamiseen silloin, kun ne toteutetaan BEFIT-

konsernin jäsenen ja BEFIT-konsernin ulkopuolisen etuyhteydessä olevan yrityksen välisinä liiketoimina:

- a) jakelutoiminta, joka suoritetaan sellaisen 2 kohdassa kuvatun vähäriskisen jakelijan kautta, jolla on verotuksellinen kotipaikka tai joka sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa jossakin unionin jäsenvaltiossa;
 - b) valmistustoiminta, joka suoritetaan sellaisen 3 kohdassa kuvatun sopimusvalmistajan välityksellä, jolla on verotuksellinen kotipaikka tai joka sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa jossakin unionin jäsenvaltiossa.
2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa vähäriskisellä jakelijalla tarkoitetaan yksikköä, joka harjoittaa etuyhteydessä olevilta yrityksiltä ostettujen tavaroiden jakelua. Jakelutoiminnan on oltava piirteiltään seuraavanlaista:
- a) liiketoimen, johon jakelutoiminta perustuu, on oltava tarkasti rajattu, ja sen taloudellisesti merkitykselliset ominaisuudet on voitava hinnoitella luotettavasti yksipuolisella siirtohinnoittelumenetelmällä siten, että jakelija on testattava osapuoli;
 - b) jakelija ei saa olla jaettaviin tuotteisiin ja/tai palveluihin sisältyvän henkisen omaisuuden taloudellinen tai laillinen yhteisomistaja;
 - c) jakelutoiminnan on oltava jakelijan pääasiallinen toiminto;
 - d) jakelija saa kantaa enintään rajallisia riskejä markkinoiden, varastojen ja luottotappioiden suhteen.
3. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa sopimusvalmistajalla tarkoitetaan etuyhteydessä olevaa yritystä, joka harjoittaa valmistustoimintaa toimeksiantajan valvonnassa ja jonka harjoittama valmistustoiminta on piirteiltään seuraavanlaista:
- a) liiketoimen, johon valmistustoiminta perustuu, on oltava tarkasti rajattu, ja sen taloudellisesti merkitykselliset ominaisuudet on voitava hinnoitella luotettavasti yksipuolisella siirtohinnoittelumenetelmällä siten, että valmistustoimintaa harjoittava yksikkö on testattava osapuoli;
 - b) valmistaja ei saa olla valmistettaviin tuotteisiin sisältyvän henkisen omaisuuden taloudellinen tai laillinen yhteisomistaja;
 - c) valmistustoiminnan on oltava jakelijan pääasiallinen toiminto;
 - d) valmistaja saa kantaa enintään rajallisia riskejä hinnan, markkinoiden, varastojen, kapasiteetin käyttöasteen ja luottotappioiden suhteen.
4. Jos etuyhteydessä oleva yritys harjoittaa useampaa kuin yhtä taloudellista toimintaa, siihen sovelletaan yksinkertaistettua lähestymistapaa sillä edellytyksellä, että jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
- a) jakelun tai valmistuksen lisäksi harjoitettava muu taloudellinen toiminta voidaan erottaa asianmukaisesti sekä hinnoitella erikseen;
 - b) jakelun tai valmistuksen lisäksi harjoitettavaa muuta taloudellista toimintaa voidaan pitää oheistoimintana, ja se on joko vähäistä tai ei tuo merkittävää lisäarvoa jakeluun tai valmistukseen.

51 artikla

Vaatimustenmukaisuuden varmennuskehys

1. Jäsenvaltioiden on muotoiltava 50 artiklassa mainittuja toimia koskeva riskinarviointikehyksensä siten, että se koostuu kolmesta siirtohinnoittelun riskiluokasta.
2. Riskiluokat on määritettävä 53 artiklassa tarkoitettuihin unionin julkisiin vertailuarvoihin perustuvien tulosten kvartiilivälijaottelun perusteella.
3. Edellä 50 artiklassa mainittujen toimintojen riski luokitellaan joko vähäiseksi, kohtalaiseksi tai suureksi vertaamalla kyseisen toiminnon kunakin vuonna tuottamaa, 52 artiklan mukaisesti määritettyä tulosta viimeisimpien ennen kyseisen vuoden loppua laadittujen julkisten vertailuarvojen kvartiilivälijaotteluun.
4. Jäsenvaltioiden on sovellettava seuraavaa riskikehystä:

Riskiluokka	Testattavan osapuolen tulos suhteessa EU:n voittoindikaattoreihin
Vähäinen	julkisen vertailuarvon tulosten 60. prosenttipisteen yläpuolella
Kohtalainen	julkisen vertailuarvon tulosten 60. prosenttipisteen alapuolella mutta 40. prosenttipisteen yläpuolella
Suuri	julkisen vertailuarvon tulosten 40. prosenttipisteen alapuolella

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet muotoillakseen lähestymistapansa riskinarviointiin seuraavien periaatteiden mukaisesti:
 - a) Vähäinen riski: Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ei tarvitse osoittaa vaatimustenmukaisuuden varmentamiseen ylimääräisiä resursseja siirtohinnoittelun tulosten tarkempaa tarkastelua varten. Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on kuitenkin edelleen oikeus tehdä vähäisen riskin luokkaan luokiteltujen verovelvollisten voittomarginaaleihin siirtohinnoitteluoikaisuja.
 - b) Kohtalainen riski: Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat seurata tuloksia saatavilla olevien tietojen avulla ja ottaa yhteyttä verovelvolliseen saadakseen paremman käsityksen sen olosuhteista, ennen kuin ne päättävät, kohdennetaanko vaatimustenmukaisuuden varmentamiseen resursseja riskinarviointien ja tarkastusten suorittamiseksi.
 - c) Suuri riski: Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat suositella verovelvollista tarkistamaan siirtohinnoittelukäytäntöjään, ja ne voivat käynnistää arvioinnin tai tarkastuksen.

52 artikla

Tuloksen mittaaminen

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava asianmukainen oikeudellinen kehys sen varmistamiseksi, että niiden toimivaltaiset viranomaiset mittaavat 50 artiklan 2 kohdassa mainitun jakelutoiminnan tuottaman voiton käyttämällä tulosindikaattorina ennen korkoja ja veroja määritetyn tuloksen suhdetta myyntiin.
2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava asianmukainen oikeudellinen kehys sen varmistamiseksi, että niiden toimivaltaiset viranomaiset mittaavat 50 artiklan

3 kohdassa mainitun valmistustoiminnan tuottaman voiton käyttämällä tulosindikaattorina ennen korkoja ja veroja määritetyn tuloksen suhdetta kokonaismenoihin.

53 artikla

Julkiset vertailuarvot

1. Edellä 50 artiklassa tarkoitetun jakelu- ja valmistustoiminnan riskiluokka määritetään näitä toimintoja koskevien julkisten vertailuarvojen avulla.
2. Jakelutoiminnan julkisten vertailuarvojen on edustettava sellaisten sisämarkkinoilla toimivien riippumattomien yksiköiden tulostasoa, jotka harjoittavat pääasiallisesti 50 artiklan 2 kohdassa kuvattua toimintaa vastaavaa jakelutoimintaa.
3. Valmistustoiminnan julkisten vertailuarvojen on edustettava sellaisten sisämarkkinoilla toimivien riippumattomien yksiköiden tulostasoa, jotka harjoittavat pääasiallisesti 50 artiklan 3 kohdassa kuvattua toimintaa vastaavaa valmistustoimintaa.
4. Riskiluokka on määritettävä julkisiin vertailuarvoihin perustuvan riippumattomien yksiköiden viiden vuoden voittomarginaalien keskiarvon kvartiilivälijaottelun perusteella.
5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat käytännön järjestelyt sekä hakukriteerit, joiden perusteella yksilöidään vertailukohteita asianmukaisten vertailuarvojen määrittämiseksi vähäriskiselle jakelulle ja sopimusvalmistukselle. Vertailuarvot julkaistaan komission verkkosivustolla, jotta verovelvolliset voivat määrittää toimintojensa riskiluokan niiden perusteella. Vertailuarvot päivitetään kolmen vuoden välein. Edellä mainitut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 73 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

V LUKU

HALLINTO JA MENETTELYT

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

54 artikla

BEFIT-konsernin muodostaminen ja lopettaminen

1. Tätä direktiiviä sovelletaan BEFIT-konserniin viiden vuoden ajan, ja soveltaminen jatkuu ilman eri toimenpiteitä viidennen vuoden lopussa, jollei ilmoiteta BEFIT-konsernin lopettamisesta sillä perusteella, että konserni ei enää täytä 2 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.
2. Konserneja, jotka soveltavat tätä direktiiviä vapaaehtoisesti 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti, direktiivi sitoo viisi vuotta. Säännöt lakkaavat sitomasta tällaista konsernia viiden vuoden kuluttua, jollei ilmoittava yksikkö ilmoita ilmoitusviranomaiselle konsernin jatkavan tämän direktiivin soveltamista. Tätä varten ilmoittavan yksikön on toimitettava ilmoitusviranomaiselle todisteet siitä, että 2 artiklan 7 kohdassa säädetty kriteerit täyttyvät eikä kyseistä konsernia ole syytä sulkea soveltamisalan ulkopuolelle.

55 artikla
Verovuosi

1. Kaikilla BEFIT-konsernin jäsenillä on oltava sama, 12 kuukauden pituinen verovuosi. BEFIT-konsernin uuden jäsenen on sinä vuonna, jona se liittyy BEFIT-konserniin, saatettava verovuotensa yhdenmukaiseksi kyseisen konsernin verovuoden kanssa.
2. BEFIT-konsernin uudelle jäsenelle kohdennettava osuus siltä vuodelta, jona se liittyy BEFIT-konserniin, on laskettava suhteessa siihen, kuinka monen kalenterikuukauden ajan jäsen kuului konserniin kyseisenä vuonna.
3. BEFIT-konsernin jäsenelle kohdennettava osuus siltä vuodelta, jona se poistuu BEFIT-konsernista, on laskettava suhteessa siihen, kuinka monen kalenterikuukauden ajan jäsen kuului konserniin kyseisenä vuonna.

56 artikla
Ilmoittavan yksikön vaihtaminen

Ilmoittavaa yksikköä ei saa vaihtaa, paitsi jos se enää täytää 3 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä. Tällöin konsernin on nimettävä uusi ilmoittava yksikkö noudattaen 3 artiklan 10 kohdan edellytyksiä. Jos konserni ei nimeä uutta ilmoittavaa yksikköä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun edellinen ilmoittava yksikkö ei enää täyttänyt edellytyksiä, 60 artiklassa tarkoitetun BEFIT-tiimin on nimettävä ilmoittava yksikkö BEFIT-konsernille.

2 JAKSO
BEFIT-ILMOITUS

57 artikla
BEFIT-ilmoituksen toimittaminen

1. Ilmoittavan yksikön on toimitettava ilmoitusviranomaiselle BEFIT-konsernia koskeva BEFIT-ilmoitus, paitsi jos asianomainen konserni on kotimainen konserni.
2. BEFIT-ilmoitus on toimitettava ilmoitusviranomaiselle neljän kuukauden kuluessa verovuoden päättymisestä.
3. BEFIT-ilmoituksessa on annettava seuraavat tiedot:
 - a) ilmoittavan yksikön ja BEFIT-konsernin muiden jäsenten tunnistetiedot, mukaan lukien mahdolliset verotunnistenumerot, sekä jäsenvaltiot, joissa BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa;
 - b) tiedot BEFIT-konsernin yleisestä yritysrakenteesta, mukaan lukien konsernin jäsenten omistusosuudet muissa konsernin jäsenissä;
 - c) verovuosi, jota BEFIT-ilmoitus koskee;
 - d) seuraavia koskevat tiedot ja laskelmat:
 - i) BEFIT-konsernin kunkin jäsenen alustava verotulos;
 - ii) BEFIT-veropohja;
 - iii) kullekin BEFIT-konsernin jäsenelle kohdennettu osuus;

- iv) tiedot 45 artiklan mukaisesti lasketusta perustason määrittävästä kohdentamisprosentista.
4. Ilmoitusviranomaisen on toimitettava BEFIT-ilmoitus viipymättä toimivaltaisille viranomaisille kaikissa jäsenvaltioissa, joissa kyseisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa.

58 artikla

BEFIT-ilmoituksessa olevista virheistä ilmoittaminen

1. Ilmoittavan yksikön on ilmoitettava ilmoitusviranomaiselle BEFIT-ilmoituksessa olevista virheistä kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen toimittamisesta määräajassa.
2. Ilmoitusviranomaisen on toimitettava tarkistettu BEFIT-ilmoitus viipymättä toimivaltaisille viranomaisille kaikissa jäsenvaltioissa, joissa kyseisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa.

59 artikla

BEFIT-ilmoituksen antamatta jättäminen

Jos ilmoittava yksikkö ei ole toimittanut BEFIT-ilmoitusta, ilmoitusviranomaisen on laadittava BEFIT-ilmoitus arvion perusteella ottaen huomioon käytettävissä olevat tiedot ja kuultuaan kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joissa kyseisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa. Lisäksi ilmoitusviranomaisen on sovellettava 72 artiklassa tarkoitettua seuraamuksia koskevaa oikeudellista kehystä. Ilmoittava yksikkö voi hakea muutosta tällaiseen BEFIT-ilmoitukseen.

3 JAKSO

BEFIT-TIIMI

60 artikla

BEFIT-tiimin perustaminen

1. Kuukauden kuluessa 57 artiklassa tarkoitetun BEFIT-ilmoituksen toimittamisesta on muodostettava BEFIT-tiimi, joka vastaa 61 artiklassa säädettyjen tehtävien suorittamisesta. Lisäksi BEFIT-tiimin on tarjottava puitteet niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten väliselle viestinnälle ja kuulemiselle, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa. Kun BEFIT-tiimin jäsen ottaa yhteyttä toiseen jäseneseen, sen yhteydenottoon on vastattava kohtuullisessa ajassa.
2. BEFIT-tiimi on muodostettava BEFIT-konsernin jäsenten sijaintijäsenvaltioiden verohallintojen edustajista. Kustakin sijaintijäsenvaltiosta valitaan yksi tai useampi edustaja. Ilmoitusviranomaisen edustaja toimii BEFIT-tiimin puheenjohtajana.
3. BEFIT-tiimin jäsenten on toteutettava keskinäinen tietojenvaihtonsa mahdollisuuksien mukaan sähköisesti käyttäen BEFIT-yhteistyövälinettä.
4. BEFIT-tiimin toiminnan ja viestinnän helpottamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä yhdenmukaistaakseen BEFIT-tiimin jäsenten välisen

tietojenvaihdon BEFIT-yhteistyövälineen avulla. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 73 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

61 artikla

BEFIT-tiimin rooli BEFIT-ilmoituksen käsittelyssä

1. BEFIT-tiimin on tarkistettava, että BEFIT-ilmoituksessa on annettu kaikki 57 artiklassa vaaditut tiedot ja että nämä tiedot ovat paikkansapitäviä, lukuun ottamatta BEFIT-konsernin kunkin jäsenen osalta laskettua 57 artiklan 3 kohdan d alakohdan i alakohdan mukaista alustavaa verotulosta.
2. BEFIT-tiimin on pyrittävä saavuttamaan yksimielisyys BEFIT-ilmoituksen sisällöstä neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona kaikki 57 artiklassa vaaditut tiedot oli toimitettu. BEFIT-tiimin saavutettua yksimielisyyden 57 artiklan 3 kohdan a–c alakohdan ja d alakohdan iv alakohdan osalta näihin tietoihin ei voida enää hakea muutosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 65 artiklan soveltamista. Lopullisen päätöksen tekeminen 57 artiklan 3 kohdan d alakohdan i–iii alakohdassa tarkoitettujen tietojen osalta kuuluu sen jäsenvaltion yksinomaiseen toimivaltaan, jossa kulloisellakin konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa.
3. BEFIT-tiimin saavutettua yksimielisyyden BEFIT-ilmoituksen sisällöstä ilmoitusviranomaisen, jolle alkuperäinen BEFIT-ilmoitus toimitettiin, on annettava BEFIT-ilmoitus tiedoksi ilmoittavalle yksikölle.
4. Jos BEFIT-tiimi ei pääse 2 kohdan mukaisesti yksimielisyyteen neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona kaikki 57 artiklassa vaaditut tiedot oli toimitettu, yksimielisyys katsotaan saavutetuksi, mikäli BEFIT-tiimin senhetkiset jäsenet hyväksyvät ilmoituksen yksinkertaisella enemmistöllä 5 kohdan mukaisesti viiden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona tiedot toimitettiin. Ilmoitusviranomaisen, jolle BEFIT-ilmoitus toimitettiin, on annettava BEFIT-ilmoitus tiedoksi ilmoittavalle yksikölle.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun yksinkertaisen enemmistön saavuttamiseksi äänioikeudet on jaettava BEFIT-tiimissä edustettuina olevien toimivaltaisten viranomaisten kesken suhteessa niiden BEFIT-konsernin jäsenten kyseisenä verovuonna saamiin tuottoihin, joilla on verotuksellinen kotipaikka kulloisenkin viranomaisen jäsenvaltiossa tai jotka sijaitsevat niissä kiinteän toimipaikan muodossa. Jos äänet jakautuvat tasan, ilmoitusviranomaisen ääni ratkaisee. Päätösvaltaisuus edellyttää, että vähintään kaksi kolmasosaa BEFIT-tiimin jäsenistä on läsnä. Jos päätösvaltaisuutta ei saavuteta, 62 artiklassa tarkoitettujen yksilöllisten veroilmoitusten ja 64 artiklassa tarkoitettujen yksilöllisten verotuspäätösten perustan muodostaa alkuperäinen BEFIT-ilmoitus. Jos päätösvaltaisuutta ei saavuteta, ilmoitusviranomaisen, jolle BEFIT-ilmoitus toimitettiin, on ilmoitettava tästä ilmoittavalle yksikölle.

4 JAKSO

YKSILÖLLISET VEROILMOITUKSET JA VEROTUSPÄÄTÖKSET

62 artikla

Yksilöllisten veroilmoitusten antaminen

1. BEFIT-konsernin kunkin jäsenen on annettava yksilöllinen veroilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa kyseisellä jäsenellä on

verotuksellinen toimipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa, kolmen kuukauden kuluessa ilmoitusviranomaisen 61 artiklan 3, 4 tai 5 kohdan mukaisesti antaman ilmoituksen vastaanottamisesta tai, jos kyseessä on kotimainen konserni, kahdeksan kuukauden kuluessa verovuoden päättymisestä.

2. Yksilöllisessä veroilmoituksessa on oltava tiedot seuraavista:
 - a) BEFIT-konsernin jäsenen alustavan verotuloksen laskeminen;
 - b) BEFIT-konsernin jäsenelle 45 artiklan mukaisesti kohdennettu osuus;
 - c) erät, joilla kohdennettua osuutta oikaistaan 48 artiklan mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa;
 - d) ulkomaisten verojen vuoksi sovellettavat hyvitykset siinä jäsenvaltiossa, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa.
3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, saman BEFIT-konsernin jäsenet, joilla on verotuksellinen kotipaikka tai jotka sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa samassa jäsenvaltiossa, voivat antaa kyseisessä jäsenvaltiossa yhden yhdistetyn yksilöllisen veroilmoituksen.

63 artikla

Yksilöllisessä veroilmoituksessa olevista virheistä ilmoittaminen

1. BEFIT-konsernin jäsenen on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa sillä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa, yksilöllisessä veroilmoituksessa olevista virheistä kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen toimittamisesta määräajassa.
2. Jos virheiden korjaaminen johtaa muutoksiin BEFIT-konsernin BEFIT-veropohjassa, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jolle BEFIT-konsernin jäsen on antanut yksilöllisen veroilmoituksensa, on välittömästi ilmoitettava asiasta BEFIT-tiimin kautta ilmoitusviranomaiselle ja toimivaltaisille viranomaisille muissa jäsenvaltioissa, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa.
3. Ilmoitusviranomaisen on tarkistettava BEFIT-ilmoitusta kuukauden kuluessa ja toimitettava tarkistettu ilmoitus välittömästi BEFIT-tiimin välityksellä kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa. Ilmoitusviranomaisen ja toimivaltaisten viranomaisten kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa, on tarvittaessa annettava oikaistu verotuspäätös 64 artiklan mukaisesti.
4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, oikaistua verotuspäätöstä BEFIT-veropohjan tarkistamiseksi ei anneta, kun alkuperäisen ilmoitetun BEFIT-veropohjan ja tarkistetun BEFIT-veropohjan välinen ero on enintään 10 000 euroa tai yksi prosentti sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi.

64 artikla

Yksilölliset verotuspäätökset

1. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa BEFIT-konsernin jäsen on antanut yksilöllisen veroilmoituksensa, on annettava yksilöllinen verotuspäätös yksilöllisen veroilmoituksen mukaisesti. Verovelvollisuuden täytäntöönpanoon sovelletaan kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä.
2. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa BEFIT-konsernin jäsen on antanut yksilöllisen veroilmoituksensa, on tarvittaessa annettava oikaistu verotuspäätös. Jos oikaisu vaikuttavat BEFIT-veropohjaan, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa BEFIT-konsernin jäsen on antanut yksilöllisen veroilmoituksensa, on ilmoitettava tästä välittömästi BEFIT-tiimin välityksellä ilmoitusviranomaiselle ja toimivaltaisille viranomaisille kaikissa muissa jäsenvaltioissa, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin muilla jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa.
3. Vastaanotettuaan 2 kohdan mukaisen oikaistun verotuspäätöksen ilmoitusviranomaisen on kuukauden kuluessa laadittava tarkistettu BEFIT-ilmoitus ja toimitettava se välittömästi BEFIT-tiimin välityksellä kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa. Ilmoitusviranomaisen ja toimivaltaisten viranomaisten niissä jäsenvaltioissa, joissa kyseisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa, on tarvittaessa annettava oikaistut verotuspäätökset 2 kohdan mukaisesti.
4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, oikaistua verotuspäätöstä BEFIT-veropohjan tarkistamiseksi ei anneta, kun alkuperäisen ilmoitetun BEFIT-veropohjan ja tarkistetun BEFIT-veropohjan välinen ero on enintään 10 000 euroa tai yksi prosentti sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi.

5 JAKSO

TARKASTUKSET

65 artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen voi käynnistää sellaisten BEFIT-konsernin jäsenten tarkastuksia, joilla on verotuksellinen kotipaikka tai jotka sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa kyseisessä jäsenvaltiossa, ja koordinoita niitä.
2. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa sijaitsee vähintään yksi BEFIT-konsernin jäsenistä, voi pyytää sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jossa jollakin saman BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa, suorittamaan kanssaan yhteistarkastuksen. Yhteistarkastukset suoritetaan hallinnollisesta yhteistyöstä

verotuksen alalla annetun neuvoston direktiivin 2011/16/EU³⁵ 12 artiklan mukaisesti. Sen estämättä, mitä tässä säännössä määrätään, pyynnön vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä pyyntö ja ilmoitettava asiasta BEFIT-tiimille.

3. Tarkastus (mukaan lukien yhteistarkastus) on tehtävä sen jäsenvaltion, jossa tarkastus tehdään, kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tarvittavien mukautusten tekemistä sen varmistamiseksi, että tämä direktiivi pannaan täytäntöön moitteettomasti. Näihin tarkastuksiin voi kuulua kaikenlaisia tiedusteluja, tutkimisia tai tutkimuksia sen varmentamiseksi, että verovelvollinen noudattaa tätä direktiiviä.
4. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa tarkastus tai yhteistarkastus suoritetaan, on ilmoitettava BEFIT-tiimille sellaisista tarkastuksen tai yhteistarkastuksen tuloksista, jotka vaikuttavat BEFIT-veropohjan kohdentamisen lopputulokseen siltä verovuodelta, jota tarkastus koskee. BEFIT-tiimin muiden jäsenten on ilmaistava näkemyksensä asiasta kolmen kuukauden kuluessa.
5. Ilmoitusviranomaisen on kuukauden kuluessa BEFIT-veropohjan kohdentamisen lopputulokseen vaikuttavasta 4 kohdassa tarkoitetusta tarkastuksesta tai yhteistarkastuksesta laadittava tarkistettu BEFIT-ilmoitus ja toimitettava se välittömästi BEFIT-tiimin välityksellä kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa. Ilmoitusviranomaisen ja toimivaltaisten viranomaisten niissä jäsenvaltioissa, joissa kyseisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa, on tarvittaessa annettava oikaistut verotuspäätökset 64 artiklan mukaisesti.
6. Sen estämättä, mitä 5 kohdassa säädetään, oikaistua verotuspäätöstä BEFIT-veropohjan tarkistamiseksi ei anneta, kun alkuperäisen ilmoitetun BEFIT-veropohjan ja tarkistetun BEFIT-veropohjan välinen ero on enintään 10 000 euroa tai yksi prosentti sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi.

6 JAKSO MUUTOKSENHAKU

66 artikla

BEFIT-ilmoitusta koskeva hallinnollinen muutoksenhaku

1. Ilmoittava yksikkö voi hakea muutosta 59 artiklan mukaisen BEFIT-ilmoituksen sisältöön kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen laatimisesta tai tiedoksi antamisesta. Muutoksenhaku on käsiteltävä hallintoelimestä, joka on ilmoitusviranomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti toimivaltainen käsittelemään muutoksenhakuja ensimmäisessä oikeusasteessa. Hallinnolliseen muutoksenhakuun sovelletaan ilmoitusviranomaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä. Jos

³⁵ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

ilmoitusviranomaisen jäsenvaltiossa ei ole tällaista hallintoelintä, BEFIT-konsernin jäsen voi hakea muutosta suoraan tuomioistuimessa.

2. Kun ilmoitusviranomainen esittää huomautuksia hallintoelimelle, sen on ensin kuultava BEFIT-tiimin välityksellä muita toimivaltaisia viranomaisia niissä jäsenvaltioissa, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hallintoelimen on tehtävä päätös muutoksenhausta kahden kuukauden kuluessa. Jos päätöksessä poiketaan alkuperäisestä BEFIT-ilmoituksesta, päätös korvaa tämän alkuperäisen ilmoituksen. Jos ilmoittava yksikkö ei saa päätöstä mainittuun määräaikaan mennessä, BEFIT-ilmoitus on katsottava vahvistetuksi.
4. Sen estämättä, mitä 62 artiklan 1 kohdassa säädetään, yksilöllisen veroilmoituksen antamisen määräaika alkaa, kun muutoksenhakua koskeva päätös annetaan tai kun BEFIT-ilmoitus katsotaan vahvistetuksi 3 kohdan mukaisesti.

67 artikla

Yksilöllisiä verotuspäätöksiä koskeva hallinnollinen muutoksenhaku

1. BEFIT-konsernin jäsen voi hakea 64 artiklan nojalla tehdyn yksilöllisen verotuspäätöksen sisältöön muutosta sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jossa kyseisellä BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun verotuspäätös annettiin sille tiedoksi. Muutoksenhaku on käsiteltävä hallintoelimestä, joka on kyseisen BEFIT-konsernin jäsenen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti toimivaltainen käsittelemään muutoksenhakuja ensimmäisessä oikeusasteessa. Hallinnolliseen muutoksenhakuun sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa. Jos jäsenvaltiossa, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa, ei ole tällaista hallintoelintä, kyseinen BEFIT-konsernin jäsen voi hakea muutosta suoraan tuomioistuimessa.
2. Kun BEFIT-konsernin jäsenen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen esittää huomautuksia hallintoelimelle, sen on ensin kuultava BEFIT-tiimin välityksellä muita toimivaltaisia viranomaisia niissä jäsenvaltioissa, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa.
3. Jos 1 kohdan mukainen päätös vaikuttaa BEFIT-veropohjaan, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa BEFIT-konsernin jäsen on hakenut muutosta, on ilmoitettava tästä BEFIT-tiimin välityksellä ilmoitusviranomaiselle ja toimivaltaisille viranomaisille niissä jäsenvaltioissa, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa. Ilmoitusviranomaisen ja muiden toimivaltaisten viranomaisten niissä jäsenvaltioissa, joissa kyseisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa, on tarvittaessa annettava oikaistut verotuspäätökset 64 artiklan mukaisesti.
4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, oikaistua verotuspäätöstä BEFIT-veropohjan tarkistamiseksi ei anneta, kun alkuperäisen ilmoitetun BEFIT-veropohjan

ja tarkistetun BEFIT-veropohjan välinen ero on enintään 10 000 euroa tai yksi prosentti sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi.

68 artikla

BEFIT-ilmoitusta koskeva oikeudellinen muutoksenhaku

1. Sen jälkeen, kun 66 artiklan nojalla tehty päätös BEFIT-ilmoituksen vahvistamisesta tai muuttamisesta on tehty, ilmoittavalla yksiköllä on oikeus hakea muutosta suoraan sen jäsenvaltion tuomioistuimilta, jossa sillä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa, kahden kuukauden kuluessa hallinnollisen muutoksenhakuelimen päätöksen vastaanottamisesta. Oikeudelliseen muutoksenhakuun sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa ilmoittavalla yksiköllä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa.
2. Kun ilmoitusviranomaisen esittää huomautuksia tuomioistuimelle, sen on ensin kuultava BEFIT-tiimin välityksellä muita toimivaltaisia viranomaisia niissä jäsenvaltioissa, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa.
3. Kun 1 kohdassa tarkoitettu päätös on tehty, ilmoitusviranomaisen on toimitettava oikaistu BEFIT-ilmoitus välittömästi BEFIT-tiimin välityksellä kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa. Ilmoitusviranomaisen ja muiden toimivaltaisten viranomaisten niissä jäsenvaltioissa, joissa kyseisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa, on tarvittaessa annettava oikaistut verotuspäätökset 64 artiklan mukaisesti.
4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, oikaistua verotuspäätöstä BEFIT-veropohjan tarkistamiseksi ei anneta, kun alkuperäisen ilmoitetun BEFIT-veropohjan ja tarkistetun BEFIT-veropohjan välinen ero on enintään 10 000 euroa tai yksi prosentti sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi.

69 artikla

Yksilöllistä verotuspäätöstä koskeva oikeudellinen muutoksenhaku

1. Sen jälkeen, kun 67 artiklassa tarkoitettu päätös verotuspäätöksen vahvistamisesta tai muuttamisesta on tehty, BEFIT-konsernin jäsenellä on oikeus hakea muutosta sen jäsenvaltion tuomioistuimilta, jossa sillä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun 67 artiklassa tarkoitettu hallinnollisen muutoksenhakuelimen päätös annettiin sille tiedoksi. Oikeudelliseen muutoksenhakuun sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa BEFIT-konsernin jäsenellä on verotuksellinen kotipaikka tai jossa se sijaitsee kiinteän toimipaikan muodossa.
2. Kun kyseisen BEFIT-konsernin jäsenen jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen esittää huomautuksia tuomioistuimelle, sen on ensin kuultava BEFIT-tiimin välityksellä muita toimivaltaisia viranomaisia niissä jäsenvaltioissa, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa.
3. Jos 1 kohdan mukainen päätös vaikuttaa BEFIT-veropohjaan, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa BEFIT-konsernin jäsen on hakenut muutosta, on

ilmoitettava tästä BEFIT-tiimin välityksellä ilmoitusviranomaiselle ja toimivaltaisille viranomaisille niissä jäsenvaltioissa, joissa asianomaisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa. Ilmoitusviranomaisen ja muiden toimivaltaisten viranomaisten niissä jäsenvaltioissa, joissa kyseisen BEFIT-konsernin jäsenillä on verotuksellinen kotipaikka tai joissa ne sijaitsevat kiinteän toimipaikan muodossa, on tarvittaessa annettava oikaistut verotuspäätökset 64 artiklan mukaisesti.

4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, oikaistua verotuspäätöstä BEFIT-veropohjan tarkistamiseksi ei anneta, kun alkuperäisen ilmoitetun BEFIT-veropohjan ja tarkistetun BEFIT-veropohjan välinen ero on enintään 10 000 euroa tai yksi prosentti sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi.

70 artikla

Vanhentuminen

Kun hallinnollisen tai oikeudellisen muutoksenhaun lopputulos aiheuttaa muutoksia BEFIT-konsernin yhden tai useamman jäsenen yksilölliseen verotuspäätökseen, jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että mahdolliset jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä asetetut määräajat eivät rajoita tällaisten muutosten tekemistä.

7 JAKSO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

71 artikla

Tietojen ja asiakirjojen sisällön julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden tämän direktiivin nojalla missä tahansa muodossa toisilleen ilmoittamia tietoja koskee tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetty salassapitovelvollisuus. Tällaisia tietoja voidaan käyttää tässä direktiivissä tarkoitettuja veroja koskevien jäsenvaltioiden lakien hallinnointiin ja täytäntöönpanoon.
2. Niitä voidaan käyttää myös verolainsäädännön rikkomisesta johtuvan, mahdollisesti seuraamuksiin johtavan oikeudellisen ja hallinnollisen menettelyn yhteydessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta vastaajan ja todistajien oikeuksia tällaisissa menettelyissä koskevien yleisten sääntöjen ja määräysten soveltamista.

72 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon ja noudattamisen valvonnan varmistamiseksi. Seuraamusten ja muiden säännösten noudattamista koskevien toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

VI LUKU LOPPUSÄÄNNÖKSET

73 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on 16 päivänä helmikuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011³⁶ tarkoitettu komitea.
2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

74 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädettyin edellytyksin.
2. Komissiolle siirretään valta antaa 2 artiklan 8 kohdassa ja 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi [tämän direktiivin voimaantulopäivästä].
3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa sen tiedoksi neuvostolle.
6. Delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut komissiolle, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

75 artikla

Ilmoittaminen Euroopan parlamentille

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille delegoitujen säädösten antamisesta ja siitä, jos neuvosto on vastustanut niitä tai kumonnut säädösvallan siirron.

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

76 artikla
Tietosuojaja

1. Jäsenvaltiot voivat käsitellä henkilötietoja tämän direktiivin nojalla ainoastaan IV luvun soveltamiseksi, BEFIT-ilmoitusten sisällön tutkimiseksi ja yksimielisyyteen pääsemiseksi siitä sekä V luvun mukaisten yksilöllisten veroilmoitusten käsittelemiseksi ja arvioimiseksi. Kun jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät henkilötietoja tämän direktiivin soveltamiseksi, niitä on pidettävä asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettuina rekisterinpitäjinä niiden tämän direktiivin mukaisten toimien yhteydessä.
2. Tämän direktiivin mukaisesti käsiteltäviä tietoja, henkilötiedot mukaan lukien, on säilytettävä vain niin kauan kuin on tarpeen tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi kunkin rekisterinpitäjän määräaikaan koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, mutta joka tapauksessa enintään kymmenen vuotta.

77 artikla
Komission suorittama BEFIT-kehityksen toimivuuden arviointi

1. Viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin soveltamisen alkamisesta komissio tarkastelee ja arvioi sen toimivuutta ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän direktiivin muuttamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle direktiivin arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot 3 kohdan mukaisesti, mukaan lukien yhdistetyt tiedot niistä BEFIT-konsernin jäsenistä, jotka toimivat ja joilla on verotuksellinen kotipaikka tai joiden kiinteä toimipaikka sijaitsee niiden oikeudenkäyttöalueella, jotta voidaan asianmukaisesti arvioida siirtymäkauden kohdentamissäännön ja direktiivin (EU) 2022/2523 vaikutuksia sekä arvioida tilannetta OECD:n ja G20-maiden veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevan osallistavan kehityksen kahden pilarin ratkaisusta talouden digitalisaatiosta johtuviin verotuksellisiin haasteisiin vastaamiseksi 8 päivänä lokakuuta 2021 hyväksymän julistuksen ensimmäisen pilarin osalta.
3. Komissio täsmentää täytäntöönpanosäädöksillä 2 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin toimivuuden arviointia varten, sekä kyseisten tietojen toimittamismuodon ja -edellytykset.
4. Komissio pitää sille 2 kohdan mukaisesti toimitettut tiedot luottamuksellisina unionin toimielimiin sovellettavien säännösten ja tämän direktiivin 76 artiklan mukaisesti.
5. Jäsenvaltion komissiolle 2 kohdan mukaisesti toimittamia tietoja sekä kaikkia komission tällaisia tietoja käyttäen laatimia kertomuksia tai asiakirjoja voidaan lähettää muille jäsenvaltioille. Lähetettyjä tietoja koskee samankaltaisille tiedoille tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetty salassapitovelvollisuus.

78 artikla
Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 1 päivänä

tammikuuta 2028. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2028.
3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
4. Kun tämä direktiivi on tullut voimaan, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että direktiivissä säänneltyjä kysymyksiä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten luonnokset, jotka jäsenvaltiot aikovat antaa, toimitetaan komissiolle riittävän ajoissa, jotta komissio voi esittää huomautuksensa.

79 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

80 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Neuvoston direktiivi (EU) 2023/XXX, annettu XX päivänä syyskuuta 2023, yritysten tuloverotusta Euroopassa koskevasta kehyksestä (BEFIT)

1.2. Toimintalohko(t)

Veropolitiikka 1.3. Ehdotus/aloite liittyy

☒ uuteen toimeen

☐ uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen³⁷

☐ käynnissä olevan toimen jatkamiseen

☐ yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Ehdotuksen tavoitteena on kehittää yhteinen yhteisöverokehys sisämarkkinoiden tukemiseksi. EU:n yritysten verotettavan tulon laskentaan ei tällä hetkellä ole yhteistä yhteisöverojärjestelmää vaan 27 erilaista kansallista järjestelmää, minkä vuoksi yritysten on vaikeaa ja kallista harjoittaa liiketoimintaa sisämarkkinoilla. Ehdotuksessa otetaan huomioon tarve lisätä verovarmuutta ja helpottaa verosäännösten noudattamista sellaisten suurempien yritysten osalta, joilla on verollista toimintaa useissa jäsenvaltioissa. Tätä varten ehdotus perustuu erityisesti OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen kahden pilarin lähestymistavan kansainvälisesti sovittuihin saavutuksiin.

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Erityistavoite nro

1) BEFIT-ehdotuksen ensimmäisenä erityistavoitteena on vähentää EU:n yrityksille **säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia**. Koska ehdotus tarjoaa EU:n yrityksille yksinkertaistetut verosäännöt nykyiseen ympäristöön verrattuna, sen pitäisi viedä yrityksiltä vähemmän resursseja sääntöjen noudattamiseen.

2) Toiseksi BEFIT-ehdotuksen tavoitteena on **kannustaa** erityisesti pk-yrityksiä **rajatylittävään laajentumiseen**.

3) Lisäksi BEFIT-ehdotus auttaa **vähentämään** yritysten päätöksiin vaikuttavia **vääristymiä** ja vähentämään sisämarkkinoiden pirstaloitumista. Useat BEFIT-ehdotuksen osa-alueet voisivat auttaa tämän tavoitteen saavuttamisessa. Elementti 1 tarjoaa reilun kilpailun sen soveltamisalaan kuuluville yritys konserneille vahvistamalla yhtenäiset yhteisöverosäännöt sisämarkkinoilla toimiville yrityksille.

³⁷

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

4) BEFIT-ehdotuksella pyritään myös vähentämään **kaksinkertaisen ja liiallisen verotuksen ja veroriitojen riskiä**. Ehdotukseen sisältyy useita osa-alueita tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Ehdotuksella otetaan käyttöön yhteinen yhteisöverosääntöjen kehys, joka korvaa soveltamisalaan kuuluvien yritysten nykyiset kansalliset yhteisöverojärjestelmät. Sen päätarkoituksena on tarjota yksinkertaisempi verojärjestelmä verovelvollisille ja edistää kasvua ja investointeja sisämarkkinoilla samalla, kun yritysten toimintaedellytyksiä tasapuolistetaan.

1.4.4. Tulosindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen etenemistä ja tuloksia seurataan.

Erityistavoitteet	Indikaattorit	Mittausvälineet
Sääntöjen noudattamisesta EU:n yrityksille aiheutuvien kustannusten pienentäminen	Elementtiin 1 kuuluvien konsernien täytäntöönpano-kustannukset ja ensimmäiset BEFIT-käyttökustannukset suhteessa liikevaihtoon Yritysten ja verohallintojen henkilöstön koulutus-kustannukset Elementtiin 1 valittujen konsernien lukumäärä Jäsenvaltioiden välisten kaksinkertaista verotusta koskevien riitojen määrä ja kustannukset, jotka ovat ”uusia tapauksia” (sen jälkeen, kun BEFIT-välinettä alettiin soveltaa) keskinäisissä sopimusmenettelyissä (MAP) ja välimiesmenettelyissä Elementissä 2 pk-yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset suhteessa niiden liikevaihtoon ja vastaaviin pk-yrityksiin, jotka eivät sovelleta päätoimipaikka-	Suurille konserneille suunnattu verotuksen ja tulliliiton pääosaston (TAXUD) kyselytutkimus, mahdollisesti ulkopuolista apua hyödyntäen, yhteistyössä jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa TAXUD-pääosaston jäsenvaltioiden veroviranomaisilta saamat tiedot, jotka niillä olisi saatavilla ”ilmoitusviranomaisina” TAXUD-pääosaston keräämät tiedot välimiesmenettely-yleissopimuksen ja veroriitojen ratkaisumekanismeista annetun direktiivin mukaisista uusista keskinäisistä sopimusmenettelyistä ja tapausten lukumäärästä Pk-yrityksille suunnattu TAXUD-pääosaston kyselytutkimus, mahdollisesti ulkopuolista apua hyödyntäen, yhteistyössä jäsenvaltioiden

	verotusta koskevia sääntöjä	veroviranomaisten kanssa
Rajatylittävän laajentumisen edistäminen erityisesti pk-yritysten osalta	Elementtiin 2 kelpoisten pk-yritysten lukumäärä Elementin 2 valinneiden pk-yritysten lukumäärä Niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka laajensivat toimintaansa rajojen yli perustamalla kiinteän toimipaikan Niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka jäävät elementin 2 ulkopuolelle perustamalla tytäryrityksen Niiden suurten konsernien lukumäärä, jotka kuuluvat elementin 1 pakolliseen soveltamisalaan	TAXUD-pääosaston kyselytutkimus jäsenvaltioiden veroviranomaisille, joilla nämä tiedot olisi saatavilla Pk-yrityksille suunnattu TAXUD-pääosaston kyselytutkimus, mahdollisesti ulkopuolista apua hyödyntäen, yhteistyössä jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa TAXUD-pääosaston jäsenvaltioiden veroviranomaisilta saamat tiedot, jotka niillä olisi saatavilla ”ilmoitusviranomaisina”
Yritysten päätöksiin sisämarkkinoilla vaikuttavien vääristymien vähentäminen ja siten EU:n yritysten toimintaedellytysten tasa- puolistaminen	Niiden tapausten määrä, joissa jäsenvaltioiden oli lakkautettava keinotekoiset verojärjestelmät EU:n BKT:n kehitys	Tiedot, jotka verohallinnot toimittavat TAXUD-pääosaston toteuttaman kyselyn avulla Kansantalouden tilinpito ja Eurostatin BKT-tilastot
Kaksinkertaisen tai liiallisen verotuksen ja erimielisyyksien riskin vähentäminen	Jäsenvaltioiden välisten kaksinkertaista verotusta koskevien sellaisten riitojen määrä, jotka ovat ”uusia tapauksia” (sen jälkeen, kun BEFIT-välinettä alettiin soveltaa) keskinäisissä sopimusmenettelyissä ja välimiesmenettelyissä	TAXUD-pääosaston keräämät tiedot välimiesmenettely-yleissopimuksen ja veroriitojen ratkaisumekanismeista annetun direktiivin mukaisista uusista keskinäisistä sopimusmenettelyistä ja tapausten lukumäärästä

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusaikataulu

Kun BEFIT-ilmoitus on jätetty ja on tiedossa, mitkä yksiköt kuuluvat BEFIT-konserniin, ilmoitusviranomaisen edustajat muodostaisivat yhdessä muiden asiaankuuluvien paikallisten veroviranomaisten edustajien kanssa BEFIT-tiimin asianomaiselle BEFIT-konsernille. Tämä tarkoittaa sitä, että jokaista BEFIT-konsernia varten olisi tällainen BEFIT-tiimi.

Helpottaakseen virkailijoiden toimintaa ja viestintää kussakin BEFIT-tiimissä komission on hyväksyttävä tarvittavat käytännön järjestelyt, mukaan lukien toimenpiteet BEFIT-tiimien jäsenten välisen tiedonvälityksen yhdenmukaistamiseksi käyttämällä BEFIT-yhteistyövälinettä. BEFIT-yhteistyövälineen perustamisen ajoituksen osalta jäsenvaltiot ja komissio tarvitsisivat ehdotuksen hyväksymisen jälkeen aikaa ottaa käyttöön järjestelmät, jotta BEFIT-tiimit voivat toimia ja niistä voidaan tiedottaa.

- 1.5.2. *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.*

Jäsenvaltioiden yksittäiset toimet eivät tarjoaisi tehokasta ja vaikuttavaa ratkaisua toteuttamiskelpoisen yhteisen yhteisöverokehityksen varmistamiseen. Sen sijaan, että kukin jäsenvaltio osoittaisi erikseen henkilöresurssit samojen rajatylittävien konserneja koskevien verovelvoitteiden arviointiin, nämä käytettävissä olevat resurssit käytetään nyt yhdessä vaikuttavammin ja kohdennetummin BEFIT-tiimien kautta. EU:n lähestymistapa vaikuttaa parhaimmalta, koska se voi helpottaa näiden BEFIT-tiimien toimintaa ja viestintää sekä lisätä johdonmukaisuutta ja vähentää verovelvollisten ja veroviranomaisten hallinnollista raskautta.

- 1.5.3. *Vastaavista toimista saadut kokemukset*

Aloite on uusi mekanismi. Vaikutustenarvioinnissa parhaaksi arvioitu vaihtoehto on keskitetty hybridijärjestelmä. Tämä vaihtoehto tarkoittaa sitä, että BEFIT-ilmoitusta käsiteltäisiin keskitetysti ilmoitusviranomaisen kautta, kun taas yksittäiset veroilmoitukset, tarkastukset ja riitojenratkaisu säilyisivät ensisijaisesti paikallisina kansallisen verotuksellisen itsemääräämisoikeuden mukaisesti. Tässä vaihtoehdossa asetetaan etusijalle yksinkertaisuus ja säilytetään verohallinnoille aiheutuva hallinnollinen rasitus kohtuullisella tasolla, mutta samalla luodaan paras mahdollinen tasapaino keskitetyn asiointipisteen yksinkertaisuuden ja jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten roolin välillä.

BEFIT-tiimeillä on tärkeä rooli tässä tasapainossa. Niiden tavoitteena on päästä varhaisessa vaiheessa sopimukseen BEFIT-ilmoituksen keskeisistä kohdista ja tarjota tietty verovarmuus, jonka pitäisi vähentää säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ainakin asteittain ja edistää sisämarkkinoita kasvu- ja investointiympäristönä.

- 1.5.4. *Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehityksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin*

Komissio sitoutui 2000-luvun yritysverotusta koskevassa tiedonannossaan esittämään lainsäädäntöehdotuksen, jossa vahvistetaan EU:n säännöt yritysten tuloverotusta Euroopassa koskevalle kehitykselle (BEFIT). Ehdotuksessa hyödynnetään mahdollisuuksien mukaan menettelyjä, järjestelyjä ja tietoteknisiä välineitä, jotka on jo otettu käyttöön tai joita ollaan kehittämässä hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin puitteissa.

1.5.5. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleen kohdentamiseen

Aloitteen täytäntöönpanokustannukset rahoitetaan EU:n talousarviosta, joka koskee ainoastaan BEFIT-yhteistyövälineen keskeisiä osia. Tämä rahoitetaan kohdentamalla määrärahoja uudelleen Fiscalis-ohjelman määrärahoista. Muutoin kaavailtujen toimenpiteiden täytäntöönpano on jäsenvaltioiden vastuulla.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

☐ **kesto on rajattu**

– ☐ toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

1. ☐ maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia VVVV–VVVV ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia VVVV–VVVV.

☒ **kesto ei ole rajattu**

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna VVVV ja päättyy vuonna VVVV,

1. minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Suunniteltu talousarvion toteuttamistapa / Suunnitellut talousarvion toteuttamistavat³⁸

☒ **Suora hallinnointi**, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

– ☒ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

2. ☐ toimeenpanovirastoja

☐ **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

– ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

3. ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

– ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

4. ☐ varainhoitoasetuksen 64 ja 65 artiklassa tarkoitetuille elimille

– ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille

5. ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, joille annetaan riittävät rahoitustakuut;

– ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja joille annetaan riittävät rahoitustakuut;

6. ☐ sellaisille elimille tai henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

– Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, olisi annettava lisätietoja kohdassa "Huomautukset".

Huomautukset:

³⁸ Kuvaukset talousarvion eri toteuttamistavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston BUDGpedia-verkkosivustolla osoitteessa:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

BEFIT-yhteistyövälineen, jolla helpotetaan BEFIT-tiimien toimintaa ja viestintää, osalta komissio vastaa välineen kehittämisestä ja toiminnasta. Jäsenvaltiot sitoutuvat luomaan asianmukaisen kansallisen infrastruktuurin, joka mahdollistaa tietojen välittämisen BEFIT-tiimien jäsenten välillä BEFIT-yhteistyövälineen avulla.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Komissio seuraa jatkuvasti ehdotuksen vaikuttavuutta ja tehokkuutta käyttäen seuraavia ennalta määriteltyjä indikaattoreita: täytäntöönpano ja ensimmäiset BEFIT-käyttökustannukset; ehdotuksen pakolliseen soveltamisalaan kuuluvien yrityskonsernien lukumäärä sekä vapaaehtoisesti valinneiden yritysten lukumäärä; sekä suurille konserneille että pk-yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten kehitys Eu:ssa; ja kaksinkertaista verotusta koskevien riitojen määrä.

Lisäksi komissio tarkastelee tilannetta jäsenvaltioissa säännöllisesti ja antaa kertomuksen. Seurantapuitteita koskevia vaatimuksia ja määräaikoja mukautetaan lopullisen lainsäädäntö- ja täytäntöönpanoprosessin kuluessa.

Arviointi tehdään viiden vuoden kuluttua ehdotuksen täytäntöönpanosta. Sen avulla komissio voi arvioida toimintapolitiikan tulokset suhteessa sen tavoitteisiin sekä yleiset vaikutukset verotuloihin, yrityksiin ja sisämarkkinoihin.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutumekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle*

Ehdotuksen täytäntöönpanossa tukeudutaan jäsenvaltioiden toimivaltaisiin viranomaisiin (veroviranomaisiin). Ne vastaavat omien kansallisten järjestelmiensä rahoittamisesta ja mukautuksista, jotka ovat tarpeen tietojen välittämiseksi BEFIT-tiimien jäsenten välillä BEFIT-yhteistyövälineen avulla.

Komissio perustaa infrastruktuurin, BEFIT-yhteistyövälineen, jolla helpotetaan BEFIT-tiimien toimintaa ja viestintää. BEFIT-yhteistyöväline pannaan näin ollen täytäntöön suoran hallinnoinnin muodossa, kun otetaan huomioon BEFIT-tiimien tarvitseman infrastruktuurin luonne, kuten edellä selitetään. Komissiolla on parhaat edellytykset tähän. Välillistä hallinnointia ei tarvita. Jaetun hallinnoinnin puitteissa kukin jäsen kehittäisi oman välineensä, joka ei olisi käytännöllistä erityisesti siksi, että BEFIT-tiimit loisivat yhteyden moniin erilaisiin jäsenvaltioiden yhdistelmiin. Komission tasolla on perustettu tietotekniikkajärjestelmiä, joita käytetään tässä ehdotuksessa. Komissio rahoittaa tämän BEFIT-yhteistyövälineen kehittämistä sekä välineen isännöintiä, sisällönhallintaa, salausta ja vuotuista ylläpitoa.

2.2.2. *Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä*

Riskejä ei ole havaittu, koska BEFIT-yhteistyöväline on uusi infrastruktuuri, joten sillä ei ole ennakkotapausta. Sisäisen valvonnan järjestelmä perustuu TAXUD-pääosaston suorassa hallinnoinnissa olevissa nykyisissä rahoitusohjelmissä (esim. Fiscalis) käytössä oleviin järjestelmiin. Näin ollen tämän ei pitäisi aiheuttaa lisäriskejä.

TAXUD-pääosastossa hankinnoissa käytettävän sisäisen valvontajärjestelmän (jossa varmennetaan etukäteen 100 % asiaankuuluvista tapahtumista) ansiosta edellisten rahoitusohjelmien (esim. Fiscalis) virhetaso oli huomattavasti alle olennaisuusrajan (virhetason arvioitiin olleen 0,5 %). Tätä valvontajärjestelmää käytetään ja

sovelletaan myös BEFIT-yhteistyövälineeseen, millä varmistetaan, että virhetasot ovat selvästi olennaisuusrajan alapuolella.

Valvontastrategian keskeiset osat ovat seuraavat:

Hankintasopimukset

Varainhoitoasetuksissa määritellyt valvontamenetelmät: hankintasopimuksia laadittaessa sovelletaan aina komission yksiköiden vakiintuneita maksunvarmennusmenettelyjä ja kiinnitetään huomiota sopimusvelvoitteisiin sekä moitteettomaan varainhoitoon ja yleiseen hallintoon. Kaikissa komission ja edunsaajien välillä tehdyissä sopimuksissa määrätään petostentorjunnasta (valvonta, kertomukset jne.). Jokaisen yksittäisen sopimuksen perustana ovat laaditut yksityiskohtaiset ohjesäännöt. Hyväksymismenettelyssä noudatetaan ehdottomasti TAXUD-pääosaston TEMPO-menetelmää: tulokset käydään läpi, niitä muutetaan tarvittaessa ja lopuksi ne hyväksytään (tai hylätään) erikseen. Yhtään laskua ei makseta ilman hyväksymiskirjettä.

Hankintojen tekninen todentaminen

TAXUD-pääosasto tarkistaa tulokset ja valvoo toimeksisaajien toimintaa ja niiden tuottamia palveluja. Pääosasto tekee toimeksisaajilleen myös säännöllisiä turvallisuus- ja laaduntarkastuksia. Laaduntarkastuksilla todennetaan, vastaavatko toimeksisaajien menettelyt tosiasiallisesti niiden laatusuunnitelmissa määritellyjä sääntöjä ja menettelyjä. Turvallisuustarkastuksissa keskitytään yksittäisiin prosesseihin, menettelyihin ja järjestelyihin.

Edellä mainittujen valvontatoimenpiteiden lisäksi TAXUD-pääosasto tekee tavanomaista varainhoidon valvontaa:

Sitoumusten ennakkovarmennus

Kaikki TAXUD-pääosaston sitoumukset varmentaa talous ja HR Business Correspondent -yksikön päällikkö. Näin ollen sidotuista varoista 100 prosenttia on ennakkovarmennuksen piirissä. Tällä menettelyllä voidaan varmistua rahaliikenteen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

Maksujen ennakkovarmennus

100 prosenttia maksuista varmennetaan etukäteen. Lisäksi kaikista menoluokista valitaan viikoittain satunnaisesti ainakin yksi maksu, jolle talous ja HR Business Correspondent -yksikön päällikkö tekee ylimääräisen ennakkovarmennuksen. Kattavuudelle ei aseteta tavoitetta, sillä tämän varmennuksen tarkoituksena on tarkastaa maksuja satunnaisesti ja todentaa, että kaikki maksut on käsitelty vaatimusten mukaisesti. Muut maksut käsitellään päivittäin voimassa olevia sääntöjä noudattaen.

Edelleenvaltuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien vakuutukset

Kaikki edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät allekirjoittavat kyseisen vuoden toimintakertomusta tukevia vakuutuksia. Nämä vakuutukset kattavat ohjelmassa toteutetut toimet. Edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät vakuuttavat, että talousarvion täytäntöönpanoon liittyvät toimet on hoidettu moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti, että käytössä olevilla hallinnointi- ja valvontajärjestelmillä on saatu tyydyttävä varmuus rahaliikenteen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta ja että näihin toimiin liittyvät riskit on

tunnistettu ja ilmoitettu asianmukaisesti ja että niiden lieventämiseksi on ryhdytty toimeen.

- 2.2.3. *Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikajankohdan odotetuista virheriskitasoista*

Valvontatoimien avulla TAXUD-pääosasto voi riittävällä tavalla varmistua menojen oikeellisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta ja vähentää sääntöjen noudattamatta jättämisestä aiheutuvaa riskiä. Edellä mainitun tarkastusstrategian toimet vähentävät mahdolliset riskit alle tavoitteen (2 prosenttia), ja niillä tavoitetaan kaikki edunsaajat. Kaikki riskejä vielä tästä vähentävät lisätoimet aiheuttaisivat suhteettoman suuria kustannuksia, minkä vuoksi niitä ei suunnitella. Edellä selostetun valvontastrategian täytäntöönpanoon liittyvät kokonaiskustannukset – Fiscalis-ohjelman alaisten menojen osalta – ovat vain 1,6 prosenttia kaikista maksuista. Sen odotetaan pysyvän samalla tasolla tämän aloitteen yhteydessä. Ohjelman valvontastrategialla rajoitetaan sääntöjen noudattamatta jättämisestä aiheutuva riski lähes olemattomaksi, ja se on ohjelmaan liittyviin riskeihin verrattuna oikeasuhteinen.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi tehdä tutkimuksia, muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 sekä neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/964 säännösten ja menettelyjen mukaisesti selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai -päätökseen taikka tämän asetuksen nojalla rahoitusta saaneen sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyn otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

(1) Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyn otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moni- vuotisen rahoitus- kehyn otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
		JM/EI-JM ³⁹	EFTA- mailta ⁴⁰	Ehdokas- mailta ja mahdolli- silta ehdokas- mailta ⁴¹	muilta kolman- silta mailta	muut käyttö- tarkoitukseensa sidotut tulot
1 – Sisä- markki- nat, inno- vointi ja digitaali- alous	03 04 01 – Veroyhteistyö (Fiscalis)	JM	EI	EI	EI	EI

³⁹ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁴⁰ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

⁴¹ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.

2. ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehysten otsake	Numero 1	Sisämarkkinat, innovointi ja digitaalitalous
---	---------------------	---

Pääosasto: TAXUD			2025 ⁴²	2026	2027								YHTEENS Ä
○ Toimintamäärärahat													
03 04 01 – Veroyhteistyö (Fiscalis)	Sitoumukset	(1a)		0,6	0,6					.	.	.	
	Maksut	(2a)	0,3										
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ⁴³													
Pääosaston TAXUD määrärahat	Sitoumukset	=1a+1b +3		0,6	0,6								

⁴² Vuosi, jona ehdotuksen/aloitteen toteutus aloitetaan, ei ole tiedossa. Näin ollen vuotta 2025 pidetään oletuksena.

⁴³ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

YHTEENSÄ												
	Maksut	=2a+2 b +3	0,3									
○ Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)		0,6	0,6	0,6						
	Maksut	(5)	0,3									
○ Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)										
Monivuotisen rahoituskehiksen OTSAKKEESEEN <....> kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6		0,6	0,6							
	Maksut	=5+ 6	0,3									

Monivuotisen rahoituskehiksen otsake	7	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

Tämän osan täyttämisessä on käytettävä rahoitus selvityksen liitteessä (Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamista koskevista sisäisistä säännöistä (Euroopan komissiota koskeva pääluokka) annetun komission päätöksen liite 5) olevaa hallintomäärärahoja koskevaa selvitystä, joka on laadittava ennen rahoitus selvityksen laatimista. Liite ladataan DECIDE-tietokantaan komission sisäistä lausuntokierrosta varten.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
Pääosasto: <.....>							
○ Henkilöresurssit							
○ Muut hallintomenot							
Pääosasto <.....>YHTEENSÄ	Määrärahat						

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)								
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi N ⁴⁴	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset								
	Maksut								

3.2.2. Arvioidut toimintamäärärahoista rahoitetut tuotokset

maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			2025	2026	2027		ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
	TUOTOKSET							

⁴⁴ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. ”N” korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

↓	Tyyppi ⁴⁵	Keski määr. kustannukset	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Luku määrä yhteensä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1... ⁴⁶																				
– Isännöinti ja tuki						0,6		0,6												0,6
– Tuotos																				
– Tuotos																				
Väli summa, erityistavoite 1						0,6		0,6												0,6
ERITYISTAVOITE 2																				
– Tuotos																				
Väli summa, erityistavoite 2																				
KAIKKI YHTEENSÄ						0,6		0,6												0,6

⁴⁵ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

⁴⁶ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

3.2.3. Yhteenvedo arvioituista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

- ☒ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☐ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ⁴⁷	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	----------

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 7								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 7, välisumma								

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7⁴⁸ sisältyvät								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7 sisältyvät, välisumma								

YHTEENSÄ								
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Henkilöresurssit ja muita hallintomenoja koskeva määräraharake katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

⁴⁷ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. "N" korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

⁴⁸ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.1. Henkilöresurssien arvioitu tarve

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

3. ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

	2025	2026	2027				
O Henkilöstötaulukon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	0,2	0,1	0,1				
20 01 02 03 (EU:n ulkopuoliset edustustot)							
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)							
Muu budjettikohta (mikä?)							
O Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁴⁹							
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)							
XX 01 xx yy zz⁵⁰	– päätoimipaikassa						
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa						
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - epäsuora tutkimustoiminta)							
01 01 01 12 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - suora tutkimustoiminta)							
Muu budjettikohta (mikä?)							
YHTEENSÄ	0,2	0,1	0,1				

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	BEFIT-yhteistyövälineen operatiivinen päällikkö
Ulkopuolinen henkilöstö	

⁴⁹ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

⁵⁰ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

Ehdotus/aloite

- ☒ voidaan rahoittaa kokonaan kohdentamalla menoja uudelleen monivuotisen rahoituskehyksen kyseisen otsakkeen sisällä.

Toimintamenot rahoitetaan	Fiscalis-ohjelmalle	varatuista	määrärahoista	monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeesta 1.
---------------------------	---------------------	------------	---------------	--

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen kyseiseen otsakkeeseen sisältyvän kohdentamattoman liikkumavaran ja/tai monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltyjen erityisvälineiden käyttöä.
- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotus/aloite

- ☒ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja

4. ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ⁵¹	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

⁵¹ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. "N" korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

– ☒ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.

5. ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

(a) ☐ vaikutukset omiin varoihin

a. ☐ vaikutukset muihin tuloihin

(b) tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin ☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta:	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁵²						
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

[...]

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

[...]

⁵² Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 20 prosentin osuus.